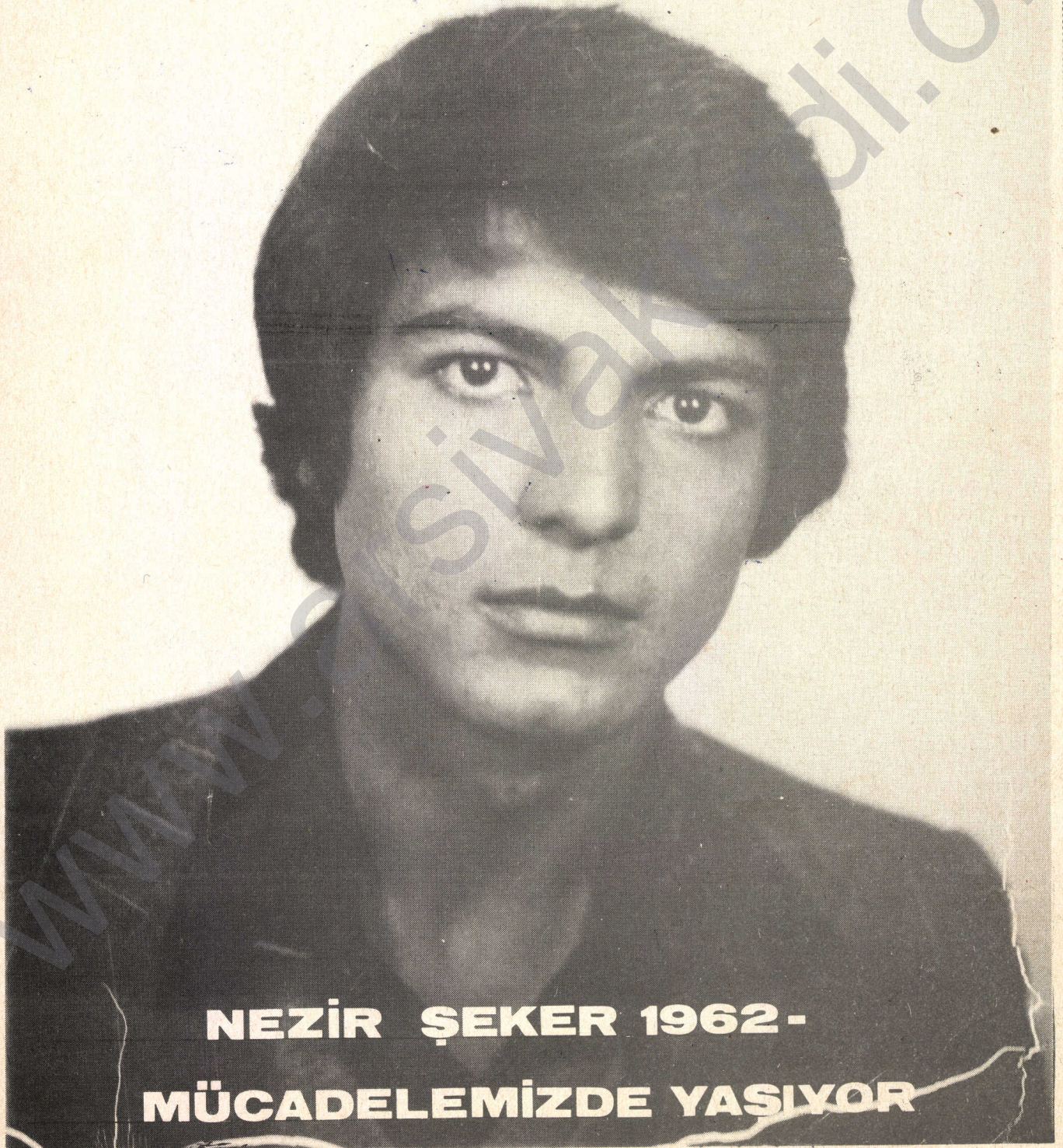

serxwebûni
ARMANC
pîzadi
democrasî

ARMANC

SAL 3 • HEJMAR 31 / 32 • KANÛN / ÇILEYA PAŞIN 1981/1982

**NEZİR ŞEKER 1962 -
MÜCADELEMİZDE YAŞIYOR**

İRAN KÜRDİSTAN'INDA

GERİCİ SALDIRILAR

Geçtiğimiz aylarda, Irak Kürdistan Demokrat Partisi (IKDP), İran Kürdistanı'ndaki feodallerle, gerici aşiret reisleriyle işbirliği halinde İran Kürdistan Demokrat Partisi peşmergelerine saldırdı. Saldırı, Humeyni rejiminin pasdar ve jandarmalarının desteğinde gerçekleşti ve çatışmalardan sonra, gerici IKDP (Geçici Komite) yöneticilerinin eline geçen bazı yörelerin, pasdarlara teslim edildiği söylendi. Gerici, karşıdevrimci güçler, bu saldırıda pek çok peşmergeyi, yurtsever köylüyü katlettiler.

Saldırının başını çeken G.K yöneticileri, saldırıya, Barzani'nin Şino'daki mezarının tahrib edilmesini ve Barzani'nin cesedinin çıkarılmasını bahane etti. Gerçekten de bir süre önce, Barzani'nin mezarı açılmıştı. Dedikodular, önce Iraklıların mezarı açtıkları yönünde yayıldı. Daha sonra propogandanın yönü saptırılarak, olay İ-KDP'ye maledilmeye çalışıldı. Daha sonra sorunun öylesine geliştirildi ki, İran'da Kürdistan halkının katledilmesine gerekçe yapıldı.

Ama gerçeğini söylemek gerekirse, İran Kürdistanı'ndaki gelişmeleri izleyenler, görürler ki, olay hiç de tesadüfi olarak oluşmuş, ya da mezarın İ-KDP tarafından açıldığına inanıldığının bir sonucu olarak doğmuş bir tepkinin ifadesi değildir.

Gelişmeler gösteriyorki, IKDP-G.K yöneticileri, İran Devriminin daha başından gelişimine karşı durdular, Kürdistan halkının mücadelesine karşı ihanetçi bir tutum takındılar. Başlangıçta, şahlık rejimini ayakta tutmak için, halka karşı, gerici aşiret reislerini ve feodalleri silahlandırdılar, daha sonra, şahlık rejiminin yıkılışı kaçınılmaz olunca bu sefer de gerici Humeyni yönetimiyle işbirliğine gittiler. İran'ın her bir yanında halklar ayaklanmış iken ve özellikle İran Kürdistanı'nda yığınsal bir silahlı direniş başgöstermişken, G.K yöneticileri, Şıkkak bölgesindeki bazı şehirlerin halk tarafından işgal edilmesini engellediler.

Bilindiği gibi, 1975 yenilgisinden sonra Barzani, ailesiyle birlikte Şah'a sığınmıştı. Bu nedenle, daha önceleri de olduğu gibi, İran'a geldiklerinde de Şah'a ve rejimine karşı olanlar, kendilerini karşılarında buluyorlardı. Arkada Şah'la olan bu yakın işbirliklerinden dolayı, İran Devrimi'nin başarıya ulaş-

tığı ilk dönemde, İrandaki ve özellikle İran Kürdistanı'ndaki yerleri ellerinden çıkmaya yüz tuttu. İlk anda Humeyni yönetimi de kendilerine karşıydı.

Ancak, Şahlık rejiminin geri gelmesinden umudunu kesen geçici Komite yönetimi bu sefer de Humeyni yönetimine uşaklık etme misyonunu üstlenmeye söz verince ihanet çabalarını sürdürme yolunda kendisine yeni bir olanak doğdu. Bu olanaklardan yararlanarak önceleri, çeşitli yollarla, İran Kürdistan halkının, Humeyni rejimine karşı olan muhalefetini pasifize etmeye çalıştılar. Daha önce de belirttiğimiz gibi, Rızaiye şehrinin işgal edilmesine engel oldular. Kendilerinin daha önce üslenmiş oldukları bölgelere, İKDP'nin ve İran Kürdistanlı peşmergelerin gelip yerleşmelerine engel olmaya kalkıştılar. Aynı amaçla, Şino'da halkın yaptığı bir gösterinin üzerine ateş açarak, açık bir provakasyona giriştiler.

Geçici Komite'nin İran Kürdistanı'nda üslediği yer İran, Irak, Türkiye sınır bölgelerinin çakıştığı üçgendeki stratejik bölgedir. Bu bölgeden, aşiretçiliğin, feodal ilişkilerin ağır bastığı Şıkkak bölgesini denetimi altına almayı ve bir bütün olarak bu bölgeyi, İran Kürdistan Demokrat Partisi'ne ve İran Kürdistan halkının haklı mücadelesine karşı tavrı aldırılmaya çalışan Geçici Komite ilk etapta, Şıkkak aşiret reislerinin birliğini sağlamaya çalıştı.

Şıkkak bölgesindeki aşiret reislerinden bazıları zaten başından beri Kürt hareketine karşı cephe almışlardı. Bunlardan Cihangir Ağa, hepten hareketin karşısında durmuştur. Şah zamanında, Şahlık rejimiyle işbirliği içindeyken, Humeyni yönetiminin işbaşına gelmesiyle hemen bu yönetimle uzlaşmış ve işbirliğine girmiştir. Sami Beg, Seyit Musa ve Reşit Ağa gibileri, devrimci şahlanışın ilk dönemlerinde, mücadeleye katılır gibi olmuşlarsa da, Mesut Barzani'nin girişimiyle derhal bu işten vazgeçerek ihanet cephesinde yer almışlardır. Yukarıda isimlerini saydığımız aşiret reisleri, İslam peşmergeleri adı altında karşı devrimci çeteler örgütleyerek, sürekli olarak harekete saldırmışlardır.

Şıkkak bölgesinin en büyük aşireti olan Evdoilerin reisi Tahir Xan Ağa (Simko'nun oğlu) belli bir süre hareke-

te karşı açık bir tavrın içine girmemiş ama el altından sürekli olarak Humeyni yönetimi ve İran Kürdistanı'ndaki harekete karşı aşiret reislerinin tümünü bir araya getirmeye çalışan Geçici Komite ile işbirliğini sürdürmüştür. Tahir Xan Ağa'nın başta, açık bir karşı tavrın içine girmemesinin başlıca nedeni Şıkkak Bölgesinin 2. derecede büyük aşireti olan Mamediler'in reisi Senar Mamedi'nin İKDP Merkez Komitesi üyesi olması ve Tahir Xan Ağa'nın Senar Mamedi ile açık bir mücadeleye girmeyi tercih etmemesindedir.

Geçici Komite'nin sözkonusu aşiretleri bir araya getirmesi yeterli değildir. Çünkü Mamediler, büyük ölçüde, Merkez Komitesi üyesi Cihangir'in başını çektiği Fenegiler ve Kurmanclar partiden yana bir tutum içindeydiler. Mesut ve İdris Barzani, bu aşiretleri de partiden koparmak ve harekete karşı bir konuma getirebilmek için büyük çaba harcadılar. Son bir yıl içinde ortaya çıkan çelişkiler, Merkez Komite üyelerinden Senar Mamedi ile Cihangir'in partiye karşı tavrı almaları, daha sonra M.K üyesi Rahman Kerimi'nin de bunları takibetmesi, "Şıkkak Birliğini" sağlama ve bütün bu bölge aşiretlerini harekete karşı yönetme doğrultusunda onlara yeni olanaklar doğdu.

Mesut Barzani 1980 Şubatında Harkili Reşit Beg'in köyünde, Senar Mamedi ile birlikte, hareketin karşısında yer almış olan Aşiret reislerinin katıldığı bir toplantı düzenleyerek, bunlara birlikte, Humeyni yönetimini destekleme ve Partiye karşı tavrı alma konusunda teklifler götürdü.

Bu toplantıdan sonra, Senar Mamedi partiye yönelik eleştirilerinde dozu artırarak, işi partiyi ihanetle suçlamaya kadar götürdü ve adım adım kendi çevresinde hükümetle görüşebilmenin psikolojik ortamını oluşturmaya çalıştı. Ardından 1981 Martı'nda yine Reşit Beg'in köyünde Humeyni yönetiminin temsilcileriyle bir görüşme yapıldı. Bu sefer toplantıya M.K üyesi Cihangir de katılmıştı.

Aynı dönemlerde, parti ile Senar Mamedi arasındaki çelişkileri gidermek üzere parti tarafından gönderilen M.K üyesi Rahman Kerimi de Senar ile işbirliği yapmış ve kısa bir süre sonra, açıkça parti aleyhine çalışmalara girişmiştir.

Bu gelişmelerden sonra, Geçici Komite Şıkkak bölgesinin bütün aşiret reislerinin işbirliğini sağladı. Ardından, Barzani'nin cesedi çıkarılarak bu olay İKDP'ye yüklendi ve Geçici Komite'nin başını çektiği, gerici dinsel yönetim desteğindeki aşiret reislerinin karşı devrimci saldırısı başladı.

İran KDP yöneticileri, Barzani'nin mezarının açılması olayının araştırılması amacıyla bir komisyon kurulduğunu, yapılan araştırmalar sonucu, olayın bizzat Geçici Komite yetkilileri tarafından provakasyon amacıyla yaratıldığını açıkladılar.

Zaten, daha sonra meydana gelen saldırılar, işlenen cinayetler, bu ihanetçi yönetimin karşı devrimci gerici yüzünü birkez daha açığa çıkardı. Bunda şaşılacak bir şey yoktur. Olayı, şaşkınlıkla karşılayanlar, ancak bu ihanetçi yönetimi bugüne kadar tanımayanlar olabilir. Kürdistan devrimcileri için ise sorun çok açıktır. Onlar başından beri bu yönetimin ihanetçi ve karşı devrimci karakterini görüyorlar ve her defasında da dile getiriyorlardı. Çünkü Irak Kürdistan Demokrat Partisi yönetiminin ve daha sonraki adıyla Geçici Komite'nin tarihi böylesine örneklerle doludur. Olay çok açıktır. Onlar, bir kez daha emperyalizmin ve bölge gericiliğinin çıkarları uğruna usaklık görevlerini yerine getirerek Kürdistan halkına, onun özgürlük ve mutlu bir gelecek için süren mücadelesine saldırmışlardır.

Öte yandan üzerinde durulması gereken başka bir sorun daha var ki, o da nasıl oluyor da, İKDP ve İran Kürdistan halkına karşı, gerici aşiret reislerinin, daha önceleri İKDP Merkez Komitesinde yer almış unsurların Geçici Komite'nin ve Humeyni yönetimi pasdar ve askerlerinin bir araya geldikleri böylesine bir karşı cephe oluşabilmiştir? İran Kürdistan Demokrat Partisi böylesine bir saldırının hazırlıklarından habersiz miydi?

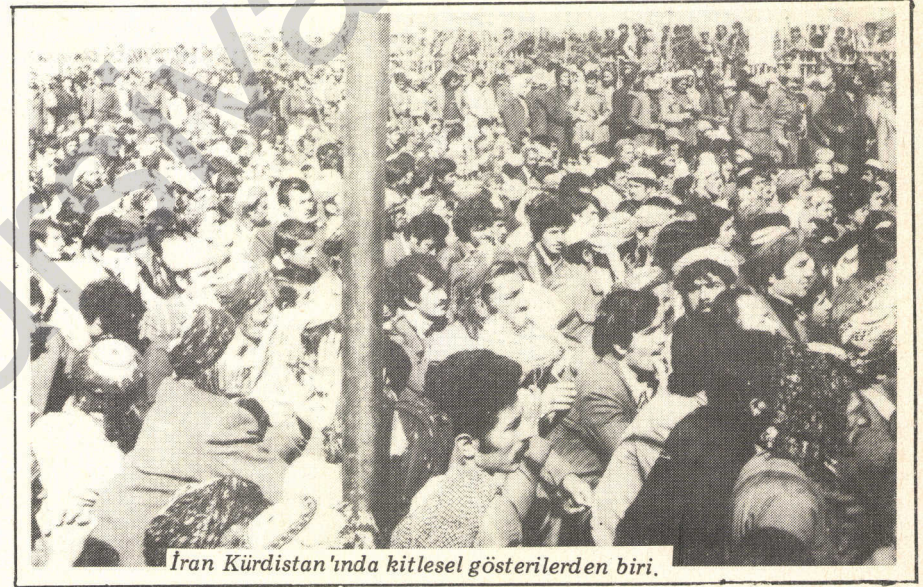
Daha önceleri, İKDP'nin aşiret reislerine, toprak ağalarına ve İran Kürdistan'nda üslenmiş bulunan Geçici Komite yöneticilerine karşı tutumu neydi? Hangi tutumlar, M.K.'sinin yarısına yakını, partinin dışına itti ve hatta bazıları harkete karşı cephe almaya kadar götürdü?

Bu soruların cevabı verilmeden, İran Kürdistan'ındaki son gelişmeler kavranamaz ve nasıl oluyor da böyle bir cephenin oluşabildiği anlaşılabilir.

Birincisi, herşeyden önce sorunu, İran Kürdistanı'nın ve özellikle Şıkkak bölgesinin toplumsal yapısında, bu yapı içinde İKDP ve diğer yurtsever güçlerin örgütlülük düzeyinde aramak gerekir.

İran Kürdistanı sanayinin hemen hemen yok denecek kadar az olduğu, ekonomik hayata tarım ve hayvancılığın olduğu geri kalmış bir bölgedir. Kapitalist ilişkiler daha çok Soran bölgesinde gelişmeye başlamış. Büyük dağlık bir yöre olan Şıkkak bölgesi feodal ve aşiret ilişkilerinin ağırlıkta olduğu bir yöredir. Bu bölgede

özellikle aşiret ilişkileri, hala canlı olarak varlıklarını koruyorlar. Halkın büyük bir çoğunluğu korkunç bir yoksulluk içindedir. Okuma yazma bilenlerin sayısı hemen hemen yok denecek kadar az. Aşiret reislerinin hakimiyeti güçlü; kendi aşiretlerine hemen hemen bütünüyle söz geçirebiliyorlar. Geçmişte aşiret reisleri, ve toprak beyleri çoğunlukta Şahlıkla işbirliği içinde olmuşlar. Egemen güçlerin politikalarının bir sonucu olarak, geçmişten beri bir Kurmanc Soran çelişkisi de yaratılmış durumda. Aşiretçiliğin parçalanmışlığın yanında, suni olarak bu çelişki de, uluslaşma ve ulusal bilincin gelişmesi önünde büyük engeller oluşturmuş. Ulusal bilinçlenme ve uyanış daha çok Soran bölgesinde gelişmiş, Şıkkak bölgesi bu yönde son derece zayıf bir bölge durumunda. Bunların yanında, geçmişte Şahlık döneminin ağır baskı, sömürü ve terörü altında, siyasal mücadele son derece kısır kalmıştır. İran Kürdistanı'nda uzun ve köklü bir geçmişe sahip olmasına rağmen Şahlık döneminde İran Kürdistan Demokrat Partisi güçlü ve yaygın bir örgütlenmeye kavuşmamıştır. O dönemde örgütlülük o kadar düşük ve zayıf ki partinin üye ve sempatizanlarının sayısı yüzleri aşmıyacak derecededir.

İran Kürdistan'ında kitlesel gösterilerden biri.

Ama bildiğimiz gibi Şahlık rejiminin yıkılması sürecinde emekçi halkların yığılması bir ayaklanma oldu. En geniş halk kesimleri devrim mücadelesine aktif olarak katıldılar. Bu durum İran Kürdistanı'nda da sözkonusu oldu. Devrimci şahlanmış bütün yığınları sardı ve yüzbinlerce insan, Şahlık rejiminin yıllarca süren baskı ve teröründen kurtulmak için ayaklandı.

Doğal olarak, zayıf olmasına rağmen, İran Kürdistanı'ndaki hemen hemen tek örgütlü güç olan İKDP kısa sürede, bu mücadelenin başına geçti ve hareketin öncülüğünü ele geçirdi. Ama

bu durum İKDP için yeni sorunlar ortaya çıkardı. Herşeyden önce, bu büyük şahlanmış, sağlıklı olarak çekip çevirecek, denenmiş bilimli kadrolar yetersizdi. İran KDP'si kısa bir süre içinde, mücadelenin ortaya çıkardığı karmaşık sorun ve görevleri üstlenebilecek kadrolar yetiştirme yoluna başvurmak zorunda kaldı. Partiye ve partisel mücadeleye olan geniş sempatiyi, çok sayıda insanı partiye almakla karşılamak yoluna gitti. Bu durum, partisel çalışma düzeyini ve örgütsel siyasal mücadelenin niteliğini düşürdü. Elbetteki, İKDP bir komünist parti değildi.

Bu niteliğine uygun olarak, çeşitli sınıf ve katmanlardan gelen hatta bunların çıkarlarını savunan kişileri de bağrına alacaktı. Ama İKDP'nin devrimden sonra, parti saflarına adam kazanma yolunda izlediği politika, büyüme konusunda başlattığı acelecilik yukarıda söz konusu ettiğimiz burjuva demokratik ilkelere bile gerisinde kalan kesimlerin parti saflarına katılmasına yol açtı. Bu durum da doğal olarak parti yönetiminden tutun da yöresel örgütlerine kadar, partililik adına, Kürdistan tarihinde geçmişten beri sürüp gelen geleneksel despotizm, çıkar ve denge hesaplarıyla örülmüş anlayışın boyvermesine yolaçtı. Bu anlayışın boyver-

mesidir ki daha iki yıl önce seçilmiş olan İKDP MK üyelerinin bazıları, bugün partiye karşı savaşabilir duruma getirmişti.

Bu konuda bazı örnekler vermeye çalışalım; Devrim öncesinde çok küçük bir üye miktarına sahip olan İKDP, devrimden sonraki iki yıl içinde 30.000'i aşkın üyeye sahibolmuştur. Bu üyelerin içinde hatta yönetim organlarında, özellikleri, salt aşiret reisi ya da kalabalık bir ailenin başkanı olması olan insanlar vardır. Bunların bir kısmı, devrime ve Kürdistan

halkının kurtuluşuna inandıkları için değil, yükselen devrim dalgası karşısında kendi eski düzenlerinin sarsılması ve elden gitmemesi için Partiyeye girmişlerdir. Partinin mücadele ve parti saflarında gösterdiği müsama-ha öyle büyüktür ki, bazı parti yetkilileri dahi gayri resmi de olsa, İran'da eski rejimin temsilci ve uşaklarının büyük ölçüde cezalandırılmalarına karşılık, İran Kürdistanı'nda bunların bir kısmının hak ettikleri cezalara çarptırılmadıklarını itiraf etmişlerdir.

Devrimden sonraki dönemlerde, İran Kürdistan Demokrat Partisinin bazı yöneticileri (Parti Genel Sekreteri A. Kasım Lo da dahil olmak üzere) parti içinde demokratizmi zedeleyici daha sağ bir politikayı egemen kılıcı bir tutumun içine girmişlerdir. Örneğin İran'daki Devrimden sonra yapılan ilk kongrede parti içindeki sol kesimlerin yönetim organlarından tasfiye edilmeleri doğrultusunda bir takım çalışmaların içine girmişler ve bu çalışmaların sonucunda, yıllarca parti içinde mücadele etmiş, büyük deneyimleri olan bazı kadrolar yönetim organlarına girmemişlerdir. Bunların yerine, partisel siyasal mücadele deneyimleri olmayan bazı yeteneksiz insanlar da yönetim organlarına gelmişlerdir. Şimdi de görülmüyor ki, partiye Kürdistan halkının mücadelesine daha çok sahip çıkan bu deneyimli kadrolardır. Ama iki yıl önce parti organlarına gelmiş olan deneyimsiz, siyasal mücadele geleneğinden yoksun insanlar da şimdi halkın mücadelesinin karşısına çıkıyorlar.

Kanımızca partinin en büyük zaaf- larından biri de, aşiret reislerine ve toprak ağalarına karşı kararlı ve istikrarlı bir tutum izleyememesi. onların karşı devrimci mücadelelerine karşı politik uyanıklığı diri tutmaması hatta bazen onlara tavizler vermesi ve zaman zaman da uzlaşmasıdır. Örnek verelim; Bilindiği gibi Şah döneminde "Ak Devrim" adıyla bir toprak reformu yapılmıştı. Bu arada Kürdistan'da da bazı köylülere toprak verilmişti. Şahlığın

yıkılmasından sonra, bazı yörelerde eski toprak sahipleri, gidip zorla toprakları köylülere alarak kovdular. İKDP bu olay karşısında, yerlerinden yuvalarından kovulan köylüleri Mahabat yöresine yerleştirmekten öte hiçbir şey yapmadı. Yine yaklaşık iki yıl önce Cihangir Ağa, Humeyni rejiminden aldığı silahlarla peşmergelerin yoluna pusu kurarak onlarla çatışmaya girişti. Bu çatışmada Cihangir Ağa peşmergelerin eline düştü. Daha sonra araya başka aşiret reisleri girerek partiden Cihangir Ağa'nın serbest bırakılması için istemde bulundular. Parti, Cihangir Ağa'nın Humeyni rejiminden aldığı silahları kendisine vermesi koşuluyla serbest bırakılmasını kabul etti, ama silahlar verilmeden Cihangir Ağa'yı serbest bıraktı. Ve Cihangir Ağa serbest bırakıldıktan sonra silahları vermedi. Parti buna karşı hiçbir şey yapmadı.

Başka bir örnek; Devrimden sonra, bazı aşiret reisleri ve toprak ağaları Soran Bölgesi'nde bir köyde toplanarak İKDP'nin toprak reformuyla ilgili maddeleri programından çıkarma talebinde bulundular. Partinin yetkilileri bir grup peşmergeyle bu toplantıyı sarıp, söz konusu aşiret reisleri ve toprak ağalarının bu taleplerinden vazgeçmelerini istediler. Durumun kötü olduğunu gören bu unsurlar o gün bu taleplerinden vazgeçtiler ama, daha sonra bu yoldaki eylemlerine devam ettiler. Parti bunlara karşı herhangi bir uzun vadeli ve sağlıklı tedbir almadı.

Özellikle Şıkkak bölgesinde, parti köylülerin taleplerine onların desteklerine ve mücadeleye kazandırılmalarına sırt çevirdi. Bu bölgedeki otoritesini daha çok aşiret reislerine dayandırdı. Bilindiği gibi, Şıkkak bölgesinin iki reisi kısa bir süre öncesine kadar İKDP MK üyesi idiler.

İKDP zaman zaman bunlar arasında denge hesapları yapma yoluna gitti. Ancak sonuçta aşiret reislerinin çıkarları onları bir bütün olarak partiye karşı birleştirdi. Humeyni rejiminin deste-

ğiyle donatılmış Geçici Komite ve başından beri harekete karşı tavır almış olan aşiret reislerinin çabaları da bu tür olaylarla birleşince, bu durum, Şıkkak bölgesinin bütün aşiret reislerini partiye karşı birleştirdi. Daha önce de halk arasında (Bu bölgede) köklü bir örgütlenmesi, yığınların geniş desteğinin getireceği kitle tabanı olmayınca, saldırılar karşısında Parti zayıfladı ve neredeyse yalnızlığa itildi.

Bu arada, İKDP'nin geçmişten beri Geçici Komiteye karşı olan tutumuna da değinmek gerekir. İKDP: Irak Kürdistan Demokrat Partisi'nin ihanet ve cinayetlerini, emperyalizm ve gerici Şahlık rejimiyle olan işbirliklerini herkesten daha yakın görmüş olmasına rağmen, onlara karşı bu son döneme kadar kararlı bir tavır takınmadı. Sürekli olarak Geçici Komite ile iyi ilişkiler kurma yolunu denedi, hatta son yıllarda Geçici Komite'nin yaptığı bazı ihanetleri suskunlukla geçirdi. Ama yılan yılanır. Ne yapsan güvenemesin, yaranamazsın. Fırsatını bulduğunu an sokmaktan bir an bile gözünü kırpmaz.

Şimdi yılan iğnesini çıkarmış ve İKDP'ye saldırıyor. Elbetteki bu saldırıların onaylanacak, mazur gösterilecek hiçbir tarafı olamaz. Bu düşmanca bir saldırdır. Kürdistan halkının düşmanlarının, gericilerin emperyalistlerin örgütledikleri bir saldırdır. Bu saldırıya karşı mücadele etmekte olan İKDP ve Kürt halkının yanında olmak bir yurtseverlik görevidir. Biz sonuna kadar İran Kürdistan halkının mücadelesinin yanında olacağız. İKDP'ye olan eleştirilerimiz ise yurtsever dost bir güce, mücadelesinde daha sağlıklı bir yola girmesi zafer yolunda daha sağlam duvarlar örebilmesi yolunda yapılan uyarılar, iletilen iyi dilek temmenileridir.

Kürdistan halkının er ya da geç zafere ulaşacağına olan inancımız tamdır.

İ-KDP MK'nin kamuoyuna duyurusu

ORTA-DOĞU'NUN TÜM DEMOKRAT, İLERİCİ, ANTI-EMPERYALİST PARTİ VE ÖRGÜTLERİNE.

İran Kürdistan Demokrat Partisi Merkez Komitesi sizlerle sıcak devrimci selamlarını iletir.

Değerli yoldaşlar!

36 yıldır özgürlük, demokrasi ve Kürt halkının haklarının adilce gerçekleşmesi için İran Kürdistanı'nda mücadele eden İran Kürdistan Demokrat Partisi, bölgenin emperyalizm ve gericiliğe karşı savaşan güçlerinden biridir. Partimiz, Kürt halkının kurtuluş mücadelesini, İran halklarının ve tüm Orta-Doğu bölgesinin anti-emperyalist kurtuluş hareketinin bir parçası sayıyor. Her zaman, devrimci ve ilerici güçlerin, bölgede meydana gelen olaylar ve gelişmeler üzerinde birbir-

lerini haberdar etmeleri, sorunlara ilişkin olarak bilgi alışverişini yapmaları ve bu sorunların çözümünde karşılıklı dayanışma içinde olmaları gerektiğine inanıyor.

Bu inançla, partimiz Merkez Komitesi, kendisine "Irak Kürdistan Demokrat Partisi" adını yakıştıran Barzani ailesinin, konumuna ve yaptıklarına dikkatlerinizi çekmek istiyor.

Biz, bu parti yönetiminin geçmişi ve Irak Kürdistanı halkının kurtuluş hareketine karşı olan ihaneti üzerinde konuşmaya ya da Barzani liderliği ve oğullarının emperyalizm olan bağımlılıkları üzerinde birşey yazmaya gerek görmüyoruz. Çünkü, öyle inanıyoruz ki, bu takımın, Irak Kürdistanı yurtsever hareketini, Şah rejimine ve Amerikan em-

peryalizminin çıkarlarına feda etme yolunda gösterdiği ihaneti gün gibi aydınlıktır.

Fakat, geçmişinden ders çıkarmayan bu takım, binlerce Kürt evladının kanını heba ettikten sonra, şimdi de Humeyni rejiminin ordu ve pasdarlarıyla birlikte İran Kürdistanı'nda Kürt halkına saldırıyor, onlarca masum kadın ve çocuğu katlediyor.

İrak Kürdistan Demokrat Partisi yönetimi, 1966'dan 1975 yılına kadar ve özellikle Barzani hareketinin son yılında, açıkça "SAVAK", "MOSAD" ve "CIA" nin kanatları altına girmişti. Şah rejiminin elinden Irak'a sığınan İran Kürdistan Demokrat Partisi'nin çoğu önder ve üyelerini Şahın emriyle yakalayıp "SAVAK" a teslim etti. Daha sonra, bunlar idam edildi. Aynı zamanda partimizin yöneticilerinden bazılarını Irak'ta katletti ve cenazeleri Savak'a sattı.

İrak Kürdistan Demokrat Partisi yönetimi, İran Kürdistanı'nda yurtsever ve demokratik hareketin gelişiminin önlenmesi amacıyla, daha başından beri Şah rejimiyle işbirliği yapmıştı. 1967-1968 yıllarında, İran Kürdistanı'nda, Şah rejimine karşı silahlı mücadele başladığı zaman, Barzani, "cahş" larını İran asker ve jandarmalarıyla beraber, İran Kürdistan yurtseverlerinin peşine taktı ve Kürt devrimcilerinin başkaldırıları bastırılınca Şah rejimine destek verdi. O olaylarda, İran Kürdistanı'nın onlarca demokrat ve devrimci evladı, Barzani'nin silahlı çeteleri ve İran jandarmalarının elleriyle şehit oldu.

Barzani takımının İran Kürtlerine karşı bu ihanet ve cinayetlerine rağmen; 1975 yılında, Barzani'nin ihaneti ve politikasını emperyalizmin çıkarlarına bağımlı kılması yüzünden Irak Kürdistanı'nda Kürt halkının 15 yıllık mücadelesi kırıldığı ve onbinlerce aile perişan bir durumda İran Kürdistanı'na geldiği zaman Kürt halkı onlara kucak açtı, içtenlikle kendilerini koruyarak hayatlarını güvenceye aldı.

1979 yılında, İran Devrimi'nin başarıya ulaşmasından sonra, "Geçici Komite"yi oluşturmuş Barzani'nin oğulları, geçmişteki ihanetlerinden pişman olduklarını gösteriyor ve Kürt ulusunun mücadelesi saflarında yerlerini almak için çabalıyorlardı. İçinde buldukları perişanlık ve yoksulluktan kurtulmak için İran Kürdistanı'na dönmelerine müsaade etmesi yolunda partimize talepte bulundular. Partimiz de yalnızca Irak Kürt göçmenlerine yol vermekle kalmadı, aynı zamanda gücü yettiğince kendilerine yardım etti.

İran Devrimi'nin başarıya ulaşmasından bu yana geçen üç yıllık süre gösteriyorki, "Geçici Komite"nin yöneticileri kendilerini zayıf gördüklerinde, İran Kürdistan Demokrat Partisi'nin aleyhine çalışmadıklarına, hatta partimizin onayı olmadan hiç birşey yapmadıklarına yemin etmişlerdir. Onun için, kendi istemleri üzerine çoğu kez partimiz önderlerini görebilmiş ve vefakarlıklarını parti ve önderlerine karşı ilan edebilmişlerdir.

Fakat 1979 yılında, Humeyni rejimi İran Kürdistanı halkına cihat açtığı zaman "Geçici Komite"nin yönetimi ve Barzani'nin silahlı çeteleri, Partimizin zayıfladığını sandılar. Merivan bölgesinde, İran jandarmalarıyla omuz omuza, derhal partimiz peşmergelerine karşı durdular. Şino'da halkın yaptığı gösteriye silahlı saldırı düzenliyerek 6 kişiyi öldürdüler. Urmiye bölgesinde, feodaller ve eski Savaklılar, İdris Barzani'nin desteğiyle bine yakın köylü ve emekçinin evini dağıtıp onları perişan ettiler. İdris'in istemi üzerine o bölgedeki, bir kaç yüz kişi, feodallerin öncülüğünde Humeyni rejiminin resmi Çahşları haline geldi.

İrak Kürdistan Demokrat Partisi Merkez Komitesi, kaç kez bu yersiz davranışlardan dolayı "Geçici Komite" yöneticilerinin dikkatlerini çekti ve onlardan, bu yanlış ve halka karşı olan politikadan vazgeçmelerini, İran Kürdistanı'nın içişlerine müdahale etmemelerini istedi.

1979 yılında, İran Kürdistanı'nda, Kürt halkının "Üç ay savaşı"ndan başarıyla çıkmasından sonra, Geçici Komite takımı, yine ağız kanlı kurt postundan sıyrılarak, masum kuzu postuna büründü, partimize sığındı. İran Kürdistan Demokrat Partisi de gene, en azından binlerce Iraklı Kürt göçmenin çatışmaların içine sürüklenmemesi için bir kez daha Geçici mite yöneticilerinin tövbelerini kabul etti.

Fakat 20 yıldır Kürt sorununun ticaretini yapan ve Kürt ulusunun geleceğini kendi çıkarlarına feda eden bu takım; nasıl ki Şahın emriyle Irak Kürdistanı'nda yıllarca süren mücadelesini bir kaç dolara sattı ve binlerce şerefli Kürtün kanını heba ettiyse, şimdi de Humeyni rejiminin emriyle, sadece adıyla islam olan asker ve Pasdarlarla omuz omuza İran Kürdistanı'nın kuzey bölgesine saldırılar yöneltip savunmasız halkın öldürülmesine başlamıştır.

Onlar, Kürdistan peşmergelerini, arkadan hançerliyorlar. Bu da öyle bir zamanda oluyor ki kan içici Humeyni yönetimi, anti-emperyalist güçlerin üye ve sempatisanları için mezhaba açmış ve hergün onlarca İranlı özgürlükçü ve militaları yargısız idam ediyor. Geçici Komite takımı gene öyle bir zamanda İran Kürdistanı'na saldırıyor ve Humeyni Pasdarlarının yüzlerini aklaştıran cinayetler işliyor ki nice "Deyr Yasinler" Kürdistan'da oluşmuş. Aynı zamanda Amerikan "CIA" ile koparmadığı ilişkileri çerçevesinde, monarşist kaçkınlara Kürdistanın Kuzeyinde yol açmak ve Amerika'ya bağımlı olan bir rejimi tekrar İran'a musallat etmek için destek vermeye çalışıyor.

Elbetteki, İran Kürdistan halkının emperyalizme bağlı olan bu kiralık takımı ezecek gücü vardır. Hiç kuşkusuz, Geçici Komite yönetimini şiddetle cezalandırabilir, İran Kürdistanı'na yerleşmelerine ve ihanetlerine devam etmelerine müsaade etmeyecektir. Bu iş şimdiden başlamıştır.

İrak Kürdistan Demokrat Partisi Merkez Komitesi, Geçici Komite'nin İran'daki ihanetçi davranışlarından sizleri haberdar etmeyi, emperyalizme bağlı bu takımı sizlere tanıtmayı ve Barzani çetesinin açık cinayetlerine karşı gerekli tavrı almanızı istemeyi kendisine görev biliyor.

Selam ve saygılarımızla.

**İRAN KÜRDİSTAN DEMOKRAT PARTİSİ
MERKEZ KOMİTESİ**

16. 9. 1981

BEYANA KDP-Î YA KOMÎTA MERKEZÎ

Qomita Merkezi ya Partiyê Demokrati Kurdistanî Iran ji bo we hemîyan silavên germ û şoreşgerane pêşkeş dike.

Hevalên hêja!

Parti Demokrati Kurdistanî Iran, hêzeki ji hêzên dij-empyralist û dij-kevnepereşt ên herêmê ye, ku 36 salin bo azadi, demokrasi û pêkanîna mafê gelê Kurd yê adilane li Kurdistanî Iran tekoşin dide. Partiya me, tevgera rızgarixwaz a gelê Kurd perçeki ji tevgera rızgarixwaz a dij-empyralî ya gelên Îranê û tevayiyê herêma Rojhilata Navin dîzane. Her gav dî wê baweriyê de ye, ku hêzên şoreşger û pêşverû, divê hevudî ji bûyer û pêkhatinên herêmê agahdar bikin, li ser meselan dan û stendinebî hevra çêkin û bo helkîrîna meselan alikariya hev bikin.

Li ser vi esasi, Qomita Merkezi ya Partiya me, dixwaze bala we bixşîne ser kîrîna û rewşa mala Barzani ku xwe bi navê "Parti Demokrati Kurdistanî Îraq" navandine.

Em pêwîst nabin li ser dema çûyî yakarbidestîya vê partiyê û îxaneta ku bi gelê Kurdistanî Îraq kîrîna, bixavîna an ji tişteki li ser grebendîya serokatîya Barzani û lawên wî bi empyralîzmê ve binivîsin. Lewra, em wilo bawerî, ku îxaneta vi doru desteyî dî nîya feda kîrîna tevgera niştîmanî ya Kurdistanî Îraqê bo rejîme Şah û mafên empyralîzma Emerîka ji neye ji ronitir e.

Lê belê vi dorudesteya ku bû ders ji dema çûyî ya xwe dernexistîye, piştî heba kîrîna xwîna bi hezaran lawên Kurd niha ji bi ordî û pasdarên rejîme Xumeynî re li Kurdistanî Îranê, gelê Kurd daye ber erîşan û bi dehan jin û zarokên bê-gane dîkuje.

Em dixwazî hin bûyeran raxî ber çavên we!

Karbidestîya Parti Demokrati Kurdistanî Îraq, ji sala 1966'a ta 1975'a û bi taybetî dî van paşsalên tevgera Barzani da, eşkere ketibû bin baskê "SAVAK", "MOSAD" û "CIA". Piraniya serok û endamên Parti Demokrati Kurdistanî Iran, ku ji dest rejîme Şah çûbûn Îraqê, bi fermana Şah girt û teslimî Savakê kir. Pişt re evana hatîna idam kîrîna. Her wîha, hin ji berpîsîyarên Partiya me li Îraqê kuşt û cenazên wan firot Savakê.

Karbidestîya Parti Demokrati Kurdistanî Îraq, bo ku nehêlin tevgera demokratîk û niştîmanperwer a Kurdistanî Îranê geş bibe hê ji serî de bi rejîmê Şah re hevkarî danibû. Dî salên 1967-1968'an de, gava li Kurdistanî Îranê, li dij rejîmê Şah şerê çekdarî destpêkir. Barzani, ceşên xwe bi leşker û cendîrman Îran re, bi pey niştîmanperwerên Kurdistanî Iran xîst u heta şikandîna serihildana şoreşgerên Kurd, alikariya da rejîmê Şah. Dî wan bûyeran de, bi dehan evladên Kurdistanî Îranê yê demokrat û şoreşger, bi destê çekdarên Barzani û cendîrmanên Îran hatîna şehîdkîrîna.

Li hember xîyanet û cinayetên dorudesteyên Barzani li Kurdên Îranê, gava dî sala 1975'a ji ber xîyaneta Barzani û siyaseta wî ya grêdayî bi mafên empyralîzmê, tevgera gelê Kurd a 15 sala li Kurdistanî Îraqê şikîya û bi deh hezaran mal bi perîşani hatîna Kurdistanî Îranê, gelê Kurd hemêza xwe ji wan re vekir, bi dîlfreyî wan hewand û jîna wan girt ewlekariyê (emniyetê).

Dî sala 1979'a piştî bi serketîna şoreşa Îranê, lawên Barzani ku "Qiyada Muweqet" damezirandibûn, didan nişandan ku ji îxanetên xwe yê berê poşman bûne, û hewl didan xwe ku cîyê wan ji dî qora tevgera milletê Kurd de hebe. Ji partiya me daxwaz kîrîna, ku rê bide wan ji bo vegerrîna

Kurdîstana Îranê da ku ji wê derbederî û perîşaniyê xelas bibin. Partiya me ji ne tenê ku rê da wan lê çî alikariya ku ji dest hat ji bi wan kir.

Ev sê salên ku dî ser biserketîna Şoreşa Îranê re derbasbûne, didan nişandan ku gava karbidestên Qiyada Muweqet xwe zeif (bê hêz) ditîne, ahd û wahd kîrîna ku li hember Parti Demokrati Kurdistanî Iran naxebîtin, hetta bê izna wê tu tiştî nakîna. Ji ber wê ji, li ser daxwaza wan gelek caran karbûne berpîsîyarên partiya me bîvînin û vefadariya xwe nişan bîdîna.

Lê belê, dî sala 1979'a, gava rejîme Xumeynî li hember gelê Kurdistanî Îranê cihad vekir, karbidestîya Qiyada Muwaqat û çekdarên Barzani gotîna qey partiya me ji hêz ketîye. Li herêma Merivanê, şan bi şan (mîl bi mîl) bi cendîrmanên Îran re li hember pêşmergên partiya me sekinîna. Li Şîno, bi ser xwenîşandana (demonstration) gel de teqandîna, 6 kesî kuştîna. Li herêma Urmiye, derebeg û savakiyên kevn bi alikariya Îdrîs Barzani, malên nêzi hezar gundî û zehmetkeşî bela kîrîna û wan perîşan kîrîna. Li ser daxwaza Îdrîs, çend sed kesên li wê herêmê, dî pêşengîya feodalîna de bûna cahşên ferman (resmî) yê rejîme Xumeynî.

Qomita Merkezi ya Parti Demokrati Kurdistanî Iran ji ber van kîrînan wani ne li cih, çend cara bala karbidestên Qiyada Muwaqet kîşand. U ji wan xwest, ku dev ji vî siyaseta çewt û dijî gel vegerrîna û mudaxeleji kar û barên Kurdistanî Iran nekîna.

Dî sala 1979'a de, piştî ku gelê Kurd li Kurdistanî Îranê ji "şerê sê mehi" bi serfirazî derket, dar û desteyên Qiyada Muweqet, disa ji kavilê gurê dev bi xwîn derketîna, xwe xîstîna kavilê berxa bê gûneh, xwe avêtîna partiya me. Parti Demokrati Kurdistanî Iran ji, ji bo disa kêmasî bi hezaran multeciyanê Kurdên Îraqê nekevîna nava şerê, carek dîna toba karbidestên Qiyada Muwaqat qebûl kir.

Lê belê, ev dar û desteyên, ku ev 20 salîna ticareta mesela gelê Kurd dîkîna û qedera milletê Kurd ji bo mafên xwe feda kîrîna, piştî bi emrê Şah, tevgera salan ya Kurdistanî Îraqê bi çend dolara firotîna û xwîna bi hezaran Kurdên bi şeref heba kîrîna, Îro ji bi emrê rejîmê Xumeynî, Şan bi şan bi leşker û Pasdaran -ku bes bi nav Îslamîna-ra bakure Kurdistanî Îrane dane ber erîşan û dest bi kuştîna xelkên bê gûneh kîrîna.

Ew, ji paş, pêşmergên Kurdistan xencer dîkîna. Ev ji dî demek wilo da dibe ku, rejîme Xumeynîyê xwînmeş, ji bo endam û hezkîriyanê hêzên dij-empyralîst qesabxane vekirîye, û her roj bi dehan azadixwaz û têkoşerên Îranê, bê meh-keme idam dike. Dar û desteyê Qiyada Muweqet, disa dî demek wilo da Kurdistanî Îranê daye ber erîşa û cinayetên ku rûyê pasdarên Xumeynî spi dike ku bi çendan "Der Yasin" li Kurdistanê çêbûne. Her vaha li ser esasê nequtkîrîna pêwendiyên xwe bi "CIA" ya Emerîka ra, hewl didîna ku, re ji monarşîstên reviyayî ra li Kurdistan vekin ve rejîmekî bi tevayî grêdayî Emerîka disa bikin bela serê Îranê.

Diyarê, gelê Kurdistanî Îranê, dikare vi dar û desteyê qatîl yê ku grêdayî empyralîzmê ve ye bîpelêxe. Bê şik, dikare cezayê karbidestîya Qiyada Muwaqet bide. U wê re ne de ku li Kurdistanî Îranê bi cih bîvîna û îxanetên xwe berdevarîna. Ev kar, dî niha da dest pê kirîye.

Qomita Merkezi ya Parti Demokrati Kurdistanî Iran li ser xwe wazîfe dîzane ku we ji van kîrînan xayîni yê Qiyada Muweqet haydar bike û vi darudesteyê grêdayî bi empyralîzmê vî we bide nasîna û her wîha ji we bixwaze ku hûn li hember van cinayetên vekirî yê çekdarên Barzani rawestîna.

Bi silav û gîramên me.

**QOMITA MERKEZÎ YA PARTÎ DEMOKRATI
KURDISTANÎ ÎRAN
16.9.1981.**

MHP DAVASI VE FAŞİZMİ AKLAMA ÇABALARI

Bilindiği gibi, 12 Eylül faşist darbesinden hemen sonra 14 Eylül 1980 de faşist Milliyetçi Hareket Partisi'nin Genel Başkanı Alpaslan Türkeş'te gözetim altına alınan parti liderleri arasındaydı. Daha sonra faşist MHP'nin lideri Alpaslan Türkeş ve diğer yöneticileri tutuklanarak cezaevine konular. Ardından hazırlanan bir iddianame ile "MHP Davası" adı altında 500'ü aşkın kişiden oluşan bir davaya Ankara 2 nolu Sıkıyönetim Askeri mahkemesinde başlandı.

İlk bakışta bir paradoks gibi görünen ve hele hele darbenin ilk günlerinde "ilerici" hatta "sosyalist" geçinen insanların cuntanın niteliği konusunda "yanılgılara" iten bu olayın gerçek niteliği davanın gelişim sürecinde giderek daha da aydınlığa kavuştu. Zaman zaman sol hareket içinde bile darbenin ve cuntanın niteliğini saptırma çabalarına temel yapılmak istenen bu "paradoks'un nedenleri ve yöneldiği amaçlar, gelişim sürecinde bugün vardığı aşamada, daha bir önem kazanmıştır.

12 Eylül darbesinden sonra faşist cuntanın başı Kenan Evren "Türk Silahlı Kuvvetlerinin yönetime bütünüyle el koymalarının" nedenlerini iki ana başlıkta toplamıştı. Birincisi, "Ülkeyi bir iç savaşın eşiğine getiren terör ve anarşiden kurtarmak". Yani daha açık şekli ile Türkiye Demokrasi güçleri ve Kürdistan ulusal demokratik hareketini bastırmak, sarsılmaya yüz tutan devleti yeniden örgütlemek. İkincisi ise, ilki ile bütünlük içinde "ekonomik istikrarı sağlamak" Bunun da daha açık deyimi ülke ekonomisini uluslararası emperyalist finans kuruluşları ve işbirlikçi Türkiye mali-sermayesi adına düzenleyip bunlara peşkeş çektiirmek. 24 Ocak 1980 kararlarının tümüyle uygulanacağı daha darbenin ilk gününde Evren tarafından açıklanmıştı.

Faşist cuntanın önüne koyduğu sözkonusu iki ana başlıkta topladığı amaçları tam da tarihteki emsallerine denk düşmekteydi. Devleti yeniden örgütleyerek siyasi istikrarı sağlamak ve ekonomiyi mal-sermayenin sınırsız kar hırsına sunmak görevleri daha ilk günden uygulamaya konuldu.

Bu görevleri uygulama sürecinde faşist cunta, MHP davasını kendisine kalkan yaparak faşist yüzünü gizleme-

ye çalıştı. Türkiye'nin toplumsal yapısı, egemen burjuvazinin karakteri, MHP'nin geniş halk kitleleri nezdinde teşhir olmuş faşist halk düşmanı yapısı dikkate alındığında, cuntanın sınıflar üstü görünme çabalarında MHP'ye karşı tavrı almasının, iktidarını sağlamlaştırabilmesi açısından ne kadar önemli olduğu ortaya çıkmaktadır. Açık ki, mali sermaye açısından önemli ve belirleyici olan kişi ya da partiler değil, iktidarının sağlamlığı ve devletin sürekliliğidir. "Terörle savaştığını" ilan eden bir yönetim açısından, terörcü halk düşmanı yüzü en geniş halk yığınları arasında teşhir olmuş, bir cinayet sebebi olduğu mahkeme kayıtlarına geçmiş MHP gibi faşist bir partinin "yargılanmaması" olsa olsa cuntanın demagojisini zorlaştırdı. Tüm bunların yanında MHP, 12 Eylül öncesi işlediği cinayetler ile, yarattığı terör havası ile mali-sermayenin faşist devlet özlemini gerçekleştirmesini olanaklı kılacak koşulların hazırlanması görevini başarı ile yerine getirmişti. Ve bu koşullarda 12 Eylül darbesi ile Türk mali-sermayesi faşist devleti oluşturma yönünde ilk adımını atmıştı. Bundan sonrası MHP' sizde olurdu. Terör iktidar, şiddet ise temel yöntem olarak mali-sermaye adına yapıyor. Bu aşamada MHP'nin, "yargılanmaması" mali-sermaye'ye özellikle küçük burjuvazi içinde bir kitle tabanı hazırlama görevi ile karşı karşıya bulunan faşist cunta için bir ayak bağı olabilirdi. Faşist demagoji bu yolla daha ranat uygulanabilirdi.

Bu nedenlerden ötürü darbeden birkaç ay sonra, büyük bir sansasyonla MHP iddiaanamesi kamuoyuna sunuldu. Dava iddiaanemedeki 220 idam talebi ile başlatıldı. Davanın başından beri izlenen yöntem, davanın faşizmi aklama ve faşist devletin bekası için görevini doldurmuş kişileri bu uğurda feda etme niteliğini açıkça göstermekteydi. Bu süreçte her MHP davası ile ilgili açıklamada "sağa da, sola da karşıyız" demagojisi yinelenirdi. "Denge"yi eiden bırakmamak için MHP'li katillerden bir kişi idam edildi. Ama tüm bunlara karşın onu aşkın ilerici yurtsever insan asıldı, onlarca'sının idam kararı verildi ve toplam 2500'ün üstünde ilerici idam istemi ile yargılanıyor.

Bu şekilde başlayan MHP davası özellikle idaanemenin okunmasından sonraki sorgu aşamasında, kaydedilen gelişmeler ile cuntanın faşizmi mah-

keme ve yasa düzeyinde aklama çabalarını ve olanaklı olan enaz faşist kadroyu harcama istemini belirginleştirdi. İlk olarak MHP'nin lideri Türkeş'in 12 Eylül öncesi açıklamalarındaki devlet kurumları ile -ordu, polis, MİT v.d.- bağlantı ve çalışmalarını "gizlilik" nedeni ile gizli celselere aktarıldı. Sorgusu sırasında A.Türkeş'in açık tehditleri ve cinayet, plan ve kararlarına ilişkin soruları cevaplandırmaması faşist hareketin nasıl bir gelişimi hangi güçler ile birlikte yürüttüğü hasıraltı edildi. MHP'ye yardımları ve destekleri belgeli olan Şahap Kocatopçu gibi hükümet içinde ve Ali Koçman, Mehmet Yazar, Nuh Kuşçulu v.d. gibi hükümet dışındaki Mali sermaye temsilcileri ile bağlantılar "devlet'in bekası" uğruna gizlendi. MİT, ordu ve polis içindeki çalışmalar ve açık destekler "gizli incelemelere" aktarıldı.

Bunlara karşılık sözüm ona Mahkeme ifadeleri adı altında A.Türkeş'in ırkçı Türk milliyetçiliği ile yoğrulmuş sorgu ifadeleri gazeteler, radyo TV gibi kitle haberleşme araçlarıyla kamuoyuna en geniş bir şekilde iletildi. MHP'nin "masum, demokratik hukuk ilkelerinin şaşmaz savunucusu politikası" yığınlara benimsetilmeye çalışıldı. MHP'nin mali-sermayenin en güçlü birlikleri adına izlediği faşist politik çalışmalarını özenle arka plana itilerek cinayet ve katliamlar, bir tepki, "bölücü ve anarşistlere karşı vatanın birliği ve milletin bütünlüğü için milliyetçi gençlerin masum ve meşru savunması" olarak lanse edildi. Tüm bunlarla iki şey amaçlandı. Birincisi; MHP'nin mali-sermayenin çıkarlarını gözetken politikasını gizlemek, ikincisi bu amaca uygun devlet ve mali-sermaye birliklerinin açık destek ve yardımı ile sürdürülen bilinçli, örgütlü terör ve katliamları bu niteliğinden arındırmak.

Nitekim belirli bir süre sonra cinayet ve katliamlar MHP dosyasından ayrıldı ve her olay için ayrı dosyalar açıldı. Bu şekilde amaçlardan birini gerçekleştirdiler. Bu ise 12 Eylül öncesi nisbi-burjuva demokratik koşullarda belgelere dayanan MHP'nin örgütlü, faşist terör ve katliamları MHP'den soyutlamak. İkinci amaç ise mahkeme sürecinde dosyaların ayrılmasından sonra ürünlerini vermeye başladı. İdamla yargılanan MHP'nin merkez yöneticileri tek tek salıverilmeye başlandı. MHP Genel bşk.yardımcılarından Agah Oktay Güner "İddiaaneme Türk milliyetçiliğini, MGK'nu yargılıyor, 12 Eylül'ü yargılıyor" ve "Düşünceler iktidarda kadrolar içeride" sözleri ile biten sorgusundan sonra serbest bırakıldı. Ardından Nevzat Köseoğlu, Ömer Çakıroğlu serbest bırakıldı.

EVREN WEINBERGER İLE ANKARA'DA NEYİN PAZARLIĞINI YAPTI!?

Bilindiği gibi Enver Sedat'ın ölümünün hemen akabinde ABD, Mısır'da "Parlak Yıldız-82" ismi altında bir askeri tatbikat düzenledi. Çevik kuvvet'in komutanı Amerikalı General Kingston, tatbikatın gayesini kısaca şu sözlerle belirtti:

"Bu tatbikatın amacı, özellikle dokuz noktasında Amerika'dan gelip Mısır'daki hedefleri bombalayan uçakların bir hava gösterisi değildir. Sovyetler'e bölgedeki gücümüzü göstermek de istedik. Burada neler yapabileceğimizi görsünler ve ona göre hareket etsinler"

Fakat tatbikat sonrası birtakım sorunların su yüzüne çıktığı görüldü. Bu sorunlardan biri ve en önemlisi; "çevik kuvvet'in daha güçlenmesi ve manevra kabiliyetinin daha elverişli olması için, ikmal olanaklarının yeniden gözden geçirilmesi sorunu idi. Çünkü uçakların Amerika'da havalanıp hedeflerine varabilmeleri için, enaz onbeş saat dolaylarında bir zamana gereksinimleri vardır. Ama eğer bu uçaklar doğrudan doğruya Amerika'dan değil de, Akdeniz'den ya da en yakındaki bir NATO üssinden(Bu da Türkiye'dir) havalanırsa durum "çevik kuvvet" açısından daha iyi olacaktır. İşte tam da bu bağlamda, Türkiye gündeme gelmektedir.

Zaten son günlerde NATO'nun yetkili ağızlarının demeçlerine, emperyalist basın yazdıklarına bakılırsa cunta çoktan beri ABD'nin Orta-Doğu'da sahnelemek istediği oyunun başoyunculuğuna aday olarak hazırlanmıştır.

Bakin Haig senatodaki bir konuşmasında neler söylüyor:

"Pakistan'dan Mısır'a kadar uzanan bölgede ve Türkiye, İsrail'i de dahil edecek şekilde Sovyetler Birliği'ne karşı stratejik anlamda bir konsensium oluşturmamız ABD'nin çıkarlarıdır." Yine Haig'in, "NATO gelecekte otuz yıl" adlı kitapta yayınlanan bir makalesinde; "NATO eğer, etkin örgüt olma niteliğini korumak, sürdürmek istiyorsa ufuklarını genişletmek zorundadır. Artık merkezi Avrupa'da ya da Avrupa kıtasında yoğunlaşmak yeterli değildir. Şimdi tüm yeryüzüvarlığı NATO'nun ilgi alanı içindedir. NATO'nun vasayet alanını, biçimsel olarak, fiziki olarak genişletmesi gerekmez. Ancak yeni bir bakış açısı ve yaklaşım tarzı geliştirmesi kaçınılmazdır. İttifak ancak böylelikle, gelecek 30 yılda ortaya çıkacak sorunları göğüsleyebilecek bir durumda olacaktır." Haig'in bu her iki konuşmasının dışında, Pentagon'un

un hazırladığı bir raporda da sorun,, daha açık bir biçimde ortaya konuluyor. Raporda "çevik kuvvet" in ya da diğer bir adıyla "acil müdahale" birliklerinin Güneybatı Asya'yı hava yoluyla taşınması için yakıt ikmal kolaylıkları ve hava sahalarından geçiş haklarından yararlanılması zorunlu. ABD yönetimi geçen 18 ay içinde bu konuyu bir çok ülkeyle görüşmüş ve bu yoldaki istemlerine olumlu yanıt almıştır"(3 Aralık 1981 Cumhuriyet) deniliyor.

ABD'nin Orta-Doğu'daki ilerici anti-emperyalist hareketleri bastırmak için kurduğu "acil müdahale birliği" nin hareket alanına bitişik tek NATO ülkesi Türkiye olduğu düşünülürse, o zaman "olumlu" yanıt veren ülkelerden birinin de Türkiye olacağı ihtimali kesinlik kazanıyor. Özellikle CENTO'nun dağılması, Afganistan devrimi ve İran'da Humeyni'nin iktidara gelmesinden sonra ABD: Orta-Doğu'da yeni paketler oluşturma ya da bu başarılamazsa, en azından var olan statukoyu korumak için bazı tedbirlerin alınmasını vazgeçilmez görmektedir. Şu anda bu tedbirlerden biri de Türkiye'nin "acil müdahale birlikleri" için bir sıçrama tahtası olarak kullanılmasıdır. Yoksa ABD savunma bakanı Weinberg et kafalı Evren'le tanışmak için mi Ankara'ya 48 saatlik bir ziyarete geldi? Ve Weinberger'den sonra 13 Aralık'ta bu kez, Haig gelecekti. Fakat daha sonra Haig'in bu gezisi açıklanmıyan(!) bir nedenle iptal edildi.

Son günlerde cuntaya karşı Avrupa'da esmeye başlayan sert rüzgarlar ve yapılacak yardımların kesilmesi ya da dondurulmasının tartışıldığı bir döneme rastlayan Weinberger'in bu ziyareti, "Türkiye'ye yardım artılacak" yollu verdiği demeçler, sanırım boşuna değildir. Herhalde bu demeçlerin verdiği givence olacak ki, daha düne kadar Medine dilencileri gibi kapı kapı döviz dilenen cuntanın başbakanı Uluşu,"şimdi de kalkıp" bizi istemeyen kimse ile birlikte çalışma arzusunda değildir. Avrupa parlamentosundan gerekirse çıkarız "diyebiliyor.

Sonuç olarak, Türkiye ve Kürdistan toprakları, ABD'nin saldırgan planlarına peşkeş çekildiği zaman, cuntanın önüne bir kemiğin atılabileceği vaadinde bulunulmuştur. Ama bakalım bu kemiği kemirmekle, Evren doyabilecek mi? Gelecek günler bunu gösterecek!

DUYURU

12 Eylül darbesiyle yönetime el koyan askerî cunta, kendisine göre bir de "Danışma Meclisi" atadı. Böylece halka ve demokrasiye karşı işlediği suçları şimdi de "Danışma Meclisi" adında sürdürmeye başladı.

"Danışma Meclisi", cunta ve onun ardındaki emperyalizm ve tekelci güçlerin geleceğe dönük planlarına ait iki kararın eşliğinde geldi. Bunlardan birincisi, siyasal partilerin feshedilip, taşınır taşınmaz mallarını hazineye devredildiğinin açıklanmasıdır. Darbeyle birlikte bütün demokratik organ ve kurumları adım adım yok eden cunta şimdi de işçi ve emekçilerden yana örgütlenme ve her türlü demokratik çalışmaya yasağını sürekli ve kalıcı kılmak niyetini resmen açığa vurmuş oldu.

Hiç kuşkusuz cuntanın gücü işçi sınıfının ve Türkiye Kürdistan'ı ulusal demokratik hareketinin siyasal ve demokratik örgütlenmelerini engellemeye. Çünkü halk güçlerinin sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesinin devrimci örgütlenmeleri izne bağlı değildir. Onlar, meşruiyetlerini herşeyin üzerinde olan bilimin ve toplumun yasalarından alırlar. İşçi sınıfının tarihsel haklılığına ve sınıf mücadelesinin şaşmaz kurallarına dayanırlar. Bu nedenle "fesh etme kararı" Türk ve Kürt halklarının devrimci siyasal örgütlenmelerinin elini kolunu hiçbir şekilde bağlayamaz. Tıpkı bir yıl önce konan "siyaset yasağının" bu güçlerin örgütlerini bağlamadığı gibi.

Ama buna rağmen cuntanın açıkladığı yeni karar, onun niyetini daha çarpıcı bir şekilde en geniş kitlelerin gözleri önüne sermek bakımından önemlidir. Bu, burjuva demokrasinin zerresine bile tahammül edemediğinin yeni bir kanıtıdır. Cuntanın kararı aynı zamanda onun kendiliğinden çekip gideceğini, demokrasiyi getireceğini düşleyen hayallere ve hayalcilere hayatın öğrettiği bir ibret dersidir. Bu karar cuntanın, halk ve demokrasi düşmanı politikasında yeni bir tırmanış, onun ön gördüğü rejimi kurumsallaştırma gayretlerinde yeni bir adımdır.

"Danışma Meclisi", "demokrasiye dönüş adımı" değildir. Demokrasiye dönüş adımı, ancak halklarımızın özgür iradesiyle seçeceği demokratik bir meclisle olabilir.

Gerçek demokratik bir ortam oluşturulmadan, işçi sınıfının, tüm emekçi halkların demokratik halk ve özgürlükleri sağlanmadan demokrasiye geçilemez.

Diğer yandan cuntanın başı Kenan Evren, Malatya konuşmasında, Kon-

Bölgede barışa ve halklarımızın savaşımına yönelik İKİ DİKTATÖRÜN GÖRÜŞMESİ-

ABD emperyalizminin bölgede başlattığı operasyonun bir halkası geçtiğimiz günlerde gerçekleşme sürecine girdi. Orta-Doğu, Pakistan ve Mısır'ı içeren bu geniş operasyonda önemli rollere sahip Türkiye ve Pakistan diktatörlükleri arası ilişkiler de yeni bir aşama kaydedildi. Faşist cuntanın lideri Kenan Evren'in Pakistan gezisinde; meslektaşı Ziya-ül Hak'tan gördüğü sıcak ilgi ve her konuda görüş birliğinde olmaları ve Afganistan karşı devrimcilerini ziyareti sırasında gösterdiği yakınlık bölge de barışa ve ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımına karşı hazırlanan komploları açıkça yansıttan bazı olgulardır. Ve diğer bir olgu da; Cunta liderinin ilk dış ziyaretini oluşturan Pakistan gezisinin, emperyalizmin bölgedeki çalışmasını yoğunlaştırdığı bir dönem de gerçekleşmesinin bir rastlantı olmadığıdır.

"YENİ" PAKTLAR

Sosyalizmin bölgede gelişen etkinliğine set çekmek ve ulusal kurtuluş hareketlerini boğmak için, başta ABD'nin olmak üzere, emperyalizmin askeri paktlar ve ittifaklar oluşturduğu bilinen bir gerçektir. Bu irili ufaklı paktlar dünyanın değişik bölgelerine dağılmıştır. Uzak doğuda ASEAN, Latin Amerika'da OSA v.s gibi. CENTO da Orta Doğu'da önemli bir işleve sahip bu askeri paktlardan biri idi. "Acı" kaderi bilinmektedir.

Ne var ki, emperyalizm çalışmalarına ara vermedi. Aksine daha da yoğunlaştırdı. Afganistan'da Nisan devrimi ve İran Şahlığının yıkılmasıyla, bölgede aleyhine bozulan denge ve Sovyetler Birliği ile sınırı olan üç devletin, ABD ve İngiltere'nin gözetimindeki CENTO'nun boşalan yerini dolduracak ve onun işlevini de üstlenecek daha kapsamlı bir operasyonu planlamaya girişti.

Bu operasyonun temelini, ilk planda Sovyetler Birliği'ni güneyden çembere alan; Sudan, Somali, Umman Sultanlığı, Suudi Arabistan, Mısır, Kuveyt, Birleşik Arap Emirlikleri, Ürdün, İsrail, Irak, Pakistan ve Türkiye'den oluşan ve hatta Çin'i de kapsıyan "resmi" olmayan ittifaklar oluşturuyor. Bölgeye yerleştirilmesi düşünülen ve herhangi bir ülkede yükselecek ulusal ve toplumsal muhalefeti ezmeye amaçlıyan çevik kuvvetler eklendiğin de bu operasyonun işlev ve boyutlarını görmek mümkündür.

Ayrıca, emperyalizmin Orta-doğu'da açık ve resmi paktlardan ziyade gizli ve resmiyeti açıklanmayan antlaşma ve ittifaklar oluşturmayı seçmesi, eski deneyimlerinden ders çıkardığını gösteriyor.

PAKİSTAN ZİYARETİ VE YENİ PAKT

Belirttiğimiz gibi, Evren'in Pakistan ziyareti de bu operasyonun bir halkası oluşturmaktadır. Bölge barışına ve halklarına yönelik bu operasyonun gerçekleşme sürecinde, K.Evren, Pakistan ziyareti sırasında; "Pakistan'da bulunduğumuz süre içinde sayın Devlet Başkanı Ziya-ül Hak ile gerek ikili gerekse bölgesel ve uluslararası konularda gayet ayrıntılı görüşmelerde ve fikri teatisinde bulunduk. Büyük bir mutluluk ifade etmek isterim ki, her konuda tamamen görüş birliği içinde bulunuyoruz" görüşlerini dile getirirken, ABD dış işleri bakanı Haig Senato'da Pakistan ve Türkiye'ye askeri yardımın artırılmasını savunuyordu.

Ayrıca faşist cunta lideri Kenan Evren'in gezisinin hemen ardından ABD savunma bakanı Weirnerog ile-Dış işleri bakanı Haig Türkiye'yi ziyaret ederek,arttırılacak askeri yardımı görüşecekler.

Diğer yandan bu, çıkarlarını kollayacak güçlü bir jandarmaya yatırım yapmaktan ziyade, bölge de oluşturulan ittifak ve tüm ittifakçıların silahlandırma yönünde ABD emperyalizmince atılmış bir adımdır. Çünkü emperyalizmin çıkarlarını koruyan bölgedeki tek güçlü devlet, gelişmeleri kontrol altına alamıyor. Ve hatta tepe tak-

lak gidiyor da. İran Şahlığı buna bir örnektir. Güçlü bir İsrail'e rağmen Suudi Arabistan'ı silahlandırma da (en modern silahlar ile AWACS v.s.) bu yönde atılmış diğer ve en büyük adımdır.

HALKLARIMIZ AÇISINDA DURUM NEDİR?

Emperyalizm ile her alanda yoğunlaştırılan ilişkilerin ve gözetiminde hazırlanan "gizli" ve açık komploların halklarımızın savaşımına yapacağı olumsuz etki kuşku götürmez bir gerçektir. "Gerektiğinde birbirlerine yardım etmeğe hazır olduklarını" dile getirmeleri bu olumsuzluğun en önemli yanını yansıttıyor. Böylece, herhangi iki ülkeden birinde egemen güçleri tehdit edebilecek bir ulusal ve toplumsal savaşımı birlikte boğmaya zemin hazırlıyorlar.

Ayrıca, baskı ve terör uygulamada birbirinden aşağı kalmayan bu iki diktatörlük benzer "Bölücü sorunlarla" boğuşuyorlar. Faşist cuntanın iktidara elkoyduğu ilk günden beri, ezmeyi baş hedef yaptığı Kürdistan halkının ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımı Ziya ÜL Hak'i telaşlandıran Beluci halkının savaşımı ortak baş hedeflerin arasında yer alıyor. Böylece, belirttiğimiz, bu iki haklı savaşımı ezme girişiminde iki diktatörlüğün kanlı ellerini el ele ver-

memeleri için bir neden kalmıyor.

Ama, bunun gerçekleşebilme derecesini salt diktatörler tayin edemeyecek. Halklarımızın savaşımı, onun öncü güçleri ve uluslararası dayanışma da sözünü söyleyecektir. Ve bu sonucusu belirleyici olacaktır. Faşist K.Evren'in dile getirdiği "Büyük bir mutluluk" kursaklarında kalacaktır.

DANİMARKA'DA DİSK İLE DAYANIŞMA PANELİ

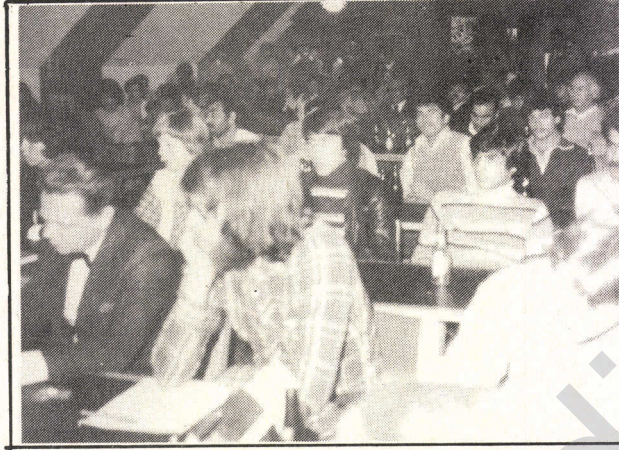
Yurtdışında, 12 Eylül faşist cuntasının uygulamalarını teşhir eden, Türkiye ve Kürdistan demokrasi güçleri ile uluslararası dayanışmayı pekiştiren çalışmalar sürdürülüyor. Geçtiğimiz günlerde Danimarka-Türkiye Dayanışma Komitesinin Kopenhag'da düzenlediği panel de bu çalışmalardan biri dir.

Aşağıda paneli kısaca okuyucularımıza sunuyoruz.

ARMANC

Danimarka-Türkiye Dayanışma Komitesi'nin 4 Kasım 1981 günü Kopenhag'da düzenlediği Panel'e DİSK yürütme kurulu üyesi Kemal Daysal ve DİSK'e bağlı Tekstil Sendikası Genel Başkan vekili Selahattin Uyar'da katılmıştır.

Davetli DİSK yöneticilerinin yanısıra Panel'e Sosyal Demokrat Parti milletvekili ve Avrupa Konseyi Danimarka gurup başkanı Lasse Budtz, Sol Radikal Parti adına Avrupa Konseyi üyesi ve milletvekili Bernhard Baunsgaard, Halk Birliği Partisi milletvekili Ib Christiansen, Sosyalist Halk Partisi milletvekili Gert Peterson, Danimarka Komünist Partisi MK üyesi Preben Henriksen, Ticaret ve Depo işçileri Sendikası başkanı Kurt Johansen, Metal İşçileri Sendikası 14. Şube başkanı Jörgen Madsen de katılmışlardır.

Danimarka'da yapılan panelden bir görüntü

DİSK temsilcileri konuşmalarında, cuntanın bir yılı aşkın süredir yaptığı baskı ve işkenceleri dile getirmiş ve ö-nümüzdeki mücadele hedefleri üzerine görüşlerini belirtmişlerdir. Türkiye'li sendikacılar tüm Danimarka ilerici güçlerini Türk ve Kürt halkıyla dayanışmaya davet etmişlerdir.

Panele katılan Danimarkalı konuklar da Türkiye halkları ile olan dayanışmalarını, bu güne kadar bu yolda yaptıklarını ve bu amaçla atacakları somut adımları dile getirmişlerdir.

Danimarka basını panele geniş ölçüde yer vermiştir. cuntanın uygulamalarını, Türk ve Kürt halkları ile dayanışmayı dile getiren panel, kamuoyunda büyük ilgi uyandırmıştır.

Dayanışma Komitesi'nin davetlisi olan DİSK yöneticileri, daha sonraki günlerde Danimarka Sendikalar Konfe-

derasyonu (LO) uluslararası sekreterliği ve özel işler sendikası (SİD) yöneticileri ile görüşmeler yapmış ve DİSK ile uluslararası dayanışmanın yükseltilmesi için yapılacak çalışmalar hakkında bilgi alışverişinde bulunmuşlardır. Yapılan açıklamaya göre önümüzdeki günlerde, Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde bulunan yakalanmamış DİSK yöneticilerinin, dayanışmanın yükseltilmesi yolundaki çalışmalarını koordine edecek merkezi büronun Paris'de açılacağı öğrenilmiştir.

Davetli DİSK yöneticileri daha sonra Avrupa Konseyi üyesi parlamenterlerle, Parlamentoda bir görüşme yapmışlar ve uluslararası kuruluşlarda Türk ve Kürt halkları ile dayanışmanın nasıl yükseltilebileceği konusundaki görüş değiş tokuşu yapılmıştır.

ULUSLARARASI BELEDİYE İŞÇİLERİ SENDİKASI (UBİS) KONGRESİNDE CUNTA MAHKUM EDİLDİ.

Uluslararası belediye işçileri sendikası kongresinde Kuzey ülkeleri belediye işçileri sendikası faşist cuntanın DİSK-Genel-İş'e karşı tavrı protesto edildi.

UBİS yönetim kurulu üyesi ve DİSK-Genel-İş Genel Başkanı Abd-

ullah Baştürk'ün ölüm cezası ile yargılandığı belirtilerek, Dünya Sendikal hareketinin ABD savunma Bakanı Casper Weinberg gibi Türkiye'deki bugünkü rejimi olumlu bulmadığına değindi ve Caspar Weinberg'in cunta yönetimi için "sukun düzen" nitelemesinin özgür sendikal çalışmaya karşı ölüm cezası anlamına geldiği vurgulandı.

UBİS başkanı Heinz Kluncker, kongrenin ilk gününde Türkiye'deki durumu gündeme getirdi. Kongre'de

yeni yönetim kurulu'nun seçimi sırasında, Abdullah Baştürk'ün yerine yeni bir yönetim kurulu üyesinin seçimi gündeme geldiğinde, Kluncker, Abdullah Baştürk'ün kongre tarafından yönetim kuruluna şeref üyesi olarak seçilmesini önerdi. Öneri kongre delegelerince dakikalarca alkışlandı.

Kongre, DİSK-Genel-İş'in şahsında tüm demokrasi güçleri ile dayanışmanın somut bir örneği oldu.

Yurtdışında DİSK ile dayanışma sürüyor.

İSMAİL BEŞİKÇİ DAVASI

Bilim adamı, Sosyolog İsmail Beşikçi, "Türk Tarih Tezi-Güneş Dil Teorisi" adlı inceleme yapısından dolayı giydiği üç yıllık hükmü, 13 Nisan 1981 günü tamamlayarak tahliye edilmişti. Ancak Beşikçi, bir gerekçe gösterilmeden 19 Haziranda 42 gün gözaltına alındıktan sonra Gölcük Sıkıyönetim Mahkemesi tarafından tutuklandığı öğrenildi. Tutuklanmanın gerekçesi olarak, Beşikçi'nin, İstanbul Toptaşı Kapalı Cezaevinden, İsviçre Yazarlar Sendikası Başkanına yazdığı ve 12 Eylül darbesini tasvip etmeyen ifadeleri ile "Devletin hariçten nüfuz ve itibarını kırmak şeklinde yabancı memlekette neşriyat yapmak" gösterildi.

Kürdistan'ın varlığını, mücadelesini savunmak cuntaya göre "Devletin hariçteki nüfuz ve itibarını kırmaktır" Bu gerekçe gösterilerek Beşikçi'nin hakkında dava açılması, cuntanın Kürdistan sorunu ve mücadelesinden ne denli korktuğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Ayrıca, Beşikçi'nin, faşist cuntaya karşı Kürt halkının ulusal demokratik haklarını savunması, bilim ve bilim adamları açısından örnek bir tutum olarak değerlendirmelidir.

Dengê Komal tarafından bize iletilen bu belgeyi okuyucularımıza sunuyoruz.

ARMANC

Donanma ve Sıkıyönetim Komutanlığının 15 Temmuz 1981 gün ve A. KÜŞ.:1981/1181-411 sayılı soruşturma istemi ile gönderilen Dosyanın tetkiki ve yapılan hazırlık soruşturması sonunda:

Yukarıda açık kimliği yazılı Sanık İsmail Beşikçi'nin, İstanbul-Toptaşı Kapalı Cezaevinde bir suçtan dolayı hükümlü olarak bulunduğu sırada Fransızca olarak kaleme alıp İsviçre Yazarlar Sendikası Başkanına gönder-

miş olduğu 14 Ağustos 1980 tarihli mektupta:

"Türkiyede Resmi ideoloji Kürt diye bilinen bir ulusun Kürtçe olarak bilinen bir dilin olmadığını ısrarla ve ınatla sürdürmektedir. Kısaca Kemalizm olarak ifade edebileceğimiz bu ideolojinin en temel özelliklerinden birisi, kesinlikle Anti-Kürt olmasıdır. İrkçidir ve Sömürgeci'dir. Ve bu resmi ideoloji Türk Üniversitelerine, Yargı Organlarına, Türk Siyasal Partilerine, Basın, Radyo, Televizyon gibi kitle haberleşme araçlarına kabul ettirilmiştir. Ve bu süreçte, Devletin her türlü ideolojik

baskı araçları ve zorlayıcı baskı araçları kullanılmıştır. Kullanılmaktadır.... Bu bakımdan Türk düşüncesi iki standartlı gelişmektedir. Demokrat ve hatta komünist oldukları iddia edilen Türk Yazarları da iki standartlı düşünürler.... Bunlar ...Kürdistan'ın herhangi bir yerindeki kurtuluş hareketine Düşmanca tavır alırlar... Türkiyede insan hakları ile ilgili çalışmalar yapan merkezler, insan haklarını koruma ve geliştirme Dernekleri vardır. Fakat bunlar, şimdiye kadar, Kürdistan sorunu konusunda ve Kürtlerin insan hakları konusunda hiçbir tavır geliştirmemişlerdir. Kürtlerin lehine olabilecek bir şey söylemekten şiddetle kaçınılmaktadırlar. Fakat Resmi İdeolojiyi bol bol övmektedirler... Ve bu koşullarda Türk Devleti Kürdistan'daki İrkçi ve Sömürgeci baskısını rahatça sürdürmektedir bu İrkçi ve Sömürgeci baskılarını günlük politika haline getirmiştir.... Bu İrkçi ve Sömürgeci politikaya rağmen Türk Devleti İnsan haklarına saygı duyduğunu id-

dia edebilmektedir.... Birinci Dünya Savaşından sonra, özellikle 1919-1923 yılları arasında Kürdistan'ın bölünüp parçalanması, Kürt ulusuna Böl-Yönet Politikası uygulanması gibi konular Türk Bilim çevrelerinin Türk düşüncesi-

sinin görmemekte, incelememekte özel bir gayret gösterdiği konulardır... Devlet tarafından sürdürülen baskıların düşünceye ve bilimin gelişmesine büyük bir engel olduğu kuşkusuzdur. Üniversite, Basın, Sendika gibi kurumların duyarsızlığı, dolayısıyla baskıları onaylar halleri ise bu baskıların daha da yoğunlaştırmaktadır...." denilmektedir.

Sanık tarafından İsviçre Yazarlar Sendikası Başkanına gönderilen bu mektubun Fransızca kopyası ile Türkçe ve İngilizce yazılmış metinleri sanığın daha sonra nakledilmiş olduğu Adapazarı Kapalı Cezaevindeki 1 no.lu koğuşta diğer belgeler ile birlikte 16.6.1981 tarihinde Cezaevi görevlileri tarafından ele geçirilmiştir.

Sanığın daha önce Milli Duyguları zayıflatmak için propoganda yapmak suçundan dolayı İstanbul Toptaşı Asli Ceza Mahkemesince mahkum olduğu bu cezasını çekmek üzere İstanbul Toptaşı Cezaevine girdiği, Sanığın bu durumunun yandaşları tarafından İsveç, İsviçre ve Norveç Yazarlar Birliğine bildirildiği ve İsviçre Yazarlar Birliği tarafından zamanın Türkiye Cumhurbaşkanı Sanığın durumunu protesto eder mahiyette 'Telgraf çekildiği, sanığında, İsviçre Yazarlar Birliği tarafından kendisine gösterilen ilgiye karşılık suç konusu Mektubu yazarak Türkiye Cumhuriyeti Devletinin Hariçteki itibar ve Nüfuzunu kırarak şekilde Devletin dahili vaziyeti hakkında yabancı bir memlekette asılsız ve gerçek dışı haber neşrettiği anlaşılmıştır.

Her ne kadar Sanık hakkında, Milli duyguları zayıflatmak için propoganda yapmak suçundan soruşturma isteminde bulunulmuşsa da, T.C.K.nun 79. maddesi muvacehesinde ayrıca bu suçtan dolayı dava açılması yoluna gidilmemiştir. Öte yandan Sanığın 12 Eylül 1980 Harekatını tasvip etmediğini belirtmek suretiyle M.G.Konseyinin 7. No.lu kararına muhalefet ettiği belirtilmişse de Sanığın savunması sırasında sarf etmiş olduğu bu sözlerin M.G.K. nin 7 No.lu kararına muhalefet teşkil ettiği kanaatine varılmıştır.

Bu itibarla Sanık İsmail BEŞİKÇİ'nin müsnet suçtan eylemine uyan ve yukarıda gösterilen Yasa Maddeleri uyarınca cezalandırılmasına karar verilmesi ve Duruşmanın Donanma ve Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesinde yapılması Kamu adına iddia olunur.

İmza

İhsan ERBAŞ 18114
Synt. Yrd. Savcısı

NOT: İddianeme kimlik soruşturması dışında olduğu gibi alınmıştır. Dil ve imla yanlışlıkları metne aittir.

Polonya:

ZAFER SOSYALİST GÜÇLERİN OLACAKTIR.

Geçtiğimiz günlerde Polonya'da sıkıyönetim ilan edildi. İlan edilen sıkıyönetim, Polonya olaylarının ulaştığı yeni bir boyuttu.

Yıllardan beri Polonya'da, emperyalist güçlerin desteği ile yıkıcı aliyetlerini sürdüren sosyalizm düşmanı gerici güçler, özellikle son birbuçuk yıllık süre içinde açıktan sürdürdükleri eylemleri ile Sosyalist Polonya için nasıl bir tehlike oluşturduklarını sergilediler.

Polonya'nın büyük sanayi merkezlerinden Gdansk'ta ilk açık eylemlerini gerçekleştiren ve daha sonra "Solidarność" (Dayanışma) isimli bir "sendika" da örgütlenen karşı devrimci güçler, üretimi baltalayan, sosyal yaşamı donduran grev, kitle gösterileri v.d. eylemleriyle temel amaçlarının politik iktidarı ele geçirmek, Polonya'yı Sosyalist Sistem'den koparmak olduğunu açığa vurdular. Zaten "Dayanışma" nın gerçekleştirdiği eylem süreci içerisinde emperyalist güçlerden gördüğü büyük maddi ve manevi destek, onun nasıl bir örgütlenme yapısı içinde olduğunun açık kanıtıdır. "Dayanışma" nın özellikle ekonomik yapı ve politikada kimi aksak ve yanlış uygulamaları da bir dayanak olarak kullanarak "masum" pozlarda sürdürdüğü eylemler inşa sürecindeki sosyalist ekonomiyi tahribata, ülkeyi bir iç savaşa sürüklemeye yönelikti. Bu durumu Polonya Birleşik İşçi Partisi (PBİP) 1. Sekreteri Jaruzelski, "ülkeyi bir iç savaştan kurtarmak için sıkıyönetime başvurduk" şeklinde dile getirerek Polonya'daki gelişmelerin bugünkü boyutunu açık bir şekilde ortaya koymaktadır.

Olayların bugünkü boyutu açıktır. Bugün Polonya'da PBİP'nin önderliğinde Polonyalı komünistler, tüm Polonyalı yurtseverler, bir bütün olarak Polonya'nın sosyalist devleti, sosyalizmin kazanımlarını korumak, karşı devrimci örgütlenmeyi ve çabaları yenilgiye uğratmak için tüm araçlarını seferber etmiştir ve bu alanda önemli başarılar elde etmektedir. Sıkıyönetim uygulaması da bu araçların en etkili alanlarından biridir.

Ancak hiç kuşkusuz karşı-devrimci harekete karşı alınan önlemler yalnızca bu değildir. PBİP başta olmak üzere tüm sosyalist ülkelerin ve diğer ülkelerdeki komünistlerin, Polonya'da izlenen kimi aksak ve yanlış uygulamaları saptayıp bunların ortadan kaldırılması yönünde atılan adımlar büyük önem taşımaktadır. Polonya'daki gelişmeler ile

ilgili olarak SBKP 26. konresinde Leonid Brejnev'in okuduğu raporda şunlar söyleniyor; "Sınıf düşmanlarımız yenilgilerden ders alıyorlar. Onlar sosyalist ülkelere karşı giderek daha ince ve sinsi yöntemler uyguluyorlar. Emperyalizmin yıkıcı eylemlerine iç politikada yapılan yanlışlıkların eklendiği yerde ise, sosyalizm düşmanı elemanların aktifleşmesine ortam yaratılıyor. Kardeş Polonya'da böyle oldu. Burada dıştan destek gören sosyalizm düşmanları ülkede anarşi yaratarak gelişmeleri karşı devrim kanalına akıtmaya çalışıyorlar".

Karşı-devrimci eylem ve provakasyonların en şiddetli bir şekilde sürdürüldüğü, anti-sovyetik çalışmaların doruk noktaya ulaştırıldığı, Sovyet şehitlerinin mezarlarına saldırıların olduğu bir dönemde, Polonya'da devlet yönetiminin etkin ve kararlı önlemleri altında yaşama geçirememesi karşı-devrimci güçleri eylemlerinde daha bir cesaretlendirdi. Yine bu sorunla ilgili olarak SBKP'nin PBİP'ne gönderdiği ikinci mektubunda yazılanlar büyük önem taşımaktadır. Mektupta şöyle deniliyor; "Resmi makamlar tarafından anti-Sovyetik provakasyonlara girişlere karşı sert bir tepkinin gösterildiği yada bu kişilerin cezalandırıldığı tek bir olay bile bizce bilinmemektedir. Dahası hangi amaç için kullanılacakları bilindiği halde, toplantıların yapılması için devlet binaları bu kişilere tahsis edilmekte, kitle iletişim araçlarını kullanabilmeleri ve teknik araçlardan yararlanmaları sağlanmaktadır."

Aldığımız bu alıntılardan da anlaşılacağı gibi, emperyalizmin sinsi yöntemlerine iç politikada ki çeşitli yanlışlıklar eklenince, karşı-devrimci güçler çalışmalarında daha elverişli bir ortam bulabilmektedirler. Ama asıl önemli PBİP'nin özellikle son bir yıldır kongreden başlamak üzere tüm parti organ ve kademelerinde, yapılan yanlış uygulamaları açığa çıkarması ve cesaretle bu sorunların üzerine gitmesidir. Ekonomik politikada, devlet yönetiminde ve parti işleyişinde doğan aksaklıklara ilişkin önlem ve adımlar bunların başlıcalarıdır. İşte en son olarak ilan edilen sıkıyönetim ve PBİP 1. Sekreteri Jruzeliski başkanlığında oluşturulan iç güvenlik ve savunmadan sorumlu konsey bu önlemlerden biridir.

POLONYA'DAKİ GELİŞMELER, EMPERYALİST GÜÇLER TARAFINDAN ÇARPITILYOR.

"Dayanışma" adı altında açıktan başlatılan eylemlerin hemen ardından,

emperyalist güçler tüm basın yayın araçlarını harekete geçirip feryatlat koparak sansasyon'u doruğa çıkardılar. Fırsat bu fırsattır diyerek anti-Sovyetik, anti-komünist propogandayı daha da yükselttiler. Özgürlük havariliği, demokrasi aşkı, insan sevgisi, anti-Sovyetik, anti-komünist propogandanın temeli yapıldı. "Sovyet müdahalesi" yaygarası günlük yaşamın bir parçası durumuna getirildi. Sanki tüm dünyada özgürlüğün, gerçek demokrasinin, insan yaşamının baş düşmanı, açlık ve yoksulluğun, savaş ve işgallerin baş mimarı kendileri değilmiş gibi, pervasızca yalan ve çarpıtma üretildi.

Elbette tüm bu çılgınlıklar, feryatlar boşuna değildi. Emperyalistlerin Polonya'daki gelişmeler ile ilgili feryatlarında bir tek temel amaçları vardı.

Bu amaç için, Sovyetler Birliği'nin önderliğinde giderek güçlenen Barış hareketi, Sovyetlerin izlediği Leninist barış politikası ile tüm dünyada kazandığı haklı saygınlık, Sovyetler Polonya'ya "müdahale" ediyor-edecek yaygaraları ile baltalanmak isteniyor. Polonya'da halkın "açlık ile karşı karşıya olduğu" yalanı ile "Sosyalizm açlık demektir", "Sosyalizm iflas ediyor" görüşleri gerçekleştiriliyor.

Tüm bunların yanında, küçük burjuva akımlar'dan da çatlak sesler çıkıyor. Bu güçler Polonya'daki gelişmeleri çok dar çerçeveler içinde değerlendirerek, sosyalist devrimi, sosyalist ekonomik inşayı bir çırpıda yapabilecek işlermiş gibi görüyorlar.

Ancak Polonya'daki gelişmeler de gösteriyor ki iktidarı ele geçirmekle iş bitmiyor, aksine asıl önemlisi iktidarı ele geçirilmesi ile başlıyor. Bugün Polonya'daki gelişmelerin ulusal ve uluslararası yanı budur. Bir yanda PBİP diğer yanda anti-sosyalist karşı-devrimci güçlerin yuvalandığı "Dayanışma" sendikası vardır. Uluslararası planda bir yanda emperyalist güçler, her boydan anti-sosyalistler, diğer yanda Sosyalist Sistem, tüm komünistler, sosyalizmden yana güçler vardır. Sorunun ve mücadelenin ulusal ve uluslararası tavrımızda, tavrılarda belirginleşiyor. Polonya'da alınan önlemler, PBİP'nin Sosyalist Polonya devletinin, Polonya'yı Sosyalist sistemden koparmayı amaçlıyan güçlere karşı, sosyalizmin mevcut kazanımlarını korumak, bunları geliştirmek ve pekiştirmek için attığı adımlardır. Her zaman olduğu gibi tarihin akışına ayak uyduranlar zafer elde edeceklerdir. Polonya'da da yenilgiye uğrayacak olan emperyalistler ve onların içteki uzantısı karşı-devrim hareketi olacaktır. Tüm dünya komünistleri PBİP ve sosyalist Polonya ile beraberdir.

baştarafı s.8 de

ya'daki ikinci ordunun Malatya'ya taşınacağını açıklamıştır. Bu karar cuntanın ırkçı şöven politikasının Kürt halkına karşı yeni bir saldırısı ve tehdidir. Böylece bölgedeki üçüncü orduya ek olarak bir ordu daha Türkiye-Kürdistan'ı üzerine gönderilmektedir. Konya'daki ordunun Türkiye-Kürdistan'ına gönderilmesi aynı zamanda ABD emperyalizminin ve gerici NATO egemen çevrelerinin Orta Doğu'ya karşı yönelik barış düşmanı politikalarının önemli bir parçasıdır. SİA, savunma ve işbirliği Antlaşması, adlı Türk-Amerika Antlaşmasıyla ABD'nin Orta Doğu ülkelerine askeri müdahalesi için yeni olanaklar

tanıyan cunta, şimdi de sınır bölgelerindeki askeri yığınağını artırması raslantı değildir.

Görüldüğü gibi, askeri cunta halka, insanlığa ve barışa karşı işlediği suçları gözü kara sürdürmekte, despotizme büsbütün hız vermekte, kendi konumunu sağlamlaştırmak için elinden gelen her şeyi azgınca uygulamaktadır.

Biz Federal Almanya'daki demokratik kuruluşlar olarak cunta gibi, "Danışma Meclisini" de meşru görmüyoruz. Siyasi partilerin yasaklanmasını demokratiye karşı işlenmiş yeni bir suç sayıyoruz. İkinci ordunun Malatya'ya kaydırılmasını protesto ediyoruz.

Tüm demokrasi. kişi ve kuruluşları cuntaya ve onun demokrasi düşmanı uygulamalarına karşı birliğe ve mücadeleye çağırıyoruz.

DİB-FAK FİDEF GERÇEK KKDK KÜRT HALK EVLERİ

destpêk r.27

me nema bû, lê hemû dikan ji girti bûn. Lî maleke nas mîn kilok çaya Sûri dit. Ez vedigeriyam gund. Dî rê de qomando em sekınandın û saxi kırı. Dî vê saxi kırıne de çaya mîn ji ditin, ji bo vê yekê barek xeber(çer) ji mîn re dan û pê re çaya mîn ji rjandın erdê.

A nîha emreki nuh hatıye. Xwediyê her xani mecbûre, ku hemû xaniyê xwe, bî zıqlê(kırece) spi bıke. Çawışê qereqolê û beqçıyan bî ortaxi pompak kırıne, tu mecbûri bî wê pompê deri xaniyê xwe zıql(kıreç) bıki. Ger tu bî şirtê(melkise) zıql bıki, dibêjn baş nebûye û du carên dın heta sê carên dın bî te dıdın kırı. Jî ber wê yekê hemû kes mecbûr dımın û bî pompê zıql dıkın. Bî kêmasi tu bî 1500 lireyi zıqlê dıkırı, 1000'i dıdı pompê û 500 lire ji dıdı beqçı. Ango em, perê destê xwe gışi dıdın vi kari. Heta roja 15.10.1981ê gundiye me A.T xaniyê xwe spi nekır-bû. Lî ser vê yekê, çawış hat û ji xwedıya malê sewal kır: "Jî bo çı te dora xaniyê xwe spi nekırıye?" Xwedıyomalê got: "Mêre mın te bır, ka mêre mın bine bila çêke. Ne perê mın heye ne ji ez karım çêkım". Lî ser vê axaftinê çawış got: "Ger heta du(2) roja tu çêneki ez ê te ceza bıkı", bî vi hawi tırsdı jımkê fırand, awır daye.

Bî rasti ji gengazıya pırekê û zıqlkırınê tune bû. Gundiyan dı nabêna xwe de pere cıvandın û dora xaniyê T.ê zıql kırı.

Tu ye bibêji çıma, wısa seri lı vê zore dıxın, dora xaniyan dıdın spi kırı? Mêzeke sebep ev ê: Bî şevê helikopter lı dora gund dıgerın. Dema hemû gund spi-boz bın, wê demê helikopter bî hêsani û bê dijwari dıkare hemû gundan bıbın. Mın dıxwest vê yekê bî kurtayı bî te bıdım fam kırı.

Pısekê, tım sere mın mıjûl dıkır, ka van Apovanan hebûn! Beri ku leşker bêne ser kırdıyeyê, dıgotın: "Leşker nıkarın bı me re derkevın seri, cemsak leşkeri ji, wê nıkarıbe têkeve gund û mıroveki, ji gund bıgre". Dema ku me dıgot, "Hûn ê vê yeka çawa karbın bıkı?" Bersiv dıdan û dıgotın, "Em, ewlêkariya(tedbira) gund dıgırın". A nîha tu bî mûmê ji bıgeri, cardın tu nıkarı Apovaneki bıbını. Wek berfa ku tu baveji nav avê, hêlyan û bî erdê de çın.

MÊRDİN

KOVARA "ROHILAT" BO DOZA KURDISTAN
TEKOSINEK BÊ HEMPA DIDE !

KOVARA ROHILAT (LIROJHILATA NAVİN)

HÛN DİKARIN HEMÎ HEJMARÊN

KOVARA ROHILAT JI NAVNÎŞANA ARMANC PEYDA BIKIN

baştarafı s.7 de

Evet Agah Oktay Güner bir gerçeği dile getirmişti sorgusunda. Gerçekten de faşist düşünceler iktidara oturmuştu; faşist cunta bunun uygulayıcısı idi. Fakat bu düşüncelerin savunucuları, kadrolar, A.Türkeş v.d.leri içeride idi. Ama bu cuntanın "vatan millet sakarya" demagojisi ile perdelenmiş sınıflar üstü görünme çabalarının bir uzantısı ve onayından başka birşey değildi. Bu sözler faşizmi ve onun Türkiye'deki gerçek toplumsal temeli ve uygulamasının aklanma istem ve çabalarının somut ifadesidir. Faşizm ve onun toplumsal temelleri aklandıktan sonra ya da başarılı adımlar atıldıktan sonra faşist kadroların bir kısmının harcanması faşist devletin yerleştirilmesinden başka bir anlam ifade etmiyor.

Tıpkı tarihteki örnekleri gibi; Hitler'in bir gecede 1500 Nazi subayını tutuklatıp öldürmesi gibi. Faşist cunta açısından iktidarının sağlamlaşması, kitle tabanının oluşturulup korunabilmesi için MHP kadrolarını yargulaması, cuntanın faşist niteliğini, değiştirmiyor. Bu gerçek faşist MGK cuntasının uygulamalarında, izlediği ekonomik, politikasında, iktidarının devamı için kullandığı yöntemlerde açığa çıkmaktadır. MHP davasında izlenen süreç te bunu kanıtlamaktadır.

MHP'de onun cinayet ve katliamlarında, halklarımızın en geniş anti faşist güçlerinin, örgütlü ortak cephesi ve mücadelesi ile faşist cunta yıkılarak yargılanacaktır.

F.ALMANYA'DA FAŞİST BOZKURLARIN PLANLI SALDIRISI SONUCU KKDK ÜYESİ NEZİR ŞEKER YOLDAŞI KAYBETTİK.

Federal Almanya'da, TÜRK FEDERASYONU adı altında örgütlenmiş olan MHP'li BOZKURLAR, DEVRİMCİ-DEMOKRAT VE YURTSEVER kişi ve kuruluşlara karşı faşist saldırılarını sürdürmektedir.

Bu saldırıların en sonucunda, KKDK üyesi DEVRİMCİ DEMOKRAT arkadaşımız NEZİR ŞEKER şehit düştü. HALİL YILDIZ arkadaşımız ise olaydan ağır yaralı olarak ölüm-

den kurtulabildi. Yine başka bir faşist saldırı sonucu KKDK MYK üyesi arkadaşımız METİN GÖKALP ağır bir şekilde yaralandı.

Söz konusu faşist saldırılar, ilerici-demokrat kişi ve kuruluşlarca büyük bir tepkiyle karşılandı. Bu nedenle, faşist saldırıları kınayan ve F.Almanya'daki birçok ilerici-demokrat kuruluşlarca imzalanan ortak bir bildirge kamuoyuna sunuldu. KKDK merkezi düzeyde bir bildirgeyle olayı kamuoyuna duyurdu.

Yine birçok ilerici-demokrat kuruluşlarca ortak bir BASIN AÇIKLAMASI yapılarak olayın vahim ve gerçek yüzü Alman kamuoyuna sunuldu. 5 Aralık Cumartesi günü ise "PEİNE'DEKİ FAŞİST KATLİAMI PROTESTO" yürüyüşü düzenlenerek, Türk Federasyonu ve faşist Bozkurtlar lanetlenildi.

Aşağıda olaylarla ilgili bildirge, haber ve yorumları siz okuyucularımıza sunmaya çalışacağız.

ARMANC

PEIN'DE FAŞİST KATLİAM

Federal Almanya'da, faşist MHP'nin yan kolu olarak faaliyet gösteren faşist Türk Federasyonu adı altında örgütlenen faşist Bozkurtlar katliamlarına bir yenisini daha eklediler.

27.11.1981 de Peine'de iki KKDK Celle üyesi eve giderlerken yolda 8 faşist Bozkurtların saldırısına uğradılar. Faşist köpeklerin çember şeklinde açtığı ateş sonucu yiğit devrimci yoldaşımız NEZİR ŞEKER aldığı kurşun yaralarıyla olay yerinde şehit düştü. Yanında bulunan HALİL YILDIZ arkadaşımız ise aldığı kurşun yaralardan dolayı 10 gün ölümlerle can çekişerek halen komadadır.

ARKADAŞIMIZ NEZİR ŞEKER'İN KISA GEÇMİŞİ.

Nezir Şeker; Kürdistan'ın Kulp ilçesine bağlı Ağaçalı köyünde dünyaya geldi. Çoğumuz gibi fakir bir aile ferdi olan arkadaşımız, daha orta okul sıralarında iken devrimci hayata atılmıştı. O sömürgecilğe, emperyalizme, şovenizme, faşizme ve her türden gericiğe karşı bilinçli olarak mücadele veriyordu.

O insanın insan tarafından sömürülmediği bir dünyanın yaratılacağına inanıyordu.

12 Eylül öncesinde, ülkemizin zengin yerüstü ve yeraltı zenginlik kaynaklarına rağmen işsizlik ve yoksulluk içinde buluna birçok Kürdistan'lı gibi, yaşamını sürdürübilmesi için F.Almanya'nın Peine şehrine gelerek iltica etti.

Kürdistan gençliğinin tek merkezi yığınsal örgütü olan DDKD-Diyarbakır-Bağlar Şubesi üyesi idi.

Peine'ye gelir gelmez KKDK Celle'yi arayarak üyesi oldu. KKDK çalışmalarına katılan yoldaşımız Nezir Şeker

devrimci ahlak ve dürüstlüğü ile Peine'deki Türkiye'li ve Kürdistan'lı işçilerin sevgisini kazanmıştı. 25.4.1981'de yapılan KKDK MYK toplantısına Peine delegesi olarak katılmıştı. Arkadaşımız, Kürdistan'da devrimci-demokratlar tarafından sürdürülen ulusal demokratik halk devrimi yolunda verilen savaşında, halkımızın bağımsızlık ve özgürlüğüne kavuşacağına inanıyordu. Ve

onu aktif olarak destekliyordu. Bu tavırla örnek biri olduğu için peine'deki faşist Bozkurtlar onu ilk hedef seçtiler. O Kürdistanın ne ilk ne de son şehididir. Onu unutmuyacağız, onu kavgamızda yaşatacağız.

—NEZİR'İN KANI YERDE KALMIYACAK.

—NEZİRLER ÖLMEZ.

Hannover ARMANC Muhabiri

FAŞİSTLER SALDIRILARINI SÜRDÜRÜYOR

KARDEŞLER;

Faşistler bir devrimciyi daha katlettiler ve bu katletmeler ne ilk ne de sondur. Çünkü onlar her yerde kan dökmüşler ve varolduğu müddetçe de kan dökmeye devam edeceklerdir. Onlar iktidarda oldukları ülkelerde devlet eliyle, iktidara gelmek için toplumda terörü yaygınlaştırıp halkı tedirgin etmek ve bir boşluk yaratarak devleti ancak kendilerinin yönetebileceği kanısını uyanırtmaya çalışırlar.

Türkiye'de faşist MHP eliyle yaratılan faşist terör yığınlarında bir arayış yaratmış ve sömürgeci-tekelci burjuvazi de bundan yararlanarak tank zoruy-la faşist generalleri iktidara getirdi. Faşist generaller iktidarlarını uzun süre güvence altına alabilmek için, başta Türkiye işçi sınıfı ve Kürdistan ulusal demokratik muhalefeti ezmeyi, sindirmeyi amaçladılar. Ve bunun için; işkenceyi vazgeçilmez bir yöntem, devlet terörünü de çıkar yol buldular.

Açlık, yoksulluk ve her türlü vahşetin hüküm sürdüğü ülkemiz KÜRDİSTAN, tarihinin en zor günlerini yaşıyor. Günümüzde yüzbinlerce yurtsever zindanlarda, işkencehanelerde yaşam mücadelesi veriyor. Hemen hemen her gün üç dört ilerici, devrimci "dur ihtarına uymadı" gibi suni gerekçelerle sokak ortalarında kurşuna diziliyor. Tüm demokratik haklar zincire vurulmuş durumda. Hiç bir halka ve halkımıza da reva olmayan ANA DİLİMİZİ bile konuşmak yasak. Tatbikatlar adı altında toplu soykırım provaları yapılıyor. Kısacası zor günler yaşıyor halkımız.

Bununla birlikte cunta dünya kamuoyunu yanıltmak için göstermelik ve aynı zamanda taktik olarak faşist MHP'ye karşı da birtakım önlemler almışsa da bu dünya kamuoyunu yanıltmamıştır. Çünkü; faşist cunta bu taktiklerinin deneyimi tarihte görülmüştür.

Cunta'nın göstermelik olarak MHP'ye yönelmesi ne cunta'nın ne de MHP'li faşistlerin; devrimcilere, ilericilere yaptıkları saldırıların duracağı anlamına gelmez. Çünkü onların ortak ana hedefi bu güçlerin yok edilmesidir. Türkiye ve Kürdistan'da bu saldırılar bizzat devlet eliyle yapılırken, yurt dışındaki faşistler de bir takım parolalarla görevlerini yerine getirmeye çalışmaktadırlar.

Evet kardeşler; faşist MHP'nin yan kolu olarak F.Almanya'da faaliyet gösteren TÜRK FEDERASYONU'nda örgütlenen faşistler aldıkları "yüce" buyrukla daha önceden başlattıkları saldırılarını son dönemlerde yoğunlaştırdılar. Daha önceki saldırılarında on-

larca devrimciyi yaralayarak bir o kadarının da kanına girdiler. Daha dün Hamburg'da Neşat Daniş'i Berlin'de Celalettin Kesim'i Adcher de katip Sultan'ı katleden faşistler son günlerde KKDK yönetici ve üyelerini boy hedefi seçerek daha da hırçınlaştılar.

Nitekim bu hırçımlık 26.11.1981 günü MAINZ'de kanlı eylemlerine bir yenisini ekliyerek KKDK Wiesbaden şb. başkanını ve aynı zamanda MYK üyesi olan Metin Gökalp'e saldırı yapıldı. Saldırıya uğrayan Metin Gökalp'in sol kolu kırıldı, çeşitli yerlerinden aldığı bıçak yaraları sonucu komada yatmaktadır. Bir sonraki günde, yani 27.11.1981 günü, bu kez de Peine'de iki KKDK üyesi yolda yürürken sekiz faşistin saldırısına uğradılar. Saldırı sonucunda yiğit devrimci kardeşlerimizden NEZİR ŞEKER şehit düştü. Ve yanında bulunan HALİT YILDIZ ise aldığı kurşun yaralarından dolayı halen komadadır.

Genel olarak devrimcilere, demokratlara ve ilericilere yapılan bu faşist saldırı özel olarak KKDK ve üyelerine yapılması anlamlıdır. Çünkü Kürdistan'lı işçiler arasında ve Alman kamuoyunda saygın bir yer edinmiştir. Bunu hazmedemeyen sömürgeciler ve onların beslemeleri faşistler bir kez üyelerimizi fiziki olarak ortadan kaldırmaya başlamışlardır.

EMEĞÇİLER, İLERİCİLER, TÜM ANTI-FAŞİSTLER;

Faşistler bugün KKDK yönetici ve üyelerini hedef seçmişlerdir. Ancak yarın bir başka ilerici örgüt üyeleri ve hatta sen, bu kudurmuş köpeklerin hedefi olabilirsin. Çünkü onlar insanlık düşmandırlar, çünkü onlar faşist olmayan herkese düşmandırlar, çünkü onlar kanla beslenirler. Amaçları açıktır; yurt dışındaki devrimci demokratik muhalefeti sindirmek, hedefleri açıktır; Tüm demokrasi güçleri, tüm anti-faşistleri öyle ise birleşmek gerek. Faşist saldırılara karşı ancak birleşik güçlerimizle karşı koyabiliriz. Anti-Faşist güç ve eylem birliği her zamankinden daha ivedidir. Bu konuda herkes üstüne düşeni yapmalıdır.

—FAŞİST BOZKURTLAR BULUNUN HESAP SORULSUN.
—FAŞİST TÜRK FEDERASYONU'NUN KAPATILMALIDIR.
—KÜRDİSTAN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR.
—HEVAL NEZİR NAMİRE.

K K D K

MAINZ ve PEINE'DE FAŞİST TERÖR:

1 Ölü
2 Yaralı

Daha önce Türkiye'de olduğu gibi şimdi de Federal Almanya'daki "Türk Federasyonu" üyesi faşist Bozkurtlar ilerici ve demokratlara karşı saldırılarını yoğunlaştırdılar. Son hafta içinde yenden iki şehirde kan döküldü: Bir ilerici Kürt genci hunharca katledildi, ikisi de ağır şekilde yaralandı.

KKDK Wiesbaden dernek başkanı ve MYK üyesi Metin Gökalp 26.11.1981 Perşembe günü sabah saat 6.00'da eşli ile beraber işe giderken otobüs durağında bozkurtların saldırısına uğradı. Saldırganlar kendisini bıçakla ağır bir şekilde yaralayarak kolunu kırdılar. Ağır yaralı olarak hastahaneye kaldırılan arkadaş, hastahane de azgın katillerce öldürülmek istenmiştir. Halen koma durumunda olan arkadaşın hayatından endişe edilmektedir.

Mainz olayından bir gün sonra, 27.11.1981 geceleyin Nezir ŞEKER ve Halil YILDIZ eve giderlerken sayıları 8 ile 10 oldukları bildirilen faşist bozkurtların silahlı saldırısına uğradılar. Saldırıda KKDK üyelerinden Nezir ŞEKER olay yerinde katledildi, Halil YILDIZ ise aldığı kurşunlarla ağır şekilde yaralandı ve şu anda komada olup ölümlü pençeleşiyor.

Silahlı saldırıya uğrayan N. ŞEKER ve H. YILDIZ olaydan önce çok kez bozkurtlar tarafından tehdit edilmişlerdir. Halil YILDIZ arkadaş iki ay önce yine aynı faşist grup tarafından saldırıya uğramış, aldığı yaralar nedeniyle hastahane de bir ay süreyle tedavi altına alınmıştır. Kendileri durumu Peine polisine ilerecek can güvenliklerinin kalmadığını ve bundan ötürü dosyalarının Lüneburg'a aktarılmasını istemişlerdir. Ancak bu istemleri iltica oldukları gerekçeyle polis tarafından sürekli olarak geri çevrilmiştir.

Cuntanın başı Kenan Evren verdiği demeçlerin birinde: "İçerideki düşmanları yok ettik, şimdi sıra dışardakilerde." diye söylüyordu. Öte yandan Köln Başkonsolosu İlhan Kıcaman da dağıttığı bir bildiri de, Cuntanın yaptıklarını onaylamayan, karşı koyan ilerici, demokrat ve yurtsever unsurların isimlerinin kendisine bildirilmesini istiyordu.

Görüldüğü gibi faşist Bozkurtların bu saldırıları tesadüfi değildir. Tersine planlı olup, Federal Almanya'daki Türkiyeli ve Kürdistanlı işçi ve emekçilere karşı sürdürülen terörün bir parçası ve devamıdır. KKDK yönetici ve üyelerine yönelen bu faşist saldırılar aynı zamanda Türk ve Kürt halklarının anti-faşist güçlerine ve demokrasi mücadelesine yöneliktir.

Federal Almanya'da MHP'nin yan kuruluşu olarak faaliyet gösteren TÜRK FEDERASYONU: taşınmış, Alman malikanelerinde bile isbat edilen faşist Türkesi "Başbuğ" diye bağırma basını, uluslararası tedhişçi faşist terörist M. ALI AGCA ve onlarca devrimcinin katili İsa ARMAĞAN gibi faşistleri koruyup beslemiştir. Şimdi de F. Almanya'daki faşist saldırıların odağı durumundadır. Yıllardır yurtdışındaki demokratik güçler "Türk Federasyonu" nun kapatılmasını istemişlerdir. Bu istemimizi bugün de yineliyoruz.

Biz aşağıdaki örgütler faşist saldırılara şiddetle protesto ediyor ve yetkilileri bir kez daha uyarıyoruz.

FAŞİST KATİLLER CEZALANDIRILMALIDIR !

FAŞİST TÜRK FEDERASYONU KAPATILMALI, YÖNETİCİLERİ YURT DIŞI EDİLMELİDİR !

DİB-FAK (Demokrasi İçin Birlik Fed. Alm. Komitesi), GERÇEK - ADK (Gerçek Gazetesi Avrupa Dayanışma Komitesi), Kürt Halk Evi, KKDK (Kürdistan Devrimci - Demokrat İşçi Dernekleri), KOÇ - KAK (Kürdistan İşçi Kültür Derneği), KOMKAR (Fed. Alm. Kürdistan İşçi Dernekleri Federasyonu), KTÖB (Köln ve Çevresi Türkiyeli Öğretmenler Derneği), TİDB - Köln (Türkiyeli İşçiler Dayanışma Derneği), TIKD B.glabach (Türkiye Kültür İşçi Derneği), TUDED - Köln (Türkiyeli Demokratik Emekçiler Derneği).

STÛNA MALÊ

Di xebata mîletê Kurd de ji bo serfiraziya xwe û azadiya Kurdistanê, û di tekoşina ku li dij mêtîngêhkarên dîke, pêwîste ku hemû perçên civatê di vi şerî de agahdar bi ve û cihê xweyî rast bîstine. Ger em bi nerîneke din li vê problemê binêrin, ewê xebata me kêmbê û emê gelek sal bi paşkevî.

Wek em dîzanin ta roja iro jina Kurd, li kêleka mêrê Kurd bi xurtî cihê xwe negirtîye. Di tekoşina li hember xwinmîjan em karin bêjin roleke pîr hindîk di ve navberê de çûyêze. Ev ji sedemê ew tiştê, ku me tim li paş hiştîye-Olperestî û Elperestî.

Weke ku ji wan hêtiye naskirin, jin divê tevli mêran nebîn, jin divê di mala xwe de xwe veşêrin, jin divê hin nebîn, jin kareki wan tenê heye-zaroka binin û xwarinê çêkin, ji ber di bir û baweriyên kesên olperest û elperestde jin ke-seke kême û dara şkestîye, û ji xeynî vê, şeref û namûs tev di bêrika jinê de ye. Ji ber vi tiştî divê jin di mala derun û tevli mêran nebîn, û ji bo van ramanan jin man girtî di zindana da, ê ku kevneperest ji wanre damezrandibûn.

Wekû em dîzanin jin bi hejmarêd xwe nivê civatê ne, û dema ku ew nevi tu karê nede vê civatê, dema ku ew nivi di girtîgehan de be, ewê çawa ew civat pêşde here?

Ez bawerim ew civat ewê nîkaribe gavni hêja pêş de bavêje, û ewê gelekî bi şûnde bîmine wek em dibînin. Em li welatêd cihanê jin gihan ser stêran, lê jinêd me hin nîkarin herin bajêr, jin êdi serokatîya welata dîkin, lê jinêd me nîkarin du peyva li ser hev bêjin, hin li ber tîfîk û tenûran ne. Eva hemû gunehê wê sistema ku wan mejuzingaran ji xwere danibûn. Em karin pîrsbîkin, çima wê jin hemû tiştê ku jê tê xwestin pêkbîne, lê mafêd wê hemû wê bînar xwarin û jê hê par bîmine? Ger mêr mirovê, jin ji mirovê, û ji her-yekî tê xwestin kare li gor wi.

Em karin ji wan kesê ku dibêjin namûs û şeref bi jinêre bêjin: Ma wleat ne namûse, ma qad ne namûse, ma bîndestîya mêtîngêhkara ne pîstîye, ma namûs û şeref ewê ku em jina di mala de gurêdin û wan nezan û belengaz bîhêlin. Na...! Ev şaşîyeke pîr mezîne û gunehkariyek naye bûhertin. Li hember vê gava ku jin zana û çav vekî-ribe ewê pîrtîr li mala xwe çavneriyê bîke.

Kurd dibêjin: Mal dibîstane, û di malê de jin herdem heye, yanê jin dibîstane.

Ereb dibêjin: Dê dibîstanê, ger bi rasti tu wê xwedîke û tebîgehîne, te mîletek ani ser vê stêre.

Ji vê xuyadîke ku jin netenê nivê civatêye, lê perçe wê herî pêwîste, û dema ev perçe bi rast û ronî ne hatibe damezrandin, ew civat wê gelek kêmbê, û tim wê dibîstane de be, wek em dibînin.

Ji ber çî? Ji ber ku para pîr bi zarokan re dê dimîne, û ger dê zanebe û tîgehîstîbe, wê ew zarok jîr û zana rabin, û li paş wê bi rengîki positif li ser civatê vegere. Lê dema de nezan be û çavgirtî be, wê zaroyê xwe bi nezani rake, û ev tiştî ji wê bi rengîki negatîv li ser civatê vegere.

Jina zana wê xweş rewşa welatê xwe nasbîke, û bi vi awayî wê tiştê herî hêja di serê zaroyê xwede bîçîne, û ew zaro wê rolekê hêja di xebata dij mêtîngêhkarên de bîlezîn û wê karîbîni karek mezîne bigehînin mîletê xwe û welatê xwe.

Ji ber vi tiştî, ji me tê xwestin, ne tenê bi peyva, lê diwarê kar de ji, em li kêleka jinan bîsekînin, û doza mafên wani mirovatî û civakî bîkin, ta em karîbîni nivê civatêyî bîndest û di zîndanê serfiraz bîkin, ta ku civat nuh bigêhe qonaxa xweyî rast û serfiraz bibe. Bê vi tiştî civat kêmbî dimîne, û mîlet serfiraz nabe, û welat azad nabe.

Ji aliyê din jî, ew mala ku jina wê tîgehîstîbe, tim pêşde dihere, û mirovê wê malê bi kexweşî dijin û tim berê wê malê li qonaxê bilîndê, ji ber jin û mêr bîtevayê rêya vê malê vedîkin û bîhevîre xebata jêrê dîkin. Ji ber vi tiştî em dibînin ku jin stûna malêye, û ew stûn ku şîkestî be ew mal wê hilweşe û wêran be.

Ji virde pêwîste ku em vê stûnê xurt bîkin.

Merd
LENINGRAD
28.10.1981

DERSIM!

Sal 1937-38

Li çile paşî
û çîya yê Tujîk.

Wi çile ereb

Dî şîkeft'a Sor,
bê nan û bê dan.

Ser MÛNZÛR qeşem

du bîhist hebû.

Ne bi wê demê

xeberek ne xweş
weki şeverêş

Lî welat geri

zîmin ket TÛJIK
ji hêrs berf helî.

Mûnzûr pingarda

şîre şîr pê ket

Ava wi dagirt

Newal û geli.

Rehberê çaşîk,

Eli Şer kuştî

û Rom ketî Dersîm

Şewîtanîne zar û zêç û jin.

Reş bûye ezman

ji şewata wan.

Mûnzûr sor diçû

ji xwîna KURD'AN

Lê ew nîzanîni ku,

çerxa tarîxê naye
guhartîni

Me demê wîha

geleki dine.

Ji zîlm û zore

dîl bûye hesîni.

Emê êdî ka ji çî bitîrsîni.

Qet nasekîni

Ta azad nebîni.

ROJA BÊMAL

TIRÊJ

KOVARA ÇANDE Û PÎŞEYÎ

HEJMAR 4 DERKET !

HÛN DIKARIN HEMÎ

HEJMARÊN TIRÊJ Ê

JÎ NAVNÎŞANA ARMANC

PEYDA BIKIN

ÇI JI

PÊŞVERÛYÊN

KURDISTANÊ

TÊ XWESTIN

Weki em dîzanan Kurdistan hate perçekirin bî destê emperyalizma cihani û bî alikariya paşveruyên Tirk, Erebi û Eceman û dûven wan xwinmêjên welat kevnepereştên Kurda. Ji wê demê û ta iro mîletê Krud bî qehremani li hember kirinên mêtînghekarên ku Kurdistan xistne bin destên xwe, sekiniye û şer kirîye. Lê ew şer û xebata wi bê ber çuye û tu feyde li gelê Kurd venegeriyaye. Gelo ev ji bo çî bû û çî sedemê wê heye.

A pêşin ew bû, ku hemû tevger û şoreşên mîletê Kurd pê rabûbû, bî serokatiya şêx û melan, an ji beg û axan bû û wana dadigerandin. Ev sedema yekemin bû ku hişt herfî tevgerên mîletê Kurd di nivê rê da rawestî û negihên serê seda xwe.

Lê li paşî ku Şoreşa Oktobra ya bî nav û deng biserket, bir û baweriyên mîletan hatin guhartin û li gelek welatan hêzên komunist û pêşverû serokatiya tevgeran di welatê xwe de kirin û mîletê xwe ji bin destê mêtînghekarên û xwinmêjên hundur azad kirin. Lê ev pêşketinên ku li herçar alî cihanê pekhatiyên, li Kurdistanê hêja çiyê xwe negirtibûn, ji ber ku gelek hêman (faktor) hebûn:

1- Perçebûna Kurdistanê û sitema karbidestên

welatên ku Kurdistan ketiye bin nirê wan.

2- Bir û baweriyên kevn, rîziyayi û qrej-olperesti û êlperesti.

3- Nexweşiyên cîvaki û beri wan; nezani (bêxwendin) û birçibun.

Van hêmanan û hîni din ji hiştin ku ew bir û baweriyên Şoreşa Oktobra xwe gihandibûn hemû mîletên cihanê, gelek bî derengi rehên xwe berde nav civaka Kurd û çiyê xwe di Kurdistanê de çêke.

Pîştî kutabûna şerê Cihanê yê Duwem, Tevgerên Kurdistanî bî hinek gaven hêja pêşve çûn. Yek ji bûyerên ku di wê demê de bûn û em dikarin bêjin ku rengê rêke pêşverû girtibû, damezirendina Komara Kurdayî pêşin di wê sedsaliya me da-Komara Mehabad- ya demokrati li Kurdistanê Îranê ku di sala 1946'a da hat avakirin. Lê muxabîr wê Komarê gelek dom nekir û di kêmi saiekê de hate herfandî bî destê hêzêd emperyalist û kevnepereştê navçê. Em dikarin bêjin ev cara pêşin bû ku hêzên niştimanperwer serokatiya tevgerê dikirin.

Pîştî wê buyera bî nav deng ku li Kurdistanê pekhatiyên, li herçer Kurdistanê êdi hêzên pêşverû xuya dibûn. Lê belê pîr çels bûn û nikaribûn xebata

xwe bî serbestî bîdoman-dana, ji ber Kurd hin di bin wan ramanên rîziyayi de dijîyan: olperesti u elperesti hê xurt bû. Lê bî pêşveçûna mîletên Rojhilata Navin û nema-ze di van 20 salên dawin de, mîletê Kurd ji hineki hineki xebata xwe dijwar kir û kir ku xwe têxe rêxê hemû mîletên bindest. Ji bo wê yekê li herçer perçên Kurdistanê hin hêzên pêşverû yên şoreşger hatin holê. Wan hêzên xebata xwe ne dikaribûn bî xurtî bajon, ji ber ku di wê demê de li perçeki Kurdistanê (Îraq) şoreşa mîletê Kurd pêketibû, lê muxabîr ew ji bal kevnepereştan di hate dagerandin. Berê wê dabûn dijminê gelê Kurd û bûbû girtigeha şoreşgerêd Kurdistanê. Bî destên wen ên qrejî pêşveruyên Kurd di hatin Kuştin. Lê tevi vi hawî ji Şoreşê di Kurdistanê de û di nev mîlete Kurd de nav û deng girtibû, ji ber ku di wê de azadiya xwe diditin. Ê ew ji sedema sitema şoveniyê ya Tirk, Erebi û Eceman li ser mîletê Kurd dikirin bû.

Pîştî têkçûna tevgera Kurdî li Îraqê û reva serokêd wê yên ku xwe avêtin ber sîya dijminê gelê Kurd li Waşingtonê û li Tehranê û Bexdayê, bir û baweriyên gelek kesên politiki, çî Kurd û çî ji kesên din, ku rewşa Kurdistanê wê bê guhartin û tevi mîletê Kurd, ne tenê li Îraqê lê belê li tevi Kurdistanê zîyan dit lê belê ji niha pê ve wê tevger têkeve destê hêzên pêşverû.

Lê ev 6 saln ku di ser şikandina şoreşa Kurdî li Îraqê re derbasbûn em dibînin ku hêzên pêşverû perçê perçe ne û bo yekiti ta iro tu gav navêtine. Ne tenê ev: ji aliyê din navçe ji kevnepereştan re hiştin, ku ew iro careke din dixwazin vegerrin holê bî slogan û propagandên nuh. Lê bixwe ew kesin ku mîletê Kurd frotin bî dolar û û tumanan.

Sedem çiyê ku hêzêd pêşverû nagihên hev û rêkê rast û durust ji xwe re danayin û gelê Kurd bî lez ji wê sitemê rîzgar nakin û Kurdistan ji dijkinan paqî nakin?

Sedem ewe pîrê van hêzên ku dibêjin em pêşverû ne, yan ji Marksi ne, bî ramanên pîr teng û menfeeta xwe ya pîr nêzik mijul dibin û tu car nehatiye bira wan ku tevlî hêzêd pêşverû, çî li wi perçê Kurdistanê ku ew lê ne, çî li perçên din, li ser masekê rûmî û dermanekî ji derdê vi gelê perîşan re bibînin. Ev gelê ku hêviya xwe li ser van rêxistinên me-yandiye.

Ta kengi emê di wê rewşê de bîminin, ta kengi emê piçik piçik di quncikan de xwe veşêrin, ta kengi xwe ji hevdu vegerrin. Dem nehatiye ku em xwe nasbikin û mîletê xwe azad bikin?

Ez bawerim ku her Kurdeki welatparêzbe û mîlet hizbe ewê her tîştê xweyi hûr û çewt bavêje aliki û dakeve warê xebatê, xebata bî rast û ronî, û mîletê xwe bigêhine armancêd wi.

Divê ji me tevare xwyabe ku her pêk, yan her gavek em ber bî hevde werin, ewa menfeta meye û ziyana dujmin neye, ji ber wê yekê dujmin tim dixwaze ku em durî hevbin û perçe bin, ji ber yekitiya me hinere û perçebûna me qelsiye.

Di her perçeki Kurdistanêde hoyên wî pêwargêh hene, û ew rêxistinên Kurdî wî perçide wê li gor wan hoyên ha xebatê bikin. Lê ev nabe bendek li pêşiya tevgerêdana wan bî rexistinên Kurdî, yê pêşverû di perçê Kurdistanêde dînde û xebata tevhevi.

Weku em dîzanan gelek rengê xebata tevhevi hene, lê ê herî kêmîr ewe-damezîrandina eniyekêye.

Îro ji herfî dema pêwîstire ku em xwe bîdne serhev û rêke rast û durust bigrin, û weku em dîzanan ku em xwe bî xwe alikariya hev nekin, tew kesên din li me nanêrin û emê wind bibin, lê dema ku em başbin dostê me pîrî, û Cihana pêşverû hemû dostê meye.

Pêşgotiyeke (Metelok) Kurda heye ku dibêje: "Ê dest dîke, dê û bav nakin.::

De werrin em tev bihev re xebatê bikin.

Sahîb-LENİNGRAD

ÖLÜMÜNÜN 5. YILDÖNÜMÜNDE ŞEFİK ÖZDEMİR'İ ANIYORUZ

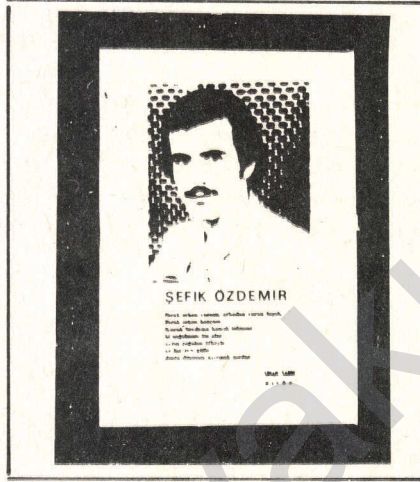
Yıl 1976.Kürdistan'da bilimsel sosyalist muhalefetin yeni ama hızlı geliştiği bir dönemde Kürdistan halkı yiğit bir evladını, Devrimci Demokrat hareketimizde seçkin bir militan yani ŞEFİK ÖZDEMİR yoldaşı ayıbet-ti.

ŞEFİK yoldaşın katledilişi Kürdistan halkı ve Devrimci Demokrat hareketimiz için ilk şehit olmadı.O,kendisinden önce katledilmiş ulusal kurtuluş hareketinin binlerce şehidinden biri olarak şehitler kervanına katıldı.

Sömürgeci düşman, katliamlarla, ŞEFİKLERİ katletmekle neyi amaçlıyordu.O, Kürdistan halkının günbegün gelişen ve yığınsallaşan bilimsel sosyalist hareketini ezmeğe,kendileri için ölüm ve korkunun nedeni olan ŞEFİKLERİN örgütlü mücadelesini genç yaşında ortadan kaldırmayı, böylece kendisi için dikensiz bir gül bahçesi yaratmayı amaçlıyordu.İşte bunun için sömürgeci düşman katliamlar yapıyor ve ŞEFİK yoldaşları katlediyor. Bunları yaparken de elindeki tüm yöntem ve taktikleri kullanmaktan geri kalmıyor. Bu taktiklerin devamı olarak sömürgeci düşman, ŞEFİK yoldaşı kurnaz ve sinsî bir taktikle, devrimci hareket içersine uzanmış emperyalizmin ve uluslararası gericiliğin bir devamı olan maocu karşı devrimcilerce katletti.

Ama sömürgeci düşman ŞEFİKLERİ katletmekle onun örgütlü savaşımını ve Kürdistan halkının şanlı müca-

lesini ortadan kaldırmayı düşünüyorsa da yanılıyor.Yanılıyor, çünkü; Kürdistan halkı bugüne kadar yüzbinlerce şehidin dökülen kanları üzerine mücadelesini devam ettirmiştir.Şehitlerimiz ve ŞEFİKLERİN kanlarının damladığı her yerde fidanları kanla sulanmış yeni ŞEFİKLER yeşermiş, onların, kin ve nefreti üzerine kararlı ve azimli bir mücadele gelişmiştir.İşte bundandırki sömürgeci düşman yanılıyor.

Ölümünün 5. yılında anıldığı bu günlerde yoldaşın ŞEFİK'i unutmadı. Anısını mücadelelerine ışık yapıp, onun mücadele bayrağını omuzlayarak fabrikalarda, okullarda, köylerde buğday başakları arasında, tütün, pamuk tarlalarında dalgalandırıldılar.

Sömürgeci düşman ŞEFİK yoldaşı katletmekle onu öldüremedi, ölümsüzleştirdi.Anısı mücadelemizde yaşıyor.

Necati arkadaşımızın ölümü de faşist cuntanın olağanlaştırdığı bu katliam zincirinin yeni bir halkası ve örneğidir. Genç yaşta katıldığı devrimci-demokrat hareketimizde, yaşamının her alanında devrimci girişkenliği, kararlılığı ve özverili çalışması ile çevresinde tanınan NECATİ, bu kişiliğinin yönverdiği davranışlarını devam ettirdiği Askerlik döneminde faşist cuntanın uşakları tarafından katledildi.

Halkımızın UDHD savaşımında ne ilk nede son şehidimiz olan NECATİ PAKSOY, devrimci-demokrat kişiliği ve çalışmaları sürecinde yarattığı değerler ile mücadelemizde yaşıyor. Anısı mücadelemize ışık tutuyor, mücadelemizi biliyor.

KAHROLSUN DEVRİMCİLERİN VE HALKIN DÜŞMANI CUNTA.

Uludere'den DEVRİMCİ DEMOKRAT Arkadaşları

LI SER MIRINA AVDAL

Me, heval Avdal Özdoğan wenda kır, lê tekoşina wi dom dike. Roja 30.10.1981 de hevalê me yê hêja û jir Avdal Özdoğan çû ser heqîya xwe. Avdal endamê komela KKDK Celle bû. Avdal ji, wek bî hezaran Kurdên din, ji ber xîzaniyê, zîlm û tada mêtîngêhkar û axan rabû bû berê xwe da bû Elmanya Rojava.Ew lî bajarê Celle dijiyan. Dî komela KKDK Cellê de endameki aktiv bû. Wi bir û baweriya xwe bî Kurdistaneki aza û serbixwe anibû. Ji bo vê armanca xwe ji, di nav KKDK ê de cih girtibû.

Heval Avdal bê hempa kar dikir, hezar mîxabîna me Avdal wenda kır, lê em tekoşina wi didomînin.

KKDK-CELLE

FAŞİST CUNTANIN

19 Temmuz 1981 günü Edirne-Karaağaç 2.Top.Tg. 2. Bt. da askerlik yapan NECATİ PAKSOY arkadaşımız, "nedeni meçhul" bir şekilde öldü. Ölüm nedeni olarak otopsi raporunda gösterilen "gezerken düşmüş. kafası sert bir cisme çarpmış, beyin kanaması" tesbitleri, arkadaşımızın devrimci kişiliği, kararlılığı ile birlikte ele alındığında cuntanın yeni bir cinayetinin gizlenmesi amacını yansıtmaktadır.

Hayatın her alanında faşist iktidarı zor terör ve baskı ile ayakta tutmaya ve pekiştirmeye çalışan cunta ve uşak-

"Faili Meçhul" CİNAYETİ!

ları hergün onlarca ilerici yurtsever sosyalist insanımızı işkence karargahlarında, sokak başlarında işyerlerinde katletmektedir. Bu insanlık dışı sadist uygulamalarını "teröristlerle çatışma, güvenlik kuvvetlerine mukavemet etme, kaçma girişimi, intihar v.b." gerekçeleri ile gizlemeye çalışmaktadırlar. İşkence odalarında, sokak başlarında kurşunlanarak, yüksek binalardan atılarak katledilenlerin sayısı binleri bulmuştur. "kaybolan"lar ve nerede olduğu bilinmeyenler bunun dışındadır.

CUNTA'NIN BİSMİL'DEKİ OPERASYONLARI

1981 yılının Mayıs ayında, Diyarbakır ilinin Bismil ilçesinin Aşağı Darlı köyünün kuzeyinde jandarma komandoları, 15 günlük kamp kurdular. Bismil'in 80-90 köyünü taradılar. Kaymakam Ayhan Altın'ın yardımıyla, köy muhtarları komandalara yardım için zorlandılar. Köy halkından para toplamayı red eden muhtarlar işkenceye tabi tutuldular ve komaya sokuldular. Her muhtara silah getirilmesi için emirler verildi. Muhtarların bir kısmı para toplamaya zorlandı ve toplanan paralar komandalara teslim edildi. Para ve silah teslim etmeyenlere baskı yapıldı.

Yine Bismil ilçesinin Tezekli köyünden bir köylü nişan tahtası yapıla-

rak, komandolarca kurşun yağmuruna tutuldu. Bismil ilçesinin Seyithasan köyü muhtarı Ali Güven, Aşağı Darlı köyü muhtarı Mehmet Ali Özdemir, Türkmenacı köyü muhtarı Ekrem Atabay ve Yasince köyü muhtarı ve aynı zamanda ağası Huseyne Hate (Hüseyin Düyan) 20 adet kuzu vererek Aşağı Darlı köyünde, muhtar Mehmet Ali'nin evinde, Aşağı Darlı İlkokulu Müdürü Ali Cemal Özdemir, Bismil Halk Eğitim Müdürü Muhsin Özdemir, köyün ileri gelenlerinden Cemal Karacaer ve muhtarlar ziyafet çekerek kaymakamı ve jandarma subaylarını ağırladılar. İçkili ve viskili sofralarda 15 günlük baskınlar ve işkenceleri, köylülerin para vererek

satıp ya da kullanarak kurtulmuş. Tüm kaza halkını ayağa kaldırdılar. Halkı sabaha kadar uyutmadılar. Kaymakamı ve jandarma subaylarını davul zurna ile uğurladılar.

Bismil Kaymakamı Ayhan Altın, kazanın zenginlerinden Hacı Mecit Çelik ile birlikte ve bazı ihbarcılarının vasıtasıyla Bismil'den 60'a yakın öğretmen, işçi ve köylü sıkıyönetime gönderildi. Büyük çoğunluğu 3 ay gözaltında kaldıktan sonra salıverildiler.

İçerde yatan öğretmenlerden 18'i Eylül 1981 tarihinde "milli bütünlüğe zararlıdır" diye meslekten ihrac edildiler.

Bunların 3'ü Bismil Lisesinden, 1'i Kurtuluş İlkokulundan, 6'sı Cumhuriyet İlkokulundan, 2'si Atatürk İlkokulundan, 1'i Yukarı Salat Bucağı İlkokulu öğretmeni, 1'i Salat'a bağlı Sinan köyündendir. 15 öğretmen de Ordu ve Zonguldak illerine sürüldüler.

Bismil Kaymakamı Ayhan Altın, daha çok öğretmen ihraç ve sürgün ettiği, köylülere eziyet ve işkence yaptığı için, üç yılı bitmesine rağmen, yasal yollardan tayininin yapılması gereken, yaptığı uygulamalar vali tarafından mükafatlandırıldı. Kaymakamın görev süresi bir yıl daha uzatıldı.

AVRUPA'DAKİ TÖB-DER YÖNETİCİLERİNİN BASIN AÇIKLAMASI

Türkiye'de faşist cuntaya bağlı askeri mahkemede bir yıldır yargılanan TÖB-DER yöneticilerinin ağır cezalara çarptırılması, TÖB-DER'in kapatılması ve DİSK yöneticilerinin idam talebi ile yargılanmaya başlanması üzerine bir bildiri yayınlayan F. Almanya'daki TÖB-DER yöneticileri özetle şöyle dedi.

"Yöneticisi bulunduğumuz Türkiye öğretmenlerinin mesleki demokratik örgütü TÖB-DER 25 Aralık 1981'de, askeri cuntaya bağlı Ankara Sıkıyönetim Mahkemesi'nde alınan kararla kapatıldı. 50 yönetici arkadaşımız ağır hapis cezalarına çarptırıldılar. Aynı günlerde DİSK yöneticileri, yine cuntaya bağlı mahkemede idam talebi ile yargılanmaya başlandı.

Zorla yönetime el koyan, bütün anayasal kuruluşları ortadan kaldıran, insan hakları ve hukukun bütün temel kurallarını çiğneyen askeri-faşist cuntanın kendisi gayri meşru olduğu gibi, onun emirle kurulan ve emirle karar veren mahkemeleri de gayri meşrudur. Nitekim TÖB-DER yöneticileri, bir yıl boyunca baskı ve işkence altında, her türlü savunma olanaklarından yoksun bir biçimde yargılanmışlardır. Uluslararası hukuk gözlemlerinin de belirttiği gibi, usulüne uygun bir ceza duruşması dahi yapılmamıştır. Askeri savcılar TÖB-DER yöneticilerinin suç işlediklerini gösteren hiçbir somut delil ortaya koymamışlardır.

Başkent Ankara'da herkesin gözü önünde yıllar önce yapılan Genel Kurul toplantılarında, Demokratik Eğitim Kurultayı'nda yapılan konuşmalardan ötürü, TÖB-DER'i gizli örgüt olarak göstermeye çalışmışlardır. Yıllar önce açılan ve beraatle sonuçlanan davaları yeniden gündeme getirmişlerdir. TÖB-DER'in binlerce satılan legal yayın organlarında yayınlanan eğitim ve barış gibi genel konuları içeren yazıları suç olarak göstermişlerdir.

24 Aralık'ta İstanbul'da başlayan DİSK davasının ilk duruşmalarında aynı oyunun tezgahlandığı açıkça görülmektedir. Anayasal düzeni silah zoruyla yıkan cunta, şimdi "anayasal düzeni zorla değiştirmeye teşebbüs" DİSK yöneticilerini idam cezasına çarptırmaya, DİSK'i kapatmaya hazırlanmaktadır.

Faşist askeri cuntanın "aşırı sağa da, aşırı sola da karşı olma" demagogisi de bugün, bütünü ile iflas etmiştir. Göstermelik bir biçimde yargılanan faşist Milliyetçi Hareket Partisi'nin şefleri bir bir serbest bırakılmaktadır. Türkiye'nin her yanında işkenceyi bir devlet politikası olarak uygulayan askeri cunta, işkence ile adam öldüren, pek çok insanı sakat bırakan işkencebaşı Mustafa Haskırış'ı serbest bıraktıktan ve yurtdışına kaçırdıktan sonra, güya cezaya çarptırmıştır.

Askeri faşist cunta, bütün icraatlarıyla işçi ve emekçi düşmanı olduğunu ortaya koymuştur. TÖB-DER davası ile generaller cuntası, eğitim, bilim ve öğretmen düşmanlığını kanıtlamıştır. Şimdi DİSK davası ile, sendikal hareketi yoketmeye, sendikaları fizik olarak ortadan kaldırmaya hazırlanmaktadır.

Askeri cunta bir avuç tekeli sermayedarın emrinde ve hizmetinde olduğunu, 45 milyon insanı karşısına aldığını, demokrasiyi boğazlayıp, insan haklarını yok ettiğini icraatıyla ortaya koymuştur. Böylece, sadece Türkiye halkları karşısında değil, dünya demokratik kamuoyunda da çoktan mahkum olan cuntacılar, tüm zorbalıklarına karşın Türkiye demokratik öğretmen hareketini ve işçi hareketini yok edemeyeceklerdir.

Dünya demokratik kamuoyunu, sendikaları, hukuk kuruluşlarını Türkiye'deki zorba yönetime karşı mücadelede, TÖB-DER, DİSK ve Türkiye demokrasi güçleriyle aktif dayanaşmaya çağırıyoruz."

Gültekin Gazioğlu	Ayhan Kutlay	Kemal Uzun	Tekin Üstün
TÖB-DER Genel Başkanı	Genel Başkan Yardımcısı	Genel Sekreter	Genel Sekreter Yar.
Ihsan Kapusuz	Aydın Yeşilyurt	Mehmet Yalçın	
Genel Yönetim Kurulu Üyesi	Genel Yönetim Kurulu Üyesi	Genel Yönetim Kurulu Üyesi	
	Ali Kemal Yaylı		
	Genel Yönetim Kurulu Üyesi		

KOVARA ZAROKAN HÊVÎ

HEJMAR 1 • 2 • 3 • 4 • 5 • 6 • 7 • 8 • 9 • 10 • 11

HÛN Dİ KARIN VAN HEJMARAN JI NAVNÎŞANA ARMANC PEYDA BIKIN

SORUNU YİNE

İSVEÇ PARLAMENTOSUNDA

Geçen yıl İsveç parlamentosunda tartışılan Kürdistan sorunu, önerge benimsenene kadar her yıl parlamentoda tartışılacak. OKUYUCULARIMIZA BU YILKİ TARTIŞMAYI SUNUYORUZ'

Armanç

KÜRTLERİN DURUMU.

Oswald Söderqvist(VPK)

Sayın Başkan! Kürtlerle ilgili geçen dönemki tartışmalardan bu yana, Kürtlerin durumunda herhangi bir düzelme yok. Bu halk grubu Batı Asya'daki Orta-Doğu veya ismini ne koyarsak koyalım, meydana gelen son gelişmelerden, en son yıl içinde, çok acımasız ve kötü bir şekilde etkilendi.

Biz bu bölgedeki bütün gelişmelerden haberdarız. Biz, İran ve Irak arasındaki savaştan Kürt yerleşim bölgelerinin nasıl darbe yediğini biliyoruz. Biz aynı zamanda, Türkiye'deki askeri cunta'nın baskılarını gittikçe arttırdığı ve herşeyden önce saldırılarını Kürt azınlığına karşı yönelttiğini çok iyi biliyoruz. Biz aynı zamanda, Irak'taki koğuşurmaların devam ettiğini ve koğuşurmaların eskisi gibi sert olduğunu da yine biliyoruz. Bunlara ayrıca önergemizde ele almadığımız Suriye'de bulunan Kürt azınlığına karşı baskıların da oldukça sert olduğunu ekleyebiliriz.

Bu yüzden de, bundan böyle, Kürdistan ve orada olup bitenleri, dikkatle izlememiz için bir sürü neden vardır.

Dışişleri Komisyonunun konuyu ele alması biçimi, geçen yıla karşılaştırıldığında, oldukça zayıftır. Bu süre zarfında olup bitenler yeterince dikkate alınmamıştır, düşüncesindeyim. Bizim önergedeki, İsveç hükümetinin baskıları protesto etmesi talebinin, cevabında şöyle deniyor; ...İsveç'in bu konudaki yeri tamamiyle açık ve nettir. Fakat bu özel konuyla ilgili olarak alınmış somut ve kararlı bir tutum değildir. Çok genel, zayıf ve iyi niyet olarak alınmıştır, ki bu durum kendi içinde bir konumda olmamasına rağmen, uluslararası kamuoyunu belli(kararlı) bir yönde etkileyememektedir. Yani, dışişleri komisyonunun, bu halk grubunun sorunlarının uluslararası bir destek görmesi konusundaki, talebinin daha kararlı bir şekilde desteklenmesi, bizim istemimiz idi. Geçen seferki görüşmelerde belirtmiştim; bu büyük halk grubu- eski ve yerleşik bir halk grubu olup bölgede binlerce yıl yaşamış- olmasına karşın uluslararası konumda tamamiyle unutulmuş olmasını, gerçekten anlaşılabilir(acap) bir durum olarak görüyorum.

Bizim ikinci istemimizle ilgili olarak da, ki bizim talebimiz, İsveç hükümetinin sorununun tartışmaya açık olan uluslararası kurumlarda ele alınma-

ması için girişimde bulunması idi. Tabii ki bu ilk elden BM(Birleşmiş Milletler) olmalıdır. Komisyonun görüşü, bu konuda herhangi bir kamuoyunun olmadığı ve bu yüzden de sorunu ele almanın yarar getirmeyeceği yolundadır. Bu oldukça anlaşılabilir bir tutumdur. Yani bu halk grubunun hakları için hiçbir kamuoyu yoktur, ve böyle bir kamuoyunun olmaması herhangi bir destek durumunu ortadan kaldıracığından, böyle bir kamuoyunun sağlanması için de çalışmaya gerek yoktur. Dışişleri komisyonunda yer alan üyeler bu durumun utanç verici olduğunu göremiyorlar mı? Bu şunla aynıdır: Bizi Kürtlerin durumu ilgilendirmiyor, çünkü diğer herkes de bu konuda ilgisiz. Bence komisyonun görüşü, çok kötü ve çok tutarsız, zayıf ve sordundan kaçan bir şekilde formellenmiştir.

Dışişleri Bakanlığı Kürt sorunuyla ilgili bazı araştırmalar yapmış-bunlardan haberdar edildim- Bu araştırma bu yıl içinde olup bitenlerle ilgilidir. Fakat, İsveç BM, delegelerinden hiçbiri, Kürtlerin hiçbiri, Kürtlerin durumunu BM insan hakları komisyonuna götürmek için herhangi bir düşünceye varmamışlardır. Böyle bir girişimde hiç bulunulmamış. BM kurumundan ya da BM'de çalışan bürokratların hiçbiri bu sorunu(Kürt sorununu) bir seferlik bile olsa ele aldığı ya da böyle bir girişimde bulduklarını söyleyemezler. Böyle bir girişimin İsveç inisiyatifleriyle sağlanması gayet uygun bir durum değildir. Böyle olması iyi olmaz mıydı? İsveç'i böyle bir girişimde bulunmayı engelleyen nedir? Bu konuda komisyonun başkanından yanıt istiyorum.

Londra'da azınlık hakları için çalışan bir dayanışma grubu vardır ve bu gurup birçok defa Kürtlerin durumunu BM insan hakları komisyonunda ele almak için çalışmıştır. Ama hep başarısız kalmışlardır. Bu grupla ilişki kurmanın uygun olacağı kanısındayım. Azınlık hakları için çalışan bu grubu tanımıyorsak, niçin onlarla ilişkiye geçmeyelim? Gunnar Myrdal bunlardan biridir ve bunlar Londradadır. Bu şekilde sorunu BM götürmesi denenebilir. İsveç'in uluslararası prestiji için iyi olacağı kanısındayım. Bununla birşey kaybedeceğimizi sanmıyorum. Kürt halkının çıkarları için gelecekte de bu taleplerle karşınıza çıkacağız.

Bununla VPK'nun önerisinin kabul edilmesini öneriyorum.

STURE KORPAS(C)

Sayın Başkan! Buna benzer bir önergeyi bir yıl önce de ele aldık. O zamanda Oswald Söderqvist ve ben Kürtlerin durumu ile ilgili görüşleri sirmıştük. O zaman da ve bugün de aramızda bir görüş ayrılığı yoktu, yoktur. Onun için uzun bir tartışmaya ya da geçen yılki nedenleri tekrarlamamın bir nedeni yoktur. Oswald Söderqvist'in dengeli sunuşunu da aynı şekilde kavradım.

Komisyon, bu yıl da, geçen yılki gibi, önerge sahipleriyle aynı düşünceyi paylaşıyor; Kürtlerin haksızlığı ve tabikata uğradığını Oswald Söderqvist'in de belirttiği gibi, Türkiye de askeri darbe, İran devrimi ve İran ve Irak arasındaki savaş bir sürü yerde Kürtlerin durumunu daha da zorlaştırdı.

Kürtlerin kendi ülkelerinde insanca yaşama hakkı Filistin'lilerin gölgesinde kalmıştır. Ön Asya'da, sınırlar çekildikten sonra içinde kaldıkları devletlerde ezilen başka halklar da vardır. Bu, örneğin Ermeni ve Asurler içinde sözkonusudur.

Komisyon insan haklarına saygı çalışmasının hızlandırılmasının gerektiğini altını çizerek belirtir. İsveç, bu çalışmada aktif bir rol oynuyor. Bu herkesçe biliniyor. Kürtler ve diğere ezilen halkların yanında yer aldığım kadar doğal bir şey yoktur. Bununla ilgili parlamento'dan bir önerge ya da açıklamaya gereksinim duyulmuyacak kadar açıktır.

İsveç'in, bu sorunları anlam kazandırdıkları zaman BM ve diğer uluslararası organlarda güncelleştirilmesi daha anlamlıdır. Biz komisyonda, önerge sahiplerinin önerdiği gibi, Kürt sorununu formel olarak BM ve diğer uluslararası organlarına götürmekte anlamsız olacağı kanısına vardık. Komisyon raporunda sunduğumuz nedenlerden dolayı böyle bir girişim ile başarıya ulaşmanın koşullarının şimdi varolduğunu görmüyoruz. Bir başarısız girişiminin daha fazla yarardan çok zarara yol açabileceği sonucuna vardık.

Kişisel olarak, Oswald Söderqvist'in, sorunu tekrar gözden geçirme zamanının geldiğine düşünmesinin karşısında olmak istemiyorum.

Fakat ben, buna benzer diğer sorunların da üzerinde düşünülmesinin ve bunların bir bütün haline getirilmesinin önemli olduğu kanısındayım. Tesadüfi nedenlerden dolayı bu veya diğer halk gurubu için hareket etmeyelim.

Komisyondun dūŝüncesine göre oy-birliğiyle alınan bir karar İŝveç'e sığın-miŝ Kürtler için bir güvence anlamına geliyor. Onların, İnan, Irak Suriye ve Türkiye'deki yakınlanna olduğu gibi, ölkemizin, onlar için ve baskıya uğra-yan diğer bir halk grubu için hareket etmeye hazır olduğu güvencesini veri-yoruz. Biz insanlar arasındaki her türlü ayrıcalığa karşı hareket etmeye hazırız politik veya dini inancından veya ırk ve etnik kökünden dolayı oluşacaksa bundan dolayı, sayın Başkan komis-yon önerisinin onaylanmasını istiy-o-rum.

OSWALD SÖDERQVİST(VPK)

Sayın Başkan! Ben, dışişleri ko-misyonunun, İŝveç dışişleri yönetimi-nin ve İŝveç hükümetinin kısa zamanda bu sorunla ilgi daha kararlı bir tavır ta-kınacağı kanısındayım. Çünkü, uluslar-arası kamuoyu bu sorunla şimdiye ka-dar olandan daha fazla ilgilenme yo-lundadır. Ve bize düşen yalnız bunu memnurlukla selamlamaktır.

Ben, Stune Korpas'ın Kürtlerin du-rumu ile ilgili ele aldığım sorunlarda kendisini çok olumlu dile getirdiği ka-nısında olduğumu söylemek zorunda-yım. Ve ben, onun neden İŝveç tarafın-dan daha çabuk ve somut tedbirlerin alınması konusunda olumlu olmadığını anlamıyorum. Bu, ilk sunuşta da be-lirttiğim gibi, İŝveç'in uluslararası prest-iji için iyi olacaktı. Bu, gerçekten yal-nız İŝveç'teki Kürtlerin ilgisini uyandı-rmayacak. Belkide en önemlisi bu değil-dir. Çünkü onlar İŝveç'te göçmen veya başka nedenlerden dolayı bulunsalar bile, onların serbest hareket edebile-cekleri bir yerleri var İŝveç'tir. Bunun dışında kendi ölkelerinde bulunan Kürtler için ve dünyanın değişik bölge-lerinde baskıya uğruyan bütün diğer az-ınlıklar için umulmuyacak bir anlam oluşturacaktı.

Görüşmeler burada sona erdi.

Komisyondun karşı önergesi 285 oy ile Oswald Söderqvist ve diğerle-rinin 15 oy alan 1980/81: 296 öne-resine karşı kabul edildi.

Öneri;

Oswald Söderqvist ve bir-çok VPK'lu 1980-81, 296 nolu teklifinde şunları öneriyor:

- 1) Parlamentomuz, hükümetimize yalnız veya diğer devletlerle birlikte, Kürt sorununun BM veya diğer uluslararası organlara götürmesi insiyatifini verir.
- 2) Türkiye, İnan ve Irak'ta, Kürtlere karşı yapılan baskıların parlamento-muz tarafından kınanması.

Temelgeçmiş;

Kürtlerin durumu, parlamento-muz tarafından bir yıl önce aynı benzer güncel öneri üzerine görüşmüştü. Dış-

işleri komisyonu görüşlerini 1980-81; 11 de Kürtlerin durumu ve oturduğu ölkeler hakkında geniş bir şekilde sun-muştu. Komisyon, Kürtlerin daha ziya-de Türkiye, İnan ve Irak'ta kültürel hakları ile daha fazla bağımsız olma yolundaki uzun bir dönemi kapsayan silahlı mücadelesine dikkatleri çekti. Bağımsızlık hareketi kalıcı bir başarı-ya yol açamadı. Özellikle Türkiye ve İnan'da Kürtlerin talepleri sert tepki-lerle karşılaştı ve vahşice bastırıldı. Komisyon raporunda bu nedenlerden ötürü, Kürtlerin haksızca şiddete uğra-dığını vurgulamıştı.

Kürt halkı bir kaç ölkede bölünmüş şekildedir. Yukarda adı geçen rapor-dan anlaşıldığı gibi, Kürtlerin yarısı Türkiye'de ve diğer geri kalan büyük kısmı ise İnan ve Irak'ta, küçük gruplar halinde Suriye, Sovyetler Birliği ve Lübnan'dadır. Kürtlerin tamamı hak-kındaki bilgiler güvenilir değildir. 6 ile 16 milyon arası değişen ve hatta daha büyük rakamlarla ifade edilmektedir. Bazı kaynaklar, Türkiye için sadece 9 milyon söylerken resmi Türk makamları bu rakkamın 2,2 milyon olduğunu belirtiyorlar.

Kürtlerin ayrı ayrı ölkelerde otur-muş olmaları gayet tabiidir ki bağım-sızlık taleplerini zorlaştırmıştır. Kürt-ler, ayrı düşünen grupların varlığına to-lerans tanımayan hükümetlere karşı mücadele etmiştir.

Komisyon geçen yılın görüşmeleri sırasında, sorunun BM'de ele alınması için şansın çok az olduğu sonucuna varmıştı. Adı geçen ölkelerin, BM'lerin yurttaşlık ve siyasi haklar sözleşmesine bağlanmamış(katılmamış) olmaları, onlar hakkında sözleşmeye aykırı olduğu gerekçesiyle, böylesine somut durumlarda dava açılmıyor. Hatta dışişleri bakanı Ola Ullsten 18 Ocak 1980 de parlamentoya sunulan önerge-ye cevap olarak, Kürtlerin durumunun BM görüşülmesinin, bölgedeki siyasi durum ile uluslararası kamuoyunun o-luşmaması üzerine mümkün olmadığı-na işaret etti.

İnan hakları sözkonusu olduğu zaman İŝveç'in tutumunun açık olduğu sözkonusu raporda belirtilmiştir. Komisyonumuz insanların politik, dini, ırkı veya etnik nedenlerden dola-yı koğuşturmaya uğramasını kınıyo-ruz. Bu tutum Kürt halkını da kapsa-maktadır.

Komisyon

Geçen yılın önerisinden de an-laşılması gerektiği gibi, komisyon, Kürt-lerin kendi ölkelerinde baskı, koğuş-turma ve ayrıcalığına uğradığını, öne-rge sahiplerinin görüşleriyle paylaşıyor. Şartlar zamandan zamana değişmiş o-labilir ve onların(Kürtlerin) durumu o-turdıkları altı ölkede farklı benzerlik-

tedir. Fakat çok açıktır ki Kürtler u-lusal özellikleri üzerine görüş belirtme hakkında yoksun tutulmaktadır. Türki-ye'deki askeri darbeden, İnan devrimi ve İnan Irak savaşından sonra Kürtlerin durumu daha fazla kötüleşti. Komisyo-nun düşüncesine göre, Kürt halkının kültürel, siyasi ve yurttaşlık hakları-nun tanınıp pratikte uygulanıncaya kadar üzerinde dikkatle durunmalı-dır. Kürtler üzerindeki koğuşturma ve baskılar diğer halklar üzerindeki baskılar gibi kınanmalıdır. İnan hakla-rına saygı ve uluslararası sözleşmelere katılmayı sağlamak için çalışmalar hızlandırılmalıdır. Geleneksel olarak, İŝveç hükümeti bu durumda aktif bir rol oynamalıdır. Hiç kimse İnan hak-larına karşı işlenen suçlarla, baskı ve koğuşturmalara uğruyan insanlar şüp-hesizki Kürtlerde buraya aittir İŝveç'in tutumuna şüphe ile bakamaz. Bir kı-sım Kürtler ölkemizde iltica etmiş du-rumdadır.

Yukarda belirtilenlerden sonra, ö-nerinin 2. maddesinin yerine getirildi-đi ve bu nedenden de, parlamento tara-fından herhangi bir tedbire gerek kal-madığına ,

Öneri şu şekilde geri çevrildi

Önerinin 1 maddesinde, İŝveç'in Kürt sorununu BM götürmesinin insiy-atifi teklif edilmekte-Komisyon daha önceleri bunun güçlüklerine işaret et-mişti. Eğer Kürtlerin durumu BM veya daha alt organlarda başarılı bir şekilde ele alınacaksa, buna daha geniş bir destek için ihtiyaç vardır. Bunun koşulla-rı henüz oluşmuş değil.

Komisyonun görüşüne göre BM gö-türme insiyatifinin başarılı olma şansı azdır, bu nedenden yarardan çok zarar getireceğinden dolayı öneriyi geri çe-viriyor.

Komisyon, parlamentonun öneriyi reddetmesini öneriyor.

Stockholm 3 Kasım 1981
Dışişleri Komisyonu adına
TORSTEN BENGTSO

(C) Merkezci Parti, (S) Sosyal Demokratlar, (FP) Liberaller, (VPK) Sol Partisi Komünistleri, (M) Muhafazkarlar.

Önerinin görüşülmesi sırasın-da hazır bulunanlar;
Torsten Bentson(C) Sture Palm (S), Linnea Hörlen(FP), Olle Gö-ransson(S), Ingrid Sundberg(M) Gunnel Jonöng(C), Sture (S) Per-Olof Strindberg(M) Sture Korpas(C), Rune Angström(FP) Maj Lis Löow(s) Sten Sture Pe-terson(M), Anita Modin(S) Stig Gustafsson(S) ve Inga Britt Jo-hansson(S)

İNŞA SÜRECİNDEKİ KAMBOÇYA

Sihanuk'u 1970'te askeri bir darbe ile iktidardan düşüren ABD ve Lon Nol yönetimine karşı sürdürülen mücadele 1975'te Kamboçya'nın bağımsızlığını elde etmesi ile sonuçlandı.Zaferle biten bu kahramanca direnişin sonunda Pol Pot ve çetesi iktidara geldi.Pol Pot ve çetesi için Kamboçya, Maocu düşüncenin bir laboratuvarı oldu.Binlerce insan katledildi, aydın ve kültür düşmanlığı ile ülke yeniden ortaçağ karanlığına götürülmek istendi.Ama sonunda Kamboçya halkı bu yönetimi de başından atıp kendi iktidarını kurmayı başardı.

Bu acı deneyimleri ve sonuçlarını, Kamboçya Halk Cumhuriyeti'nin batıdaki tek temsilcisi yoldaş PROM LENG'in ağzından dinlemek üzere kendisiyle bir görüşme yaptık.Görüşmeyi okuyucularımıza sunuyoruz.

ARMANC

ARMANC: Kamboçya'nın kurtuluşu için Ulusal Birlik Cephesi'nin nasıl oluştuğunu ve Pol Pot-leng Sarys katil yönetimine karşı nasıl şekillendiğini anlatabilmisiniz?

PROM-LENG: Pol Pot-leng Sarys katil yönetimine karşı, tepkiler 1977-78 yıllarında başladı.Tepkilerini açıkça göstermeye başlayan Kamboçya halkının ve Pol Pot askeri gücünün bir kısmı Vietnam sınırlarına yakın ormanlık bölgelere sığınmaya başladı.1978 yılında bir sürü normal vatandaş bile Vietnam'a sığındı.Pol Pot'a karşı,muhalefet 1977 yılından itibaren başgösterdi, fakat hareket güçlü değildi.2 Aralık 1978'de, "Kamboçya'nın Kurtuluşu İçin Ulusal Birlik Cephesi"(FUNS K) kuruldu.Vietnam'a yakın Kampang Cham bölgesinde büyük bir toplantı düzenlendi.Toplantıya, Kamboçya'yı terk edip Vietnam'a sığınmak zorunda kalanlarla birlikte bir sürü Kamboçyalı katıldı.Katılanların büyük bir kısmı Fransız kolonyalizmine ve ABD emperyalizmine karşı yıllarca savaşmış olan yurtseverlerden oluşuyordu.Cephenin kuruluşundan hemen sonra, Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti'nden yardım talebinde bulunduk.Cephenin o zamanlarda Kamboçya'da silahlı gücü vardı.Amacın, Pol Pot-leng Sarys katil yönetimine karşı, silahlı mücadele olduğu açıktı.Cephenin silahlı gücü ile Vietnam Halk Ordusu arasında mükemmel bir işbirliği mevcuttu.25 Aralık 1978'de silahlı mücadeleyi başlattık.Cephenin kuruluşundan sonra, Pol Pot ordusundan kaçıp cepheye katılmalar oldu.

ARMANC:Kurtuluştan önce Kamboçya'nın sosyo-ekonomik durumu nasıldı, kurtuluştan sonra ne tür gelişmeler oldu?

PROM-LENG:7 Ocak 1979'da tüm Kamboçya kurtarıldı.Pol Pot-leng Sarys katil yönetimi 3 yıl 8 ay 20 günlük iktidarında, herşeyi tahrip etti.2-3 milyon insan öldürüldü.Özellikle aydınlar ve azınlık halklar büyük zarar gördü.İlk yapılanlar arasında paraların piyasadan kaldırılması belirtilebilir.Ekonomik yapı yok edildi, tüm dükkanlar kapatıldı.Tüm dış ticaret, ihracat ve ithalat son buldu.Kültür düşmanlığı had safhaya vardı.Okullar, tapınaklar ve v.s ya kapatıldı veya tamamen imha edilmişlerdi.Tüm dini liderler zorla kırlara çalışma kamplarına gönderildi.Kilisel okullar, tapınaklar ve müzeler hapishanelere ve domuz ahırlarına dönüştürüldü.Şehirler silah zoruyla boşaltılarak, insanlar kırlara ve dağlık bölgelere

zorla çalışmaya gönderildi.Orada insani olmayan koşullarda, günde 10-12 saat çalışmaya zorlandılar.Hayvanlar, insanlardan daha iyi bir yaşam sürdürüyorlardı.Hiçbir yabancı, Kamboçya'yı ziyaret etmesine müsaade edilmiyordu.Kurtuluştan sonra, yeniden sıfırdan başlamak zorunda kaldık.Pol Pot'tan sonra, temel görevimiz açlığa ve gıdasızlığa karşı mücadele etmek oldu.Büyük problemlere rağmen, 1979 yılında 800.000 hektarlık bir alanda pirinç ekmeyi başardık.Çok zor dönemlerdi.Tüm Kamboçya halkı gezgin bir durumdaydı.Herkes köyüne, şehrine dönmek istiyordu.İnsanlar, akraba ve yakınlarını arıyorlardı.Dizanteri ve malarya hastalığı ortada kol geziyordu.Kamboçya halkı, fiziki ve psikolojik olarak çok zayıf düşmüş durumdaydı.Hiçbir araç ve gereç yoktu.Bu kötü koşullara rağmen, 1979'da açlığı önleyebildik.Vietnam'ın, Sovyetler Birliği'nin ve uluslararası yardım örgütlerinin yardımlarının önemini unutmayacağız.1980 yılında, pirinç ekimini iki katına yani 1.600.000 hektara çıkardık.Üretimimiz, halkın karnını doyurmaya yetiyordu.Pirinç ve diğer tarımsal ürünlerin ekimine katılmak üzere, 95.000 dayanışma grubu kurmayı başardık.Her grup 10-15 aileden ibarettir.Zamanla 5.000 hektarlık alanda sakız ağacı dikmeyi başardık.Eskiden bu alan 12.000 hektardı.Fakat ABD bombaları ile Pol Pot herşeyi tahrip etmiş durumda.1980 yılında 3.700 hektar tütün ile 1495 hektarlık bir alanda pamuk ekildi.

1980'de yük hayvanı miktarı 1.000.000'u bulurken, domuz miktarı 100.000'e erdi.Balıkçılık için de aynı şekilde dayanışma grupları kuruldu.

Tüm endüstrimiz, halk katili yönetim tarafından yerle bir edildi.Hem ağır hem de hafif sanayiimiz tamamen imha edilmişti.Son kalıntıları da, Pol Pot ve yanlıları ülkeyi terk ederlerken havaya uçurulmuştu.Kurtuluştan sonra, sanayiimizin üretim kapasitesini

Kamboçya'da POL-POT rejiminin eseri!

%60 oranında restore ettik.Daha ziyade temel ihtiyaç maddelerini, örneğin, ayakkabı, kağıt, tekstil, tütün,bisiklet gibi.

Fabrikaların tamir edilmesi zor oluyor.Bir sürü fabrika Çinlilerin yardımı ile kurulmuştu, bu yardım kesildiği için fabrikalar üretime geçemiyor.Ayrıca eksikliğini duyuran bir gereksinim de, ham maddeler ve yedek parçalarıdır.Kampung Cham bölgesindeki büyük bir tekstil fabrikası, eskiden günde 18.000 metre üretirken, şimdi günde 2000 metre civarında üretim yapabilmektedir.Neden de, ham madde ve renk gereksiniminin karşılanmamasıdır.Kurtuluştan sonra, eğitim ve kültür alanında bir takım şeyleri yerine getirmeyi başardık.Bir sürü tapınak ve kilise tekrar inşa edilmiş durumda.Özgür olarak dini inançlarını yerine getirme yolları açılmıştır.Papaz ve v.s. olmak yeniden mümkün olmuştur.Sanatsal ve geleneksel şenliklere özgürlükler tanınmıştır.Buna örnek olarak düğün şenlikleri gösterilebilir.Pnom Penh ve diğer şehirlerde sinema ve tiyatrolar faaliyetle başlamıştır.İnformasyon Bakanlığı gezici eğlence ve tiyatro programları düzenlemektedir.Okullar ve kütüphaneler tekrar açılmış vaziyette.Şehir ve köylerde olmak üzere her yerde okullar açılmıştır.Şimdilik 1.300.000 öğrenci okula devam etmektedir.Pnom Penh'de yeniden tıp, eczacılık ve pedagoji fakülteleri açılmış bulunmaktadır.

1980'de 17 doktor ile 16 tane eczacı mezun ettik.Ortalama 1.000 kişi bu fakültelerde okumaktadır.Geçen 1980-81 yılları arasında 300 öğrenciyi kardeş ülkelerde çeşitli dallarda uzmanlaşma için gönderdik.Okuma-yazma kurslarımız planlı bir şekilde sürüyor.230.000 kişi bu kurslara katılmaktadır.75.000 kimsesiz çocuk çeşitli okullara gidiyor.

Ulaşım konusunda ise, karayollarımızı, demiryollarımızı ve kanallarımızı tamir etmekteyiz.Pnom Peng, Kampon Som ve Battam Bang şehirlerini birbirine bağlayan iki demiryolu hattımız işler haldedir.Pnom Peng ve Kampong Som limanlarımız çalışır durumdadır.Telefon hatlarımız işler hale sokulmuş,Pnom Penh ve diğer şehirlerle hat bağlantıları kurulmuş durumda.Ülke içi ve ülke dışı postamız memnuniyet verici bir şekilde çalışır durumdadır.Para dolaşımı canlılık kazanmış, iç ve dış ticaret sürekli gelişmektedir.

ARMANC: Bilindiği gibi 3 milyona yakın Kamboçyalı hayatını kaybetti.Pol Pot döneminde, Kamboçya'nın yeniden inşa edilmesinde, bu durumun yarattığı güçlükler nelerdir?

PROM LENG: Bizim büyük bir işgücüne ihtiyacımız var.Biz 5.5 milyonuz.Bunun %65'ni kadınlar oluşturmakta.Bir sürü güçlükle karşılaşmaktayız.Buna rağmen en mükemmelini yapmak istiyoruz.Kadınlarımız tarımda, fabrikada çalışmaya ve hatta yönetim işlerine katılmaktadır.Kadınlarımız, ülkemizin yeniden inşa edilmesinde, erkekler kadar görev almıştır.

ARMANC: Hangi ülkeler ve örgütler Kamboçya'nın yeniden inşa edilmesinde yardım ediyorlar, bu konuda neler söyleyebilirsiniz?

PROM LENG: Proleterya enternasyonalizmi ilkelerine göre, biz yardımlarımızı Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti'nden, Sovyetler Birliği'nden ve diğer kardeş sosyalist ülkelerden alıyoruz.Kurtuluştan sonra bir sürü uluslararası örgütten de yardım aldık.Bu yardımlar, pirinç, çeşitli tarımsal araç gereç ve ilaçtan ibaretti.Halkımızın içinde bulunduğu koşulları göz önünde bulundururken, bu ülke ve örgütlerin yardımlarına paha biçilmez değer veriyoruz.Hindistan örneğin bize pirinç yardımında bulundu.Hala da yardıma ihtiyacımız var.

Kamboçya'da meslek eğitimi

ARMANC: Pol Pot'un denetlediği herhangi bir bölge var mı?

PROM LENG: Kurtuluştan sonra Pol Pot ve takımı Tayland'da, Kamboçya'ya yakın bir yerde üslenmiş bulunuyor.Onlar varlıklarını Çin, ABD ve Tayland'dan aldıkları yardımlarla sürdürüyorlar ve sürekli ortamı gergin tutmak peşindedir.Çin ve ABD'den aldıkları silahlarla, Kamboçya'nın içine küçük gruplar halinde sızarak operasyonlarda bulunuyorlar.Ellerine geçirdikleri herşeyi tahrip edip, tekrar geri Tayland'a çekiliyorlar.Onlar, Kamboçya'da bir metrekareyi bile kontrol etmiyorlar.

ARMANC: Kamboçya Halk Cumhuriyeti, Birleşmiş Milletler ve Batı Avrupa ülkeleri tarafından tanınmıyor, bu konuda ne düşünüyorsunuz?

PROM LENG: Birleşmiş Milletler Pol Pot ve leng Sarys halk mine temsilcilik verdi.Bu gayrı meşrudur.Kamboçya halkının bu kararını protesto ediyor.Kamboçyalılar Pol Pot leng Sarys'inden nefret ediyor.Bizim tek ve bir temsilcimiz Kamboçya Halk Cumhuriyeti'dir.Ülkemizin tüm topraklarını kontrol ediyoruz.BM'nin aldığı karar, Kamboçya halkının ve ilerici insanlığın temennisi ve çıkarları ile çelişiyor.Pol Pot'un tanınmasını, ülkemizin içişlerine ciddi bir müdahale olarak kabul ediyoruz.Batı ülkeleri ise zamanla, ülkemizdeki gerçekleri göreceklerdir.

ARMANC: Sihanuk yönetiminde, Kamboçya ve Vietnam'a karşı bir cephe kurulması düşünüyor, bu konuda yorumunuz nedir?

PROM LENG: Ülkemizden Pol Pot'un cinayet şebekesini kovalı 3 yıl oluyor, onlar bir daha geri dönmeyiz.Şimdi de Sihanuk Son Sann kartını oynamak istiyorlar.Böylece de Pol Pot-leng Sarys katil yönetimini kamufle etmeyi düşünüyorlar.Ama Pol Pot kasabı onları kandırıyor.Aralarında bir sürü çelişki ve uzlaşmazlıklar var.

Buna rağmen, onlar bir cephe kurmayı becerirlerse de,halkımıza ve onun hükümetine karşı zaferle biten bir mücadeleye girişemezler.Kamboçya Halk Cumhuriyeti'nden ve mevcut durumundan geriye dönüş artık mümkün değil.

ARMANC: Kamboçya'nın yeniden inşa edilmesinde, biz Kürtlerden istedikleriniz var mı?

PROM LENG: Çözülmesi gereken bir sürü problemimiz var.Ülkemiz hakkında informasyon dahi olsa bilgi vermek, ülkemiz için bir kamuoyu yaratmak, bize yapacağınız en büyük yardımdır.Sizlerin de büyük sorunlarınızın olduğu bilincindeyiz.Sizin, bağımsızlık özgürlük ve kendi yazgınızı belirleme mücadelenizde, en içten dileklerimi sunarım.Çok teşekkür ederim.

extiya

pêk hat.

salawextiya Komela Alikariya Kurdên li Swêd, rojnameya 11.1981 ê li xaniye ABF hate pêkanin. Di komcivina komelê de ji bil endamen komelê, nûnerên rexistinên Kurd û Tirken peşverû û kesên serbixwe ji beşdar bûn. Komcivîna deqîçekî li piyan, di giramiya şehidên Kurdistan û Cihanê de sekîni. Bî hîlbijartîna diwanê, komcivîna dest bî rojevê kir. Diwan, li gor rêz kîrîna rojevê, ji berpirsiyarên dagera birêvebîr a kevn hevalêki vewwend kursiyê. Hevalê berpirsiyarê dagera birêvebîr a kevn rapora xwe ya politik pêşkêş komcivîna kir. Heval weha dest bî rapora xwe kir: "Hevalên hêja û mevanên giranbuhar, Ez li ser navê serokatîya komela me xêrhatîna we hemûyan dikim. Xêrhatîna we iro, ji rojên ku darbasbûyî hin grîngîr û pêwestir e.

Rewşa ku gelê Kurdistanê tê ye, iro hatîna me yî cem hev edî pêwîst kirîye. Bê vî hevaltî û piştgirîya xelasiya gelê me jî dê zehmet be. Divê iro roj ku wexta dijwar e, wexta tekoşînê ye, wexta hevkarîyê, em wernî cem hev. Em alikarî û piştgirîya hev û di bîkî.

Hevalno, ez ne hewce ye jî we re behsa zîlm û zore ku bî sed salan li ser gelê me heye, bîkî. Hûn hemû gelek baş dîzanîna ku rewşa gelê Kurdistanê wek bî salan jî di bin zîlm û zorê de diçû, iroj hin di nav rewşekî dijwarde ye. Lê van salên dawîyê rewşa gelê me ketîye merheleye kî nû. Em kann bêjîna ku, ev merheleye nû e ku hêzên mêtîngehkarîna û faşîstîna tîrsandîye. Jî bo vî yekê jî çîqas qeweta wan hene dane ser, doz Kurdistanê. Tîrsa wan jî tîkoşîna gelê Kurdistanê ye. Ew tîkoşîna ku hêdî bî biqerar ber bî armanca xwe diçe. Tîrsa mêtîngehkarîna jî tevgerên gelê Kurdistanê ye. Ev tevgera ku her çîqas pelîşî xwanê dike jî, hin di destpêkê jiyana xwe de ye. Ev tevger û tîkoşîna gelê me ku iro ne bes bûye kabûsên hêzên mêtîngehkarîna her ûşa bûye yek jî meselên rojhilata nav ûn hêzên împeryalist li ser difikirin û planên neyî baş çêdîkî.

Ev planên ku li ser gelê me çê dibe planên xêre nînin. Gor van planan, li Tîrkiye, cûnta faşîst ya mêtîngehkar bî destê NATO, IMF û Emrika Yekbûyî dest da ser karîne. Baş tê zanîna ku, hatîna cûntayê bî xwestîna û alikariya hêzên împeryalist çêbû. Armanca herî esasi ya vî xebatê jî bî her awayî pelî-

şandîna tevgera netewî-demokratîk ya Kurdistanê û tevgera çîna karkerên Tîrkiye bû. Û jî bo vî armanca xwe jî gelek intensîv dixebitî. Li Iraqê û Iranê jî usa hêzên ku iroj li ser karîne de ne, jî zîlm û zorîyê pê ve tîştekan ne dane gelê Kurdistanê.

Îro, bî sedan û hezaran hevalên welatparêz û demokratîkên Kurdistan, yan di zîndana de ne, yan jî her roj di bin tahlûka mîrîna û kuştîna de, dijî. Jî ber zîlm û lêdanên ku welatên mêtîngehkar li ser welatparêz û demokratîkên Kurdistanê dibarînin, gelek kesên ku jî bo vî dozê dixebitîna mecbûr mane ku derkevin derveyî welat.

Jî bo vî yekê jî, xebata Ewrûpa yê ketîye merhelek nû. Îroj xebata, jî bo dozê Kurdistanê li welatên Ewrûpa yê qewetek mezîna e. Û jî bo vî yekê jî hêzên mêtîngehkarîna nuha di xwazîna destê xwe yê qîrêj bavejîna welatên Ewrûpa yê. Armanca wan bî awakî şîkandîna xebatên han, û çavtîrsandîna karkerên Kurd û Tîrken welatparêz û demokratîkî.

Hevalno, jî me ra iro li Ewrûpa yê çî dikeve? Wexta heval û hevalbendên me li zîndana di bin zîlmê nîkarîna dengê xwe têr bîndîkî. Divê em bî rasti xebatek bî aql û fedekariyên mezîna bîkî. Doza Kurdistanê, çê kirîna mêtîngehkarîna, di welatên Ewrûpayê bîdîna naskîrîna. Alîkarî û piştgirîya xebata ku li Kurdistanê tê dayîna bîkî.

Komela me bî vî komcivîna xwe ya 3 min ve, xebatek dijwar ya 4 salî diçêdîna. Di nav van 4 salan de ev xebata bî fedekariya hemû endaman hatîye vî rojê. Diroka vî xebatê çîqas hindîk be jî, armanca ku, wê taqîp kirîye û hatîna iroj gelek grîngî e. Xebata me ya ku bî çend kesan destpêkir, bî alîkarî ya tevgera me ya Demokraten Şoreşger, her roj ber bî başîyê û pêştî çû. Îroj hevalên me yê tîkoşînê, yê ku nû jî Kurdistanê hatîna û ketîna nav vî xebatê, jî mer moral û qewetek mezîna.

Komela me di nav van 4 salan de, xebata di hoyên Swêd de rolek gelek grîngî û mezîna lîhistîye. Em bawerîna ku ev rola di xebatên me yî pêştî jî wîsa wê dom bîke.

Hevalno, wek hûn dîzanîna, mesela Kurdistan bî awakî tevayî di alîyê helê da meselak gelek dijwar e. Bî salan xebat û tîkoşîna diçe. Û kêmasîyên me jî gelek e. Wexta ev rastiya jî bîra me neşe, ger em gor vî biqerar û baş bîşuxu-

lin, dê doza me jî wek doza gelên bindestên welatên din, dê serkeve. Jî bo vî serketîne jî, xebatek jî bo eniyek netewî-demokratîk divê rojê kî berê pek bê.

-BIMRE IMPERYALİZM, FAŞİZM, METINGEHKARÎ û KEVNEPERESTIYA HUNDIRÎ!

-BIMRE CÛNTA LEŞKERÎ YA FAŞİST LI TURKIYE.

-BIJÎ TEVGERA DEMOKRATÊN ŞOREŞGER

Li dû vî rapora sîyasî, rapora kar û barê salekê û rapora aborî, jî alîyê endamên dagera birêvebîr a kevn ve, hatîna xwendîna. Li ser rapora raberzandîna û rexne(tartîşma ve eleştîrî) hatîna vekîrîna. Endaman ditîna, bî û bawerî yê xwe pêşkêş kirîna.

Pîştî raberzîna û rexneyên ser raporen kar û barên xebata salewextî, komcivîna dest bî deqa(nîqta) ruspîtiye kir. Bî yekîtiya endaman dagera birêvebîr a kevn hate rûspîkirîna.

Komcivîna derbasê deqa hîlbijartîna sazîyên nû bû. Jî bo sazîyên(organen) nû pêşniyar hatîna, jî alîyê endaman ve. Li gor pêşniyarîyên listên sazîyên hatîna nîvîsandîna û diyarkîrîna. Bî yekîtiya dengên endaman, dagera birêvebîr, dagera çavdêr(Denetîm kurulu) û nûnerên komelê ên nû hatîna hîlbijartîna. Xwendîna mesajîna hatîna domandîna.

Endam û mêvanan daxwaz û pêşniyarîyên xwe pêşkêşîna dagera ku nû hatîna hîlbijartîna kirîna. Li ser kar û barê sala pêşî, me sekîna. Pîranîya endam û mêvanan di axaftîna xwe de li ser rewşa herçîna perçên Kurdistanê sekîna. Li ser pêwîstîya yekîtiya hêzên Kurdistanê yê demokratîk û peşverû bal kîşandîna. Li dijî cûnta Tîrkiye, tîkoşînek bê nabên pêwest ditîna.

Endaman pêşniyarîyên anîna jî diwanê re û biryar girtîna van pêşniyarîyan xwestîna jî alîyê komcivîna ve. Diwan ew pêşniyarîyên yê ku jî alî endaman ve hatîna diyarkîrîna, da dengdan. Bî yekîtiya dengên endaman van pêşniyarîyan hatîna qebûl kirîna û diwanê wan pêşniyarîyan girtîna biryarê. Van pêşniyarîyan bî yekîtiya dengên endaman hatîna biryardar:

1)Kongra me piştgirî û alîkarîya xwe bî gelê Kurd, ku li her çar weslên(perçên) Kurdistanê tîkoşîna didîna. Jî wan re diyar dike.

2)Em erîşên Qiyadeyî Mîwaqet ya li hember PDK-Î, protesto dikîna.

3)Bo ku Tîrkiye jî parlamento ya Ewrûpayê bê avetîna gerek em bî rexistinên peşverûyên ku li Swêd in bî wan re peywendî deynîna bo şandîna parlamentoya Ewrûpayê delegasyonêki bîye pêk anîna, divî wari de kar û barê kîrîna.

4) Rejîma paşverû û kevnepereşt a Iraqê gelqîrkîrîna gelê Kurd li Iraqê di-

de domandin. Em li ser vê rewşê telgrafeki rezil û ruswa kirini ji konsolosxana Iraçê ya ku li Swêd e we birêkin.

5) Komcivina me politika imperyalizma E.Y ya şer xwaz protesto dike.

Bı biryar girtinan komcivina komela Çande û Alikariya Kurdên li Swêd rojeva xwe pêk ani û komcivîne dawî girt.

MESAJÊN

KU JI KOMCIVÎNÊ RE HATIN

Dema ku komcivina komela me pêkhat, gelek mêvan û rêxistin beşdar bûn. Gelek rêxistin ji bi mesajên xwe ve ji kongre re serfirazi xwestin.

Ji kongre re kes û rêxistinên ku mesaj pêşkeşkirin, vana bûn: TÊKOŞER, TA-FK, ÎŞÇININ SESİ, DİB-İK KOMELA JINÊN KURDISTAN LI SWÊD, FEDERASYONA KOMELÊN KURDISTAN LI SWÊD, KOMELA ÇANDA KARKERÊN KURDISTANÊ, KOMELA ÇANDA DEMOKRATİKA KURDISTAN, KOMELA KARKERÊN KURDISTAN LI SWÊD İTİB (İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği), İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ, KOMELA KURDÊN LI SOLNA, KKDK, GERÇEK AVRUPA DAYANIŞMA KOMİTESİ, KSSE û CİGERXWİN.

Em, niha ji van mesajan çend heba bı kurti ji xwendevanên ARMANC re pêşkeş dikin.

HEVALÊN HÊJA

Ev ji saleki zêdetir e, ku Cûnta Faşist, li Türkiyê dest daye ser kirdayetiye. Cûnta Faşist ji aliki, li ser hêzên pêşverû zordestiya xwe roj bı roj zêdeti dike. Ji ahyê din ji armanc û daxwazên hêzên emperyalist yek bı yek bı cî tine.

Dı demek wisa de, watîniya me hemû şoreşgeran hin giringtir bûye. Ji ali geşkirina xebatê de.

Em Komela Karkerên Demokratên Kurdistan, ji xebata we re serfirazi dixwazin.

BIJİ TEKOŞINA TEVGERA DEMOKRATÊN ŞOREŞGER.

BIMRE CÛNTA FAŞİST A LEŞKERİ.

KKDK

Jİ KONGRA KOMELA ÇANDE û ALİKARIYA KURDÊN LI SWÊD.

Hevalên hêja,
Dawetiya we ji bo civina salawexti giha destê me. Pîrr spas.

Bı rasti me pîrr dixwest beşdar bıbin. Lê pîrr mîxabin ku em ji hev pîrr dîr in. Em piştigirtiya xebata we dikin û xebatek hêja li dij mêtîngehkaran, li welat û derê welat hêvi dikin.

Slavên germ
TÊKOŞER

Hevalên hêja,

Em, bı nave Federasyona Komelên Kurdistan Li Swêd, spasi kongra we dikin û serketina kongra we dixwazin.

Dewletên mêtîngehkar, iro li dij gelê Kurdistan, hemû metodên hov û dij-mîrovi yek bı yek bıkartinin. Bı vi awayi, mafên netewî û demokratik yên gelê me binling dikin. Dı vê riyê de çav-sori û xwindariya dijmin bê dawî ye.

Lê bila emperyalizm û nokerê wê Cûnta Faşist baş bizambin, ku ev kirinên wan dê nikanibe dibêrxwedana gelê Kurdistan bîşkine.

BIMRE DEWLETÊN MÊTINGEHKAR.

BIJİ TEKOŞINA GELE KURDISTAN.

Federasyona Komelên Kurdistan Li Swêd

Değerli Dostlar,
İTİB olarak Kongrenizi saygıyla selamlarız.

Türkiye'de üniformalı finans-kapital eliyle gelen faşizm hüküm sürüyor. Başta devrimciler olmak üzere tüm emekçiler kanlı bir baskı altındadır.

Dili, kültürü yıllardır yasak altında olan, sömürleştirilen Türkiye Kürdistan'ı şimdi de faşizmin çizmesi altında eziliyor, sömürülüyor. İTİB Kürt ulusunun ayrılma hakkını şimdiye kadar ikircimsiz savundu, gelecekte de savunacaktır.

Tarihin gösterdiği ve göstereceği gibi tüm ezilen sınıflar, halklar karalığı yırtıp, ezenlerin tankını, tüfeğini, devletini paramparça edeceklerdir.

Böyle bir dönemde yaptığımız kongrenin faşizme, şövenizme ve sömürgecilğe karşı savaşta ileri bir adım olacağından kuşumuz yoktu.

-TANKLARLA GELEN DEVRİMLE GİDECEKTİR !

-YAŞASIN KÜRT VE TÜRK HALKLARININ BİRLİĞİ

-KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİLİK !
İTİB-Merkez Yöneti Kurulu

HEVAL Ê HOGIRÊN KONGERA KOMELA ÇAND Ê ALİKARIYA KURDÊN LI SWÊD.

Ez bı navê xwe vê kongra we ya sêyem pîroz dikim û hêvidarim ko hun di hemî karên xwe yên welatperweri de gavên xwe berepêş bavêjin.

Û weke, ko ez bawer dikim divê şoreşgerên Kurdistan beri her tiştî destên xwe bîdin hev û paşê destên xwe tevde bîdin hemî Erebb, Turk û Faris ên pêşverû û bı xurti li ber pozê dijminê mirovaniyê rawestin.

XÊR XWAZ Ê DILXWAZÊ WE
CİGERXWİN

İSVEÇ KÜRT KÜLTÜR ve DAYANIŞMA DERNEĞİ 3. OLAĞAN KONGRE DİVAN BAŞKANLIĞINA.

Gerçek Gazetesi Avrupa Dayanışma Komitesi adına kongrenizi ve siz arkadaşlarımızın şahsında tüm Kürdistan Devrimci Demokratları'nı selamlarız.

Bugün, Türkiye'de egemen olan askeri-faşist diktatörlük, on milyonlarca emekçi halkımıza kan kusturuyor. Tüm insan haklarını, bütün özgürlükleri ayaklar altına alan diktatörlük, bir yandan işçi sınıfı ve genç emekçi yığınlar üzerinde tekelci sermayenin sınıfsal diktatoryasını güçlendirmeye çalışırken diğer yandan bu sınıfsal baskının türevi olarak ulusal baskıyı da şiddetlendiriyor.

Örneğin Türkiye Kürdistanı'na yeni bir ordu göndermenin hazırlıkları yapılıyor.

Bütün faşist rejimler gibi şövenizmi ve milliyetçiliği büsbütün azdıran Kenan Evren cuntası işçi sınıfımıza ve halklarımıza karşı zalim bir istibdat kurmak ve bu tahakkümü kalıcılaştırmak sevdasıdır. Kenan Evren ve şürekası bu planlarını uygulamak için halk güçlerimizin dağınmışlığından, anti-faşist safların birlikten yoksun olusundan yararlanmaktadır.

Fakat bütün bu kargaşa içinde işçi sınıfımızın ve halklarımızın en seçkin iki politik örgütü olan TSİP ile DEVRİMCİ DEMOKRATLAR'ın giderek güçlenen beraberliği, dayanışması, omuzdaşlığı ve yoldaşlığı, halklarımızın mücadelesinin en büyük ve gerçek umut ışığıdır.

Bir kez daha, siz Kürdistan Devrimci Demokratları'nı en içten dayanışma duygularımızla kutluyor ve militan selamlarımızı sunuyoruz.

KAHROLSUN FAŞİZM...
YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ.
YAŞASIN SOSYALİZM.
GERÇEK GAZETESİ AVRUPA
DAYANIŞMA KOMİTESİ.

SÖMÜRGEÇİLERİN KÜRDİSTAN'DAKİ ORTAK KANLI OPERASYONLARI

3.10.1981 tarihinde Türkiye-Irak "sınır"ında, Uludere ilçesine bağlı "ZAWİTE" bölgesinde faşist cunta ile Irak ırkçı yönetimine bağlı militarist güçler ortak bir katliama geçtiler.

Olayın gelişimi şöyle "Operasyon" adı verilen katliam "bir ihbarın değerlendirilmesiyle" yapılıyor. Sınırdan koyun geçirildiği ihbarını alan faşist cuntanın militarist güçleri, yöreden seçilen uşak "milis"ler ile birlikte harekete geçiyorlar. "Milis"lerin elebaşlarından olan Ziyab oğlu Ahmet Apaydın ve onun gibi cunta'nın "milis kuvvetlerine" dahil olma şeref-sizliğine(uşaklığına) erişen altı-yedi kişi daha, askerlerin önünde ellerinde G-3 silahlarıyla koyun sürüsüne yetişiyorlar.

Herzaman olduğu gibi sürünün yanında gerçek sahipleri yok. Sürüyü geçirenler, sömürgeçilerin aç bıraktığı, bir lokma ekmek için ölümü göze alan yoksul Kürdistan köylüleridir. Süri belirli bir ücret karşılığı bu yoksul insanlar tarafından geçirilecekti. Toplumumuzun değer yargıları, yapılan işin niteliği teslim edilen malı yerine ulaştır-mak için her şeyi göze almayı gerektiriyor. Ve Sürüyü geçirmek isteyenlerde bunu yapmaya çalışıyorlar. Sonuçta Irak Kürdistanı topraklarında, Zaho bölgesinde bu yoksul Kürt köylüleri ile Türk militarist güçleri ve kendilerine eşlik eden uşakları arasında çatışma çıkıyor.

"Sınır güvenliği" gereği, durum Şenoba taburundan, telsizle Zaho'daki Irak askeri makamlarına iletiliyor. Irak ve Türk silahlı kuvvetlerine bağlı helikopterler çatışma mahalline yetişiyorlar. Bütün gün çatışma sürüyor. Sonuç her üç taraftan toplam 70 ölü. Binlerce koyun ölü ve yaralı. Süri'yü geçirenlerden yaralı ve sağ kalanlar Irak ırkçı militaristlerinin eline geçiyor. İşte sömürgeci faşist cuntanın "operasyon" adını verdiği ve "başarı ile bitirdiği" katliamı.

Olaydan birkaç gün sonra, Irak makamları 5 tane ceset'i Habur sınır kapısından Türk makamlarına teslim ediyorlar. Cesetler yakılmış ve tanınacak hiçbir yanları kalmamış durumda. Askeri arabalarla Uludere ilçesine getirilen cesetlerin üzerlerinde kalan elbise parçaları da komutanın emri ile yenisinden yakılıyorki kalan elbise parçalarından cesetler tanınmasın., zaten cesetlere sahip çıkmak kimin haddine!

Ölüler arasından tanınabilenler, Uludere'nin Ballı köyünden Hasan Yaman ve Ortabağ nahiyesinde den Ahmet İsa oğlu Sadık isminde bir köylüdür. Cesetler Yeşilyuva(Rupin) köy halkı tarafından gömülüyor. Faşist cuntaya uşaklık şerefsizliğini üstlenen Taşdelen Köyü yerlilerinden muhbir, "milis" Ahmet APAYDIN'da cuntanın kurbanı oluyor. İşte Kürdistan'da hergün hayasızca sürdürülen sömürgeci fa-

şist baskı ve katliamlardan sadece birinin bilançosu bu.

Diğer yandan faşist cunta'nın başı Kenan Evren "Kürt dediğiniz vatandaşlarımız yüzyıllardan beri aramızda aynı hedefler için bizimle birlikte savaşmış, yüzyıllardan beri bizimle birlikte kanlarını akıtmışlardır.

...Tasayı ve kıvancı birlikte paylaşmışlardır." diyor. İşte faşist cuntanın insanlık dışı katliamlarını maskeleyen çalıştığı iki yüzlü, hayasız demagojisi de bu. Nerede bir toplum dışı insan varsa bunları serbest bırakıp ellerine NATO silahları verir, "milis kuvvetleri" şanını! takar ve yoksul halkımıza saldırtıyor. Ardındanda televizyona çıkar "vatandaşın can ve mal güvenliği" adına nutuk çekiliyor. Faşist çehrelerini demagoji ile gizlemeye çalışıyorlar. Bir köye dört karakol ve bir bölük yerleştirilerek köy halkı göçe zorlanıyor.(Mergeb köyü yalnız bir örnek), "huzur, güven" sözleri dillerinden düşmüyor. Masum, savunmasız insanlar leş kargası militaristlerce kurşunlanıyor, TRT'de "bölücü, terörist" diye ilan ediliyor. IMF v.b emperyalist finans kuruluşlarının reçeteleri ile ekonomi bir avuç tekelcinin ve emperyalistlerin sömürü, kar hırslarına terk ediliyor."Gelişmekte olan ülkeler arasında ekonomisi iyiye doğru gidenlerin başındayız" gibi ahmakça yalanlar tekrarlanıp duruluyor. Ama şunu çok iyi bilsinlerki bu yalan ve demagojileri gerçek faşist niteliklerini gizlemeye yetmiyor.

Ne yapılırsa yapılsın, faşist Evren cuntasının istekleri kursaklarında kalacaktır. Faşist cunta ve uşakları, Franco, Hitler, Somoza, Şah, Musolloni gibi tarihin çöplüğüne mutlakka gömüleceklerdir. Faşist cunta ve işbirlikçilerinin güçleri, halkımızınUlusal Demokratik Muhalefeti sindirmeye yetmeyecektir. Ulusal Demokratik Halk Muhalefetimiz Türkiye demokrasi güçleri ile

birlikte faşist cuntayı devirecektir. Kürdistan işçi sınıfı ve onun örgütlü gücü **DEVİRİMCİ DEMOKRAT** hareketimiz ülkemizde UDHD'ni gerçekleştirecek, adım adım sınıfsız sömürsüz bir Kürdistan yaratacaktır. Bunu engellemeye hiçbir güç yetmeyecektir.

Kahrolsun Faşist Cunta
Ülkemize Halkımıza ve Devrimcilerimize Uzanan Eller Kırılacaktır.
Yaşasın Ulusal Demokratik Halk Devrimi Savaşımız.
Yaşasın Proleterya Enternasyonalizmi.

**Uludere'den Bir
DEVİRİMCİ-DEMOKRAT**

Mardin'den Mektup

Değerli oğlum,

Mektubuma nereden başlayacağımı bilemiyorum.Yani, senin sorduğun sorulara hangisinden başlayacağımı şaşırdım. Ama ilk önce sana çok selam eder gözlerimden öperim. Oğlum bizi soruyorsun, inanki sana çok iyiyiz desem yalan söylemiş olurum. Üzerimizdeki askeri baskı, bir kabus halini almış durumdadır. Bu askerler hükümetin başına geldikleri ilk dönemlerde çoğumuz sevinmiştik. Belki diyeceksin neden?

Bak söylüyeyim, bu askeri yönetimden evvel bizim buralarda bir öğrenci salgını baş göstermişti. Asırlardan beri köyümüz ve çevresinde, hatta Kürtlerin yaşamış olduğu tüm topraklarda aşiret kavgası, kan davası, kız kaçırma ve toprak sorunundan dolayı çatışmalar sürüp giderdi.

Öğrenciler peyda olduktan sonra, kan davaları, aşiret çatışmaları artık öğrenciler arası bir çatışma ve silahlı kavgaya dönüştü. Öğrencilerin bir kısmı Apocu olmuştu, silahlı çatışma ve kavgaların bir kısmı onlar adına yapılıyordu. Bizim bu bölgeler parseilenmişti, hangi öğrenci grubu buralara hakim idise onlardan yana görünmek zorundaydın. Aksi takdirde göz yaşına bakmazlardı. Bazen çift sürerken, bir de bakıyordun dağ eteklerinden 4-5 öğrenci, ellerinde silahlarla, seni kuşatıyorlar. Bize, Apocu olacaksın ve bizimle beraber çalışacaksın diye herkesi tehdit ediyorlardı. Bu yöntemlerle bize gözdağı veriyorlardı, bizde onlardan yana görünmek zorunda kalıyorduk.

Artık herkesi bir panik sarmıştı. İnan ki kadınlar ve hatta biz erkekler de geceleri dışarıya çıkıp çişimizi yapmaya bile korkuyorduk. Ve bu arada tüm şimşekler de köyümüzün üzerine toplanıyordu.

Askerler, iktidara gelince ilk sıralar herkes bir nefes almış gibi oldu. Bizim Apocuların çoğu köyü terketti. Kaçanlardan R.G ve Ö.D.nin anne ve babası ile 30'a yakın ihtiyarımıza, komandolar haftalarca, karakolda dayak attı. Çocukları teslim olanları bıraktılar, olmayanları ise hala rehin tutuyorlar.

Köyde, Kürtçe konuşmak ve Kürtçe yayın yapan radyoları dinlemek yasaktı. Seni sevmeyen birisi dilinin ucuyla da olsa ihbarını yaptımı, vay haline 3-4 ay kendine gelemeyecek şekilde dayak yersin. Komando askerleri hergün yakın köylere baskın yapıyorlar, yakalayabildikleri gençleri alıyorlar, ister suçlu, ister suçsuz gözaltına alıp, dayağa çekiyorlar.

Herkesin ağzına sanki kilit vurulmuş, herkes birbirinden korkuyor. Biliyorsun bizim köyün suyu yoktur, kadınlar 3 km uzaklığındaki pınardan testilerle su taşırlar, askerler kadınların yolunu kesip, zorla suyu karakola taşıtırıyorlar, bedava tabii.

Karakol kumandanı, muhtar ve bekçiler vasıtası ile her evden, iki yük odun, kesilmiş halde karakola teslim etmesini istiyor. Bazı Köylülerin yük hayvanı olmadığı için, odunu karakola gününde teslim edemediler. Onları bir günlük karakolda nezarete alkoydular, ama hepsini dayaktan geçirdiler. Ertesi günü herkes ikişer yük odun satın alarak karakola teslim etmek zorunda kaldı.

Geçen gün Nusaybine gittim, tüm dükkânlar kapalıydı, tanıdık birisi vasıtasıyla bir kilo Suriye çayı alabildim,

köye dönerken komandolar yolunuza çevirdiler, yapılan aramada çayımı buldular, bir siiri hakaretle beraber çayımı yere döktüler. Şimdi yeni bir emir gelmiş, herkes evini kireçle bembeyaz yapmak zorunda. Çavuş ve bekçilerin aldığı ortak pompa ile evini kireçletmek zorundasın. Eğer bunu kendin yapmaya kalkarsan, iyi olmamış diye, sana evini yeniden gerekirse bir kaç defa zorla kireçletiyorlar. Bunun için 1500 liraya kireç alacaksın, pompaya 1000 lira ve bekçiyede 500 lira ödemek zorunda kalıyorsun. Avucumuzdaki tüm paraları bu işe yatırıyoruz. A.T adındaki köylümüz evini kireçletmemişti. Çavuş, ona niçin evini kireçletmediğini sordu, o'da "kocamı götürdünüz, onu getirin yapın ben parasız ve kimsesiz nasıl yaparım" dedi. Çavuş, ona eğer iki gün içinde, bunu yapmazsan, seni cezalandıracağım diye tehdit etti. Gerçekten kadının bunu yapacak gücü yoktu, bizler aramızda para toplayarak A.T nin evini kireçledik.

Neden bu zorlamaya gidiyorlar diyeceksin? Neden de şu; geceleri helikopterlerle köyün etrafında, üstünde uçuyorlar, "teröristlerin" köye girip girmediklerini gizlemek için. Köy de bembeyaz olduğu için, helikopterle hiç zorluk çekmeden tüm köyü rahatlıkla görebiliyorlar.

Kafama takılan bir soru var, hani bu Apocular var ya, askerler işbaşına gelmeden önce, "askerler bizimle başa çıkamaz, hiç bir asker cemesi, köyden hiçkimseyi alamaz" diyorlardı. Bu işi nasıl yapacaksınız dediğimizde, "köyün güvenliğini koruyacağız" diyorlardı.

Şimdi mumla arasan bir APOCU bulamazsın. Tıpkı su içine atılan kar gibi eridiler.

MARDİN

NAME JI MÊRDİNÊ

Lawê min ê hêja!

Nızanım ku ezê ji kudera nama xwe dest pê bikim. Ango, sewalên te kirne ezê ji kijanê dest pê bikim, şaş bû me.

Lê berê ez ji te re pîrr sîlav dîkîm û çavê te radimîsim. Lawê min, tu lî me dîpîrsî, bawer bike, ku ez bêjim em pîrr baş in ez ê derewa bikîm. Zîlma leşker mîna kabûseki girtîye ser me.

Van leşkerana, dema ku hatîbûn ser kîrdayetiye jî serî, em hemû pê kêfxweş bû bûn. Dibe ku, tu bêji çîma? Meze ez bêjim!

Berî vê kîrdayetiya leşkerî, lî van alyên me, mîna nexweşîyeke tebekê yên teleban(xwendevan) serî re da bû. Ango, jî serê salan ve ye, ku lî gundê me û lî dora wî, heta bigîhê lî ser erdên kuKurd lê dijîn, şerên eşîra, şerên xwinê,dijînatîye jî revandîne û wek yên tu jî zani jî bo meselên erdan, tîm û tîm me Kurdan lî hev xîstîne û hev dû êşandîne. A nîha, pê ku xwendevan derketin,van şerana êdî jî serê eşîrî û xwinê derketin,bûn şerên çekdari yê dî nabêna teleban(xwendevan) de.

Hemû şer û pevçûnên ku bî çekda-

ri dibû, êdî bî navê Apovanan(Apocîyan) dibûn. Ango van Apovanan, bê şîk jî bêsên teleban in.

Van alyên me hatîbû parvekirîne, kijan dera dî bin destê komîka telaban de be, pêwîst bû, ku tu jî xwe jî wan nîşan bîdî. Têvgerêk lî dijî vê yekê, qet lî hêsrê çavê mîrov nedîrîn. Minakek, dema tu cot dîki tu hew dînerî 4-5 tebebe dî destên wan de çekên(sîlehen) wan û xwe jî rexê çiyê berdîdî jê. 'tu yê bibî Apovan', 'Tu yê jî nîha pê ve, bî me re bîxêbitî, an emê te bîkujî û tîrs dî me dîfrandî û em mecbûrî hevaltîya xwe dîkîrîn. Tertîlandînekê hemû kesî girtî bû. Bawer bike ku êdî pîrekan û heta me peyan jî newerîbû bî şev derkevîn der û destava xwe bîkî. û dî vê nabêne, de hemû bîrûsk lî ser gundê me top dibûn.

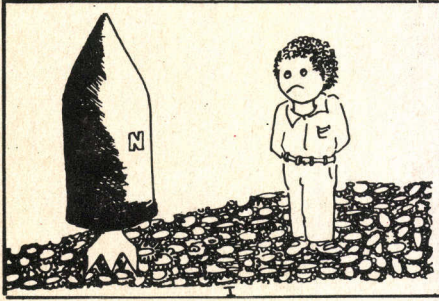
Dawîyê, dema van leşkeran dest dan ser kîrdayetiye, rojen pêşî hemû kesî kêf kir û mîna bînekê bigîrîn. Wan Apovanan me, pîrênan wan revîyan. Dê û bavên yên ku revîyan, angî jî gundê me, dê û bavê R.G, dê û bavê Ö.D û nêzî 30 kesên kal û pîr civandî û bî heftan leşkerê qomando wan kesan kîrîrîn feleqê û lîedanên nedîtî lî wan kîrîrîn. Bîne nigê hemûyan teqandî.

Zarokên wan, hîm jê berdest bûn, yên ku berdest bûn dê û bavên wan berdan, yên ku berdest nebûne dê û bavên wan jî dêl wan ve hîm girtî ne.

Êdî lî gund, Kurdi qşekîrîn(axaftî) qedexê ye. Guhdarî kîrîna radyoyên ku bî Kurdi weşanan dîkî, qedexê ye. Yekî ku jî te hez neke, dîxwazê bîla bî serê zmên, muxbîrîya te bike, wax bavo lî halê te, qasî ku 3-4 mehan tu baş nebi, tu yê kotek bîxwî! Leşkerê qomando her roj, jî qereqola gundê me, davejê ser gundekî dîn, xortên ku karîbîn, dîgîrîn, dîxwazê bîra sûcên wan hebe an jî tune be. Bî mehan dî gîrtîna bî çavan şûn ve, hînekan berdan. Tu dibêjî belkî kîlî lî devên hemû kesan ketîne. Hemu kes jî hev dîtîrsîn. Tu zani ava gund tune ye. Pîrekên gund jî 3 km dûr jî kanyê bî kuzan(bî ceran) avê tînin. Leşker pêşîya pîrekan dîgîrîn û bî zorê avê bî wan jî qereqole re didî kîşandî. Lê ev kar, belaş tê kîrîn. Lî alyê dîn, serokê qereqolê, muxtar û bî nabênîya bekçîyan serê her malê du(2) bar êzîng pêwîstê ku bîbe qereqolê. Êzîngên ku tu bibî divê tu wan, bî bîvîrê(balte) xwe jî bo sobê hûr bîkî û pê re jî bîdî ser hev, dûz bîkî. Hîm gundîyên ku kerê wan tune bû, nikarîbûn bîbrana. Van kesana kîşandî qereqolê rojekê dî nezaretê de dîgîrtî û heta ku bîwestî lî wan xîstî. Dotîra rojê wan kesana bî perên xwe her yekî du bar êzîng kîrîn û bîrîn qereqolê.

Rojen borî ez çûm Nusebînê, çaya

AŞITI Û SIYASETA REAGAN

Iro têkoşina li hember çekdariyê û parastina aşitiyê, buye meselek sereke di nav welatên Ewrûpayi de. Lî hemû paytextên Ewrûpayê, li hember silehên atomî û bî ci kîrîna van silehan li Ewrûpayê, hêzên aşitixwaz, tevgerên bî grseyî pêk tinin.

Dî van tevgerên ji bo aşitiyê, her roj, bî sed hezaran mirov dimeşin. Ya dî ji ev têkoşin, roj bî roj xurttir dibe û pêşve diçe. Daxwaza gelên Ewrûpa ev e, ku Emerika, çekên giran û fuzên atomî li Ewrûpayê bî ci neke. Jî ber ku gelên Ewrûpayê baş dîzanin, ku dema şerî atomî derkeve wê welatên wan jî binde xirab bibin û mayîna wan, li ruyê erdê bî xwe jî, wê têkeve talûkê. Ev yeka han jî wan ve, baş eşkere ye. Lewra jî her roj bî sed hezaran mirov, li hember çekdariyê dimeşin.

Lê li aliye dî ji, bî hêz bûna hêzên aşitixwaz, Emerika Yekbûyî û hemû kevneperestên cihanê nerehet dike. Karîna Reagan bî derewa "talûka Sovyetê", dixwaze gelê Ewrûpayê bitirsîne û bî hêsayî fuzên atomî li Ewrûpayê bî ci bike. Lê belê gelên Ewrûpa, bî vê derewê naxape û vê daxwaza Reagan bî hêsayî na pejirînin. Bî milyonan kes piştgirîna pêşniyariya Sovyetê, ya jî bo aşitiyê dike. Va yeka han jî, karîna Reagan dî quncîk da asê kirîye. Lewra berî hatîna Brejnev û Bonê, Reagan, jî

bo gelên Ewrûpayê dî 18 e mijdare de axaftinek di televizyonê de kir. Reagan dî vê axaftîna xwe de got ku "dema Sovyet, SS-20, SS-4 u SS-5 fuzên xwe yê nukleer jî Ewrûpayê bîkşîne, wê demê emê jî dev jî bî ci kîrîna 572 Pershing-2 û Cruisean, ku wê di sala 1983'an de li Ewrûpa'yê bêne bî ci kîrîn, berdî". Dî vê beyana Reagan de du tişt baş eşkere ye. Jî van yek: Tekoşina hêzên aşitixwaz, gihîştîye gehînekek wisa ku, karînen wan bî hêsayî nikarin daxwaza Emerika bîpejirînin. Divê Emerika xwe aşitixwaz nişan bide û ev yek jî, jî alî gelên Ewrûpa ve bê pejirandin (qebul kîrîn). Ya dudu yan jî Sovyetê, neheq, aşitixwaz nişan bide û tevgerên hêzên aşitixwaz bide sekinandin. Lê gengazîya (imkana) vê daxwaza Emerika û pejirandinê wê qet tune ye. Jî ber ku iro li Ewrûpa fuzên Sovyetê jî yê Emerika ne bî hêzîr in. Dema Sovyet, li hember ne bî cîkirîna Pershing-2 u Cruisean, fuzên xwe şûnda bîkşîne, wê demê serdestiyek Emerika eşkere li Ewrûpayê çêdibe. Lê li hember vê pêşniyara Emerika, pêşniyara Sovyet jî ev e: Divê bê pershingan û cruisean em fuzên bî cîkirî, kêmbîkîrî. Dema em, vê pêşniyara Emerika bîpejirînin wê demê sedî sed serdestiya Emerika li Ewrûpa çêdibe.

Bî rasti jî wisa ye. Reagan bî vê pêşniyarê, dixwaze çavên gelê Ewrûpayê gîrede û çekdariya xwe hin pêşde bibê. Jî xwe siyaseta ku iro karîna Reagan dajo vê şerxwazîya wî baş nişan dide. Dî van rojên dawiyê de wisa tê xuyakîrî, ku Emerika dixebite, ku di nabe-na Somali, Sûdan, Mîsîr û Ûmmâne de hîştîtan çêke. Lê xebata Emerika ne bes dî wî wari de ye. Ya dî jî, jî Îsraîl bigre heta Çîn, Urdun, Pakistan, Tîrkîye û Iraqê ye. Jî bo hîştîtan nû dî Rojhîlata Navîn de xebatên bî dîzîtîtan kîrîn. Van planên Emerika jî çavên hêzên pêşverû nareve. Lê hêzên emperyalîst, çîqas bîkîrî nekin wê serkevtînin ne yê wan be, serkevtînin wê yê hêzên pêşverû be.

Lî aliye dî ji divê baş bê zanînin, ev serkevtînin jî xwe ber û bî hêsani nabe. Divê jî bo vê yekê bê westan têkoşin bê dayînin. Şerxwazîya hêzên emperyalîst bî taybetî ya Emerika, jî gelên cihanê re be eşkere kîrîn. Pewîstiya tekoşîna li hember silehên atomî û parastina aşitiyê divê jî gelên cihanê re bê westan bê fesîh kîrîn. Jî ber ku şerê jî bo sosyalîzmê û aşitiyê jî hev naqete. Civatek jî bî nîrê kedxurîyê filîti û sosyalîst li ser dînyak hulşiyayî (xerabuyî) nayê avakîrî. Jî ber van sedeman jî, divê em, tekoşîna li hember çekdariya hêzên emperyalîst geş bîkîrî.

ARMANC

ARMANC

KURDISH MAGAZINE

BOX 5034 163 05
SPANGA SWEDEN

KOVARA KURDÎ / MÂNATLIG KURDISK TIDNING / KURDISH MAGAZINE

NAVÎSAN / ADRESS : ARMANC BOX 5034 163 05 SPANGA / SWEDEN • POSTGIRO / POSTCHECKKONTO: 439 33 42-3 • TEL: 08-117086

XWEDÎ / ANS, UTG. : SVENSK-KURDISKA KULTUR O SOLIDARITETS FÖRENINGEN • KOMELA CANDE O ALIKARIYA KURDÊN LI SWÊD

BÛHA / PRIS-PRICE : 5 KRONOR / 1 D-MARK / 50 LIRA • ARMANC-KOVARA KURDÎ-MEHÊ CAREK DERTÊ • ARMANC-MÂNATLIG KURDISK TIDNING

ABONE / SUBSCRIPTION : 1 SAL-1 ÂR-1 YEAR: 75 KRONOR - 25 MARK • 6 MEH- 6 MÂN. - 6 MONTH: 40 KRONOR - 15 D-MARK

ISSN: 0348-7385